

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 343

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52

22 decembrie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006** 1
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene** 51

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație ⁽¹⁾** 74

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

Preț: 7 EUR

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1224/2009 AL CONSILIULUI

din 20 noiembrie 2009

de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor ⁽⁴⁾,

întrucât:

- (1) Obiectivul politicii comune în domeniul pescuitului, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽⁵⁾ este acela de a asigura o exploatare a resurselor acvatice vii care să ofere condiții economice, de mediu și sociale durabile.

⁽¹⁾ Avizul din 22 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 15 mai 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO C 211, 4.9.2009, p. 73.

⁽⁴⁾ JO C 151, 3.7.2009, p. 11.

⁽⁵⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59

- (2) Dat fiind faptul că succesul politicii comune în domeniul pescuitului presupune punerea în aplicare a unui sistem eficient de control, măsurile prevăzute de prezentul regulament vizează instituirea unui sistem comunitar de control, inspecție și asigurare a respectării normelor, cu o abordare globală și integrată în conformitate cu principiul proporționalității, astfel încât să se garanteze respectarea tuturor normelor politicii comune în domeniul pescuitului, în scopul unei exploatare durabile a resurselor acvatice vii prin acoperirea tuturor dimensiunilor acestei politici.

- (3) Experiența dobândită în urma aplicării Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽⁶⁾ a arătat că sistemul actual de control nu mai este suficient pentru a asigura respectarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

- (4) Dispozițiile actuale în materie de control sunt cuprinse într-un număr mare de texte juridice complexe și care se suprapun. Unele părți ale sistemului de control sunt puse în aplicare inadecvat de către statele membre, ceea ce determină adoptarea de măsuri insuficiente și divergente ca răspuns la încălcările normelor politicii comune în domeniul pescuitului, subminând astfel crearea unui cadru echitabil în care pescarii din întreaga Comunitate să își desfășoare activitatea. În consecință, regimul existent și toate obligațiile conținute în acesta ar trebui să fie consolidate, raționalizate și simplificate, în special prin reducerea dublei reglementări și a sarcinilor administrative.

⁽⁶⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.

- (5) Având în vedere amploarea diminuării resurselor acvatice marine, este vitală adoptarea de către Comunitate a măsurilor necesare de dezvoltare a unei culturi a respectării de către toți operatorii a normelor politicii comune în domeniul pescuitului și a obiectivelor stabilite de Reuniunea mondială la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă din 2002, precum și de Strategia pentru dezvoltare durabilă a Consiliului European. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, normele de control, inspecție și asigurare a respectării măsurilor privind conservarea și gestionarea resurselor, a măsurilor structurale și a celor privind organizarea comună a pieței ar trebui să fie sprijinite, armonizate și consolidate.
- (6) Dat fiind faptul că Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ⁽¹⁾ obligă statele membre să adopte măsuri corespunzătoare pentru a asigura eficiența combaterii pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat („INN”) și a activităților asociate acestuia și dat fiind faptul că Regulamentul (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 privind autorizațiile pentru activități de pescuit ale navelor de pescuit comunitare în afara apelor comunitare și accesul navelor țărilor terțe în apele comunitare ⁽²⁾ stabilește dispoziții privind autorizațiile acordate navelor de pescuit comunitare în vederea angajării în activități de pescuit în afara apelor comunitare și autorizațiile acordate navelor de pescuit din țări terțe în vederea angajării în activități de pescuit în apele comunitare, prezentul regulament ar trebui să fie complementar regulamentelor respective și să garanteze absența oricărei discriminări între resortisanții statelor membre și cei ai țărilor terțe.
- (7) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere nici dispozițiilor speciale cuprinse în acorduri internaționale sau aplicabile în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului și nici dispozițiilor naționale de control care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, dar depășesc dispozițiile sale minime, cu condiția ca astfel de dispoziții naționale să fie în conformitate cu legislația comunitară.
- (8) Tehnologiile moderne, precum sistemul de monitorizare a navelor, sistemul de detectare a navelor și sistemul de identificare automată, ar trebui exploatate, întrucât acestea permit o monitorizare efectivă, verificări încruciate sistematice și automate într-o manieră rapidă și facilitează procedurile administrative atât pentru autoritățile naționale, cât și pentru operatori, permițând astfel analize de risc prompte și evaluări globale ale tuturor informațiilor pertinente privind controlul. Sistemul de control ar trebui, prin urmare, să permită statelor membre să combine utilizarea diferitelor instrumente de control pentru a asigura cea mai eficientă metodă de control.
- (9) Este necesară introducerea unei abordări noi, comune cu privire la controlul pescuitului, care să includă o monitorizare amplă a capturilor, în scopul asigurării unui cadru echitabil în sectorul pescuitului, care să țină cont de diferențele existente între segmentele flotei. În acest scop, ar trebui stabilite criterii comune pentru implementarea controlului pescuitului și, în special, a unor proceduri de inspecție standardizate și coordonate pe mare, pe uscat și în lanțul de comercializare. Ca parte a noii abordări, ar trebui clarificate responsabilitățile statelor membre, ale Comisiei și ale Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului.
- (10) Gestionarea resurselor piscicole la nivel comunitar se bazează în special pe capturile totale admisibile (TAC), pe cote, pe regimuri de gestionare a efortului de pescuit și pe măsuri tehnice. Ar trebui luate măsuri adecvate pentru a asigura adoptarea de către statele membre a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a acestor măsuri de gestionare într-o manieră eficientă.
- (11) Activitățile și metodele de control ar trebui să se bazeze pe gestionarea riscurilor, prin utilizarea de către statele membre a procedurilor de control încrucișat într-o manieră sistematică și cuprinzătoare. De asemenea, este necesar schimbul de informații între statele membre.
- (12) Cooperarea și coordonarea între statele membre, Comisie și Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului ar trebui să fie intensificate în scopul promovării respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului.
- (13) Pentru a se asigura faptul că activitățile de pescuit se desfășoară numai cu respectarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului, aceste activități ar trebui să facă obiectul unei licențe de pescuit și, atunci când se aplică condiții specifice, al unei autorizații de pescuit. De asemenea, ar trebui să se aplice norme privind marcarea și identificarea vaselor de pescuit și a uneltelor acestora.
- (14) Pentru asigurarea unui control eficient, statele membre ar trebui să utilizeze un sistem de monitorizare a navelor, iar navele de pescuit cu o lungime totală de 12 metri sau mai mare ar trebui să fie echipate cu un dispozitiv care să permită statelor membre să le localizeze și să le identifice automat. În plus, navele de pescuit ar trebui să fie echipate cu un sistem de identificare automată în conformitate cu Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime ⁽³⁾, iar statele membre ar trebui să utilizeze datele oferite de un astfel de sistem în scopul verificărilor încruciate.

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 33.

⁽³⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 10.

- (15) Ar trebui consolidată cooperarea între agențiile comunitare și între autoritățile statelor membre. În acest scop, ar trebui să fie posibilă transmiterea datelor provenite de la sistemul de monitorizare a navelor, de la sistemul de identificare automată și de la sistemul de detectare a navelor către agențiile comunitare și autoritățile competente ale statelor membre angajate în operațiuni de supraveghere în scopul siguranței și securității maritime, efectuării controloanelor la frontieră, protejării mediului marin și asigurării respectării legii în general.
- (16) Consiliul ar trebui să decidă privind utilizarea pe viitor a dispozitivelor de monitorizare electronică și a instrumentelor de trasabilitate, cum ar fi analiza genetică și alte tehnologii de control al pescuitului, dacă aceste tehnologii duc la o mai bună respectare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului, într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor.
- (17) Statele membre ar trebui să monitorizeze activitățile propriilor nave de pescuit în interiorul și în afara apelor comunitare. Pentru a facilita o monitorizare eficientă, comandantii navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 10 metri sau mai mare ar trebui să aibă obligația de a ține un jurnal de pescuit și de a transmite declarații de debarcare și de transbordare. Pentru a utiliza tehnologiile moderne, pentru navele cu o lungime totală de 12 metri sau mai mare, jurnalul de pescuit ar trebui să fie în format electronic, iar declarațiile de debarcare și de transbordare ar trebui să fie transmise în formă electronică.
- (18) Informațiile conținute în jurnalele de pescuit ale navelor de pescuit ar trebui să fie verificate în momentul debarcării. În consecință, persoanelor implicate în debarcarea și comercializarea peștelui și a produselor pescărești ar trebui să li se solicite declararea cantităților debarcate, transbordate, oferite spre comercializare sau achiziționate.
- (19) În cazul navelor mici de pescuit, cu o lungime totală mai mică de 10 metri, obligația de a menține un jurnal de pescuit sau de a completa o declarație de debarcare ar constitui o sarcină disproporționată comparativ cu capacitatea de pescuit a acestora. În scopul asigurării unui nivel adecvat de control asupra acestor nave, statele membre ar trebui să le monitorizeze activitățile prin punerea în aplicare a unui plan de sondaj.
- (20) Transbordările pe mare se sustrag oricărui control corespunzător efectuat de către statele de pavilion sau costiere și constituie, prin urmare, un posibil mod prin care operatorii transportă capturi ilegale. Pentru îmbunătățirea activității de control, operațiunile de transbordare în Comunitate ar trebui să fie autorizate doar în porturi desemnate.
- (21) Autoritățile din statele membre ar trebui să aibă capacitatea de a monitoriza debarcările în propriile porturi. În acest sens, navele de pescuit care pescuiesc din stocuri supuse unui plan multianual, care au obligația de a înregistra electronic date în jurnalul de pescuit, ar trebui să fie obligate să notifice în prealabil autorităților respective intenția de a debarca în porturile acestora. Ar trebui să li se permită statelor membre să refuze accesul dacă informațiile solicitate nu sunt complete.
- (22) Întrucât gestionarea resurselor piscicole se bazează pe posibilitățile de pescuit, ar trebui să se asigure înregistrarea corectă a capturilor și a efortului depus și scăderea acestora din cotele și efortul alocat statului membru de pavilion. Pescuitul ar trebui oprit dacă cota sau efortul alocat s-a epuizat.
- (23) Având în vedere cerințele de capacitate aplicabile la flota de pescuit comunitară prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, în Regulamentul (CE) nr. 639/2004 al Consiliului din 30 martie 2004 privind gestionarea flotelor de pescuit înregistrate în regiunile ultraperiferice ale Comunității ⁽¹⁾, în Regulamentul (CE) nr. 1438/2003 al Comisiei din 12 august 2003 de stabilire a normelor de punere în aplicare a politicii comunitare în domeniul flotei definite la capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului ⁽²⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 2104/2004 al Comisiei din 9 decembrie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 639/2004 al Consiliului ⁽³⁾, se recomandă introducerea de instrumente pentru controlul capacității flotei care ar trebui să includă monitorizarea puterii motorului și a utilizării uneltelor de pescuit. Din acest motiv, statele membre ar trebui să adopte măsuri care să garanteze că capacitatea totală a licențelor de pescuit nu depășește nivelurile maxime de capacitate și să se asigure că puterea de propulsie a motoarelor navelor de pescuit nu depășește puterea certificată a motoarelor acelor nave de pescuit. În acest sens, statele membre ar trebui să certifice puterea de propulsie a motorului pentru navele de pescuit ale căror motoare au o putere de propulsie mai mare de 120 kW și, de asemenea, ar trebui să verifice, pe baza unui plan de sondaj, concordanța puterii motorului cu alte informații disponibile.
- (24) În cazul planurilor multianuale, ar trebui să se aplice măsuri speciale, ca o formă specială de protecție a stocurilor vizate. Transbordarea capturilor de stocuri care fac obiectul unui plan multianual ar trebui permisă numai în porturi desemnate și numai dacă acele capturi au fost cântărite.
- (25) Ar trebui să se prevadă dispoziții speciale pentru a se utiliza numai uneltele admise și pentru a se recupera uneltele pierdute.
- (26) Ar trebui să se aplice norme speciale pentru zonele în care pescuitul este restricționat. Ar trebui clarificată procedura pentru introducerea și suspendarea închiderilor în timp real ale zonelor de pescuit.

(1) JO L 102, 7.4.2004, p. 9.

(2) JO L 204, 13.8.2003, p. 21.

(3) JO L 365, 10.12.2004, p. 19.

- (27) Deoarece pescuitul recreativ poate avea un impact semnificativ asupra resurselor piscicole, statele membre ar trebui să se asigure că acesta se desfășoară într-un mod compatibil cu obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului. Pentru stocurile care fac obiectul unui plan de refacere, statele membre ar trebui să colecteze date privind capturile din pescuitul recreativ. În cazul în care acest pescuit are un impact semnificativ asupra resurselor, Consiliul ar trebui să aibă posibilitatea de a decide cu privire la măsuri specifice de gestionare.
- (28) În scopul instituirii unui regim de control complet, întregul lanț de producție și comercializare ar trebui să fie acoperit de un astfel de regim. Acesta ar trebui să includă un sistem coerent de trasabilitate care să completeze dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾, precum și un control îmbunătățit al organizațiilor producătoare. Acesta ar trebui, de asemenea, să protejeze interesele consumatorilor prin furnizarea de informații privind denumirea comercială, metoda de producție și zona de capturare în toate etapele comercializării, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2065/2001 al Comisiei din 22 octombrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele pescărești și de acvacultură ⁽²⁾. Acesta ar trebui să asigure monitorizarea organizațiilor producătoare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2508/2000 al Comisiei din 15 noiembrie 2000 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului privind programele operaționale din sectorul pescuitului ⁽³⁾.
- (29) Pentru a se asigura că toate capturile sunt controlate corespunzător, statele membre ar trebui să se asigure că toate produsele pescărești sunt comercializate sau înregistrate prima dată la un centru de vânzare prin licitație, la cumpărătorii înregistrați sau la organizațiile producătoare. Deoarece este necesară cunoașterea greutății exacte a capturilor pentru a continua utilizarea cotelor, statele membre ar trebui să se asigure că toate produsele pescărești sunt cântărite, exceptând cazul în care sunt aplicate planuri de sondaj bazate pe o metodologie comună.
- (30) Pentru a urmări traseul capturii și pentru a putea verifica coerența cu datele privind capturile, cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane autorizate de statele membre ar trebui să transmită note de vânzare. Dacă aceștia au o cifră de afaceri anuală pentru prima vânzare de produse pescărești mai mare de 200 000 EUR, notele de vânzare ar trebui transmise în format electronic.
- (31) În scopul asigurării respectării măsurilor comunitare comerciale și de conservare, ar trebui să se adopte măsuri care să solicite ca toate produsele pescărești pentru care nu s-a transmis nici o notă de vânzare, nici o declarație de primire și care sunt transportate către un alt loc decât cel de debarcare să fie însoțite de un document de transport care să le identifice natura, originea și greutatea, cu excepția cazului în care un document de transport a fost transmis electronic înainte de efectuarea transportului.
- (32) Statele membre ar trebui să efectueze controale regulate ale organizațiilor producătoare, pentru a se asigura că acestea îndeplinesc cerințele legale. Acestea ar trebui, de asemenea, să efectueze controale regulate cu privire la regimurile de preț și de intervenție.
- (33) Statele membre ar trebui să desfășoare activități de supraveghere în apele comunitare și să adopte măsurile necesare dacă o reperare sau o detectare nu corespunde informațiilor aflate la dispoziția lor.
- (34) Conceptul și sarcinile observatorilor însărcinați cu controlul ar trebui clarificate pentru viitoarele programe de observare cu rol de control. În același timp, ar trebui stabilite norme privind desfășurarea inspecțiilor.
- (35) Pentru a asigura coerența și eficacitatea acțiunilor în justiție în cazul încălcărilor, ar trebui să existe dispoziții care să permită ca rapoartele de inspecție și de supraveghere ale funcționarilor Comisiei, ale inspectorilor comunitari și ale funcționarilor statelor membre să fie utilizate în același mod ca rapoartele naționale. În același timp, statele membre ar trebui să înființeze o bază de date electronică cuprinzând rapoartele de inspecție și de supraveghere ale funcționarilor proprii.
- (36) Pentru a consolida nivelul comun de control în apele comunitare, ar trebui să se alcătuiască o listă a inspectorilor comunitari și ar trebui să se clarifice sarcinile și competențele acestora. Din același motiv, ar trebui să fie posibile, în anumite condiții, inspecții ale navelor de pescuit în afara apelor statului membru responsabil cu inspecția.
- (37) În cazul unei încălcări, ar trebui să se asigure faptul că se iau măsurile adecvate pentru a putea urmări încălcarea în mod eficient, indiferent de locul în care are loc încălcarea. În anumite cazuri de încălcări grave, ar trebui să existe o monitorizare sporită pentru a permite investigarea sa imediată. În această privință, statele membre ar trebui, de asemenea, să fie obligate să ia măsurile corespunzătoare în cazul în care o încălcare a fost descoperită de un inspector comunitar. În anumite condiții, procedurile ar trebui să poată fi transferate în statul membru de pavilion sau în statul membru de cetățenie al contravenientului.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 278, 23.10.2001, p. 6.

⁽³⁾ JO L 289, 16.11.2000, p. 8.

- (38) Resortisanții statelor membre ar trebui să fie descurajați de la încălcarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului. Deoarece măsurile luate în urma încălcării normelor în cauză diferă considerabil de la un stat membru la altul, generând astfel discriminare și denaturări ale concurenței între pescari, și având în vedere faptul că absența sancțiunilor disuasive, proporționale și efective în anumite state membre reduce eficiența controalelor, este necesară introducerea de sancțiuni administrative, în combinație cu un sistem de puncte pentru încălcările grave, care să constituie o măsură de descurajare reală.
- (39) Persistența unui număr mare de încălcări grave ale normelor politicii comune în domeniul pescuitului în apele comunitare sau de către operatori comunitari poate fi atribuită, într-o mare măsură, nivelului nedisuasiv al sancțiunilor pentru încălcări grave ale respectivelor norme prevăzute în legislația națională. Această situație este agravată de discrepanțele existente la nivelul sancțiunilor prevăzute de statele membre, ceea ce încurajează operatorii ilegali să își desfășoare activitatea în apele sau pe teritoriul statelor membre în care nivelul sancțiunilor este cel mai scăzut. Prin urmare, este necesară completarea nivelurilor maxime ale sancțiunilor pentru încălcări grave ale normelor politicii comune în domeniul pescuitului, astfel cum se prevede la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, cu sancțiuni disuasive, ținând seama de natura daunei, de valoarea produselor pescărești obținute prin comiterea încălcării grave, de situația economică a contravenientului și de orice recidivă. De asemenea, ar trebui stabilite măsuri imediate de asigurare a respectării legislației, precum și măsuri complementare.
- (40) Stabilirea unor sancțiuni ar trebui completată de un sistem de puncte pentru încălcările grave, pe baza căruia ar trebui să fie suspendată licența de pescuit, dacă a fost atribuit un anumit număr de puncte titularului unei licențe de pescuit în urma impunerii unor sancțiuni pentru încălcări grave. Dacă licențele de pescuit au fost suspendate de cinci ori pe baza acestui sistem, iar numărul respectiv de puncte a fost atribuit din nou, licențele de pescuit ar trebui retrase definitiv. În acest context, statele membre ar trebui să introducă într-un registru național toate încălcările normelor politicii comune în domeniul pescuitului.
- (41) Pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor politicii comune în domeniul pescuitului, Comisia ar trebui să aibă capacitatea de a adopta măsuri corective efective; în acest scop, este necesară consolidarea capacității de management a Comisiei, precum și a capacității acesteia de a interveni într-o manieră proporțională cu gradul de nerespectare al unui stat membru. Comisia ar trebui să fie împuternicită să efectueze inspecții inopinate și independente, în scopul verificării operațiunilor de control desfășurate de către autoritățile competente ale statelor membre.
- (42) În scopul protejării intereselor financiare ale Comunității și al garantării interesului superior al conservării resurselor piscicole, asistența financiară acordată în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul European pentru Pescuit ⁽¹⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 861/2006 al Consiliului din 22 mai 2006 de stabilire a măsurilor financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării ⁽²⁾ ar trebui condiționată de respectarea de către statele membre a obligațiilor care le revin în domeniul controlului pescuitului și de aceea suspendarea și anularea asistenței financiare ar trebui prevăzute în cazurile de punere în aplicare inadecvată de către statele membre a normelor PCP, ceea ce afectează eficiența măsurilor finanțate.
- (43) Comisia ar trebui să aibă competențele necesare pentru a închide o anumită zonă piscicolă atunci când se epuizează cota unui stat membru sau TAC. Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să deducă cote și efortul alocat pentru a se asigura că limitările privind posibilitățile de pescuit sunt respectate pe deplin. De asemenea, Comisia ar trebui să aibă capacitatea de a adopta măsuri de urgență dacă există dovezi că activitățile de pescuit sau măsurile adoptate de un stat membru subminează măsurile de conservare și de gestionare din cadrul planurilor de gestionare sau pun în pericol ecosistemul marin.
- (44) Ar trebui să se asigure schimbul de date în format electronic cu alte state membre și cu Comisia sau cu organismul desemnat de aceasta. Comisia sau organismul desemnat de aceasta ar trebui să aibă posibilitatea de a accesa în mod direct datele statelor membre în domeniul pescuitului, pentru a verifica dacă acestea își respectă obligațiile și pentru a interveni în cazurile în care sunt identificate neconcordanțe.
- (45) Pentru o mai bună comunicare, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să creeze pagini de internet care să ofere informații generale într-o parte accesibilă publicului și informații operaționale într-o parte securizată. De asemenea, ar trebui să se asigure că autoritățile competente ale statelor membre pentru punerea în aplicare a prezentului regulament cooperează între ele, cu Comisia și cu organismul desemnat de aceasta, precum și cu autoritățile competente ale țărilor terțe.
- (46) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾. Toate măsurile adoptate de Comisie în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament ar trebui să respecte principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO L 223, 15.8.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 160, 14.6.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(47) Mandatul Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului ar trebui adaptat și extins pentru a sprijini punerea în aplicare uniformă a sistemului de control din cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, pentru a asigura organizarea cooperării operaționale, pentru a oferi asistență statelor membre și pentru a-i permite acestora să înființeze o unitate de urgență pentru cazurile în care se identifică un risc serios pentru politica comună în domeniul pescuitului. De asemenea, aceasta ar trebui să aibă competența de a-și asigura echipamentul necesar pentru aplicarea planurilor de desfășurare comune și pentru a coopera la punerea în aplicare a politicii maritime integrate a UE.

(48) Datele colectate care fac obiectul schimburilor în cadrul prezentului regulament ar trebui tratate în conformitate cu normele aplicabile privind confidențialitatea. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ ar trebui să se aplice activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal desfășurate de către statele membre în aplicarea prezentului regulament. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ ar trebui să reglementeze activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate de către Comisie în aplicarea prezentului regulament.

(49) În scopul armonizării legislației comunitare cu prezentul regulament, anumite regulamente care cuprind dispoziții privind controlul ar trebuie să fie modificate.

(50) Deoarece prezentul regulament va stabili un regim de control nou și cuprinzător, Regulamentul (CEE) nr. 2847/93, Regulamentul (CE) nr. 1627/94 al Consiliului din 27 iunie 1994 de stabilire a dispozițiilor generale privind permisele de pescuit speciale ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1966/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind înregistrarea și comunicarea electronică a datelor referitoare la activitățile de pescuit și dispozitivele de teledetecție ⁽⁴⁾ ar trebui să fie abrogate.

(51) Pentru a oferi statelor membre timpul necesar pentru a se adapta la unele dintre noile obligații stabilite prin prezentul regulament, este util să se amâne aplicarea anumitor dispoziții până la o dată ulterioară,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 171, 6.7.1994, p. 7.

⁽⁴⁾ JO L 408, 30.12.2006, p. 1.

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie un sistem comunitar de control, inspecție și asigurare a respectării normelor (denumit în continuare „sistemul de control comunitar”), pentru a asigura conformitatea cu normele politicii comune în domeniul pescuitului.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică tuturor activităților reglementate de politica comună în domeniul pescuitului și desfășurate pe teritoriul statelor membre sau în apele comunitare sau de către nave de pescuit comunitare sau, fără a aduce atingere responsabilității principale a statului membru de pavilion, de către resortisanți ai statelor membre.

(2) Activităților care se desfășoară în apele maritime ale țărilor și teritoriilor de peste mări menționate în anexa II la tratat li se aplică același regim ca și celor care se desfășoară în apele maritime ale țărilor terțe.

Articolul 3

Raportul cu dispozițiile naționale și internaționale

(1) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor speciale conținute în acordurile de pescuit încheiate între Comunitatea Europeană și țări terțe sau aplicabile în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului sau în cadrul unor acorduri similare la care Comunitatea este parte contractantă sau parte cooperantă necontractantă.

(2) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere măsurilor naționale de control care depășesc dispozițiile minime ale acestuia, cu condiția ca acestea să respecte dispozițiile legale comunitare și să fie conforme cu politica comună în domeniul pescuitului. La solicitarea Comisiei, statele membre notifică măsurile de control în cauză.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2371/2002. De asemenea, se aplică următoarele definiții:

1. „activitate de pescuit” înseamnă activitățile legate de localizarea peștelui, lansarea, fixarea, remorcarea și tractarea uneltelor de pescuit, ridicarea capturii la bord, transbordarea, păstrarea la bord, prelucrarea la bord, transferul, plasarea în cuști, îngrășarea și debarcarea peștelui și a produselor pescărești;

2. „normele politicii comune în domeniul pescuitului” înseamnă legislația comunitară privind conservarea, gestionarea și exploatarea resurselor acvatice vii, acvacultura și prelucrarea, transportul și comercializarea produselor pescărești și de acvacultură;
3. „control” înseamnă monitorizare și supraveghere;
4. „inspecție” înseamnă orice control efectuat de către funcționari pentru a verifica respectarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului și consemnat într-un raport de inspecție;
5. „supraveghere” înseamnă observarea activităților de pescuit pe baza reperării navelor de către navele de inspecție sau de către aeronavele oficiale și metode tehnice de detectare și identificare;
6. „funcționar” înseamnă o persoană autorizată de o autoritate națională, de Comisie sau de Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului în vederea realizării unei inspecții;
7. „inspectori comunitari” înseamnă funcționari ai unui stat membru, ai Comisiei sau ai organismului desemnat de aceasta, ale căror nume figurează pe lista stabilită în conformitate cu articolul 79;
8. „observator însărcinat cu controlul” înseamnă o persoană autorizată de o autoritate națională să urmărească punerea în aplicare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului;
9. „licență de pescuit” înseamnă un document oficial care conferă titularului său dreptul, astfel cum este determinat de normele naționale, de a utiliza o anumită capacitate de pescuit în scopul exploatării comerciale a resurselor acvatice vii. Aceasta conține cerințele minime privind identificarea, caracteristicile tehnice și echiparea unei nave de pescuit comunitare;
10. „autorizație de pescuit” înseamnă o autorizație de pescuit eliberată pentru o navă de pescuit comunitară, pe lângă licența de pescuit, care o autorizează să desfășoare activități specifice de pescuit pentru o perioadă specificată, într-o anumită zonă sau pentru o anumită zonă de pescuit în anumite condiții;
11. „sistem de identificare automată” înseamnă un sistem de identificare și monitorizare a navelor, autonom și permanent, prin care navele comunică pe cale electronică, atât navelor situate în apropiere, cât și autorităților de pe uscat, date privind identificarea, poziția, cursul și viteza;
12. „date din sistemul de monitorizare a navelor” înseamnă datele privind identificarea navelor de pescuit, poziția geografică, data, ora, cursul și viteza, transmise de dispozitive de urmărire prin satelit instalate la bordul navelor de pescuit către centrul de monitorizare a pescuitului din statul membru de pavilion;
13. „sistem de detectare a navelor” înseamnă o tehnologie prin satelit de detectare de la distanță care poate identifica navele și le poate detecta pozițiile pe mare;
14. „zonă în care pescuitul este restricționat” înseamnă orice zonă marină aflată sub jurisdicția unui stat membru care a fost definită de Consiliu și în care activitățile de pescuit sunt fie restricționate, fie interzise;
15. „centru de monitorizare a pescuitului” înseamnă un centru operațional înființat de un stat membru de pavilion și echipat cu tehnica de calcul și programele care să le permită recepționarea și prelucrarea automată a datelor și transmiterea electronică a datelor;
16. „transbordare” înseamnă descărcarea parțială sau totală a produselor pescărești sau de acvacultură aflate la bordul unei nave, pe o altă navă;
17. „risc” înseamnă un eveniment care ar putea avea loc și ar putea constitui o încălcare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului;
18. „gestionarea riscului” înseamnă identificarea sistematică a riscurilor și punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita producerea acestora. Aceasta include activități precum colectarea de date și informații, analizarea și evaluarea riscurilor, elaborarea și adoptarea de măsuri, precum și monitorizarea și revizuirea periodică a procesului și rezultatelor sale, pe baza surselor și strategiilor internaționale, comunitare și naționale;
19. „operator” înseamnă persoana fizică sau juridică care operează sau deține o întreprindere care desfășoară oricare dintre activitățile caracteristice etapelor lanțului de producție, prelucrare, comercializare, distribuție și vânzare cu amănuntul a produselor pescărești și de acvacultură;
20. „lot” înseamnă o cantitate de produse pescărești și de acvacultură dintr-o anumită specie prezentată în același mod și care provine din aceeași zonă geografică relevantă și de la aceeași navă de pescuit sau de la același grup de nave de pescuit sau din aceeași unitate de producție de acvacultură;
21. „prelucrare” înseamnă procesul prin care produsul a fost pregătit pentru prezentare. Aceasta include filetarea, ambalarea, punerea în conserve, congelarea, afumarea, sărarea, prepararea, murarea, uscarea sau pregătirea peștelui pentru comercializare în orice altă manieră;
22. „debarcare” înseamnă descărcarea inițială a oricărei cantități de produse pescărești de la bordul unei nave de pescuit pe uscat;
23. „comerț cu amănuntul” înseamnă manipularea și/sau prelucrarea produselor din resurse acvatice vii și depozitarea acestora la punctul de vânzare sau de livrare către consumatorul final și include distribuția;

24. „planuri multianuale” înseamnă planurile de refacere menționate la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, planurile de gestionare prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, precum și alte dispoziții comunitare adoptate în temeiul articolului 37 din tratat, care prevăd măsuri specifice de gestionare pentru o durată de câțiva ani pentru anumite rezerve piscicole;
25. „stat costier” înseamnă statul în porturile căruia sau în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția căruia se desfășoară o activitate;
26. „asigurarea respectării normelor” înseamnă orice măsuri adoptate pentru asigurarea conformității cu normele politicii comune în domeniul pescuitului;
27. „puterea certificată a motorului” înseamnă puterea maximă continuă a motorului care poate fi obținută la flansa de ieșire a unui motor în conformitate cu certificatul emis de autoritățile statului membru sau de întreprinderile de clasificare sau de alți operatori desemnați de acestea;
28. „pescuit de agrement” înseamnă activități necomerciale de pescuit care exploatează resursele acvatice marine vii în scop recreativ, turistic sau sportiv;
29. „relocalizare” înseamnă operațiuni de pescuit în cadrul cărora întreaga captură sau o parte a acesteia este transferată sau mutată din uneltele de pescuit comune într-o navă sau din cala sau uneltele de pescuit ale unei nave de pescuit pentru a menține în afara navei plasa, recipientul sau cușca în care captura în viu este păstrată până la debarcare;
30. „zonă geografică relevantă” înseamnă o zonă maritimă considerată unitară în scopul clasificării geografice în domeniul pescuitului, exprimată prin trimitere la o subzonă, diviziune sau subdiviziune FAO sau, după caz, la un dreptunghi statistic ICES, zona efortului de pescuit sau zona economică delimitată de coordonate geografice;
31. „navă de pescuit” înseamnă orice navă echipată în vederea exploatarea comercială a resurselor acvatice vii;
32. „posibilități de pescuit” înseamnă un drept legal de a pescui, cuantificat, exprimat în capturi și/sau efort de pescuit.

TITLUL II

PRINCIPII GENERALE

Articolul 5

Principii generale

(1) Statele membre controlează activitățile desfășurate de către orice persoană fizică sau juridică în sfera politicii comune în domeniul pescuitului pe teritoriul lor sau în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor, în special activitățile de pescuit, transbordare, transfer al peștelui în cuști sau instalații de acvacultură, inclusiv instalații de îngrășare, debarcare, import, transport, prelucrare, comercializare și depozitare a produselor pescărești și de acvacultură.

(2) Statele membre controlează, de asemenea, căile de acces la ape, resursele și activitățile din afara apelor comunitare desfășurate de către navele de pescuit comunitare care le arborează pavilionul și, fără a aduce atingere responsabilității principale a statului membru de pavilion, de resortisanții acestora.

(3) Statele membre adoptă măsuri adecvate, alocă resurse financiare, umane și tehnice corespunzătoare și creează structurile administrative și tehnice necesare pentru asigurarea controlului, inspecției și executării activităților desfășurate în sfera politicii comune în domeniul pescuitului. Acestea pun la dispoziția autorităților și funcționarilor lor competenți toate mijloacele adecvate pentru a le permite să își exercite atribuțiile.

(4) Fiecare stat membru garantează că activitățile de control, inspecție și asigurare a respectării normelor se desfășoară pe criterii nediscriminatorii în ceea ce privește sectoarele, navele și persoanele, precum și pe baza gestionării riscului.

(5) În fiecare stat membru, o autoritate unică coordonează activitățile de control ale tuturor autorităților naționale de control. Aceasta este responsabilă, de asemenea, pentru coordonarea colectării, tratamentului și certificării informațiilor privind activitățile de pescuit și pentru raportarea, cooperarea și asigurarea transmiterii informațiilor către Comisie, către Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului instituită în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 768/2005 ⁽¹⁾ către alte state membre și, după caz, către țări terțe.

(6) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 103, plata contribuțiilor de la Fondul European pentru Pescuit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului și a contribuțiilor financiare comunitare pentru măsurile menționate la articolul 8 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 861/2006 este condiționată de respectarea de către statele membre a obligației de a asigura conformitatea cu și respectarea normelor din cadrul politicii comune în domeniul pescuitului care sunt legate de măsurile finanțate sau au un efect asupra eficienței acestora și de a coordona și menține în acest scop un sistem eficace de control, inspecție și asigurare a respectării normelor.

(7) În conformitate cu responsabilitățile lor, Comisia și statele membre garantează că obiectivele prezentului regulament sunt atinse în ceea ce privește gestionarea și controlul asistenței financiare comunitare.

TITLUL III

CONDIȚII GENERALE PENTRU ACCESUL LA APE ȘI RESURSE

Articolul 6

Licența de pescuit

(1) O navă de pescuit comunitară poate fi utilizată pentru exploatarea comercială a resurselor acvatice vii doar dacă deține o licență de pescuit valabilă.

⁽¹⁾ JO L 128, 21.5.2005, p. 1.

(2) Statul membru de pavilion garantează că informațiile conținute în licența de pescuit sunt exacte și conforme cu cele conținute în registrul comunitar al flotei de pescuit menționat la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002.

(3) Statul membru de pavilion suspendă temporar licența de pescuit a unei nave supuse unei imobilizări temporare decise de către statul membru respectiv sau căreia i-a fost suspendată autorizația de pescuit în conformitate cu articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(4) Statul membru de pavilion retrage permanent licența de pescuit a unei nave care face obiectul unei măsuri de ajustare a capacității prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 sau a cărei autorizație de pescuit a fost retrasă în conformitate cu articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(5) Statul membru de pavilion eliberează, gestionează și retrage licența de pescuit în conformitate cu normele detaliate adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 7

Autorizația de pescuit

(1) O navă de pescuit comunitară care operează în apele comunitare este autorizată să desfășoare activități de pescuit specifice doar în măsura în care acestea sunt menționate într-o autorizație de pescuit valabilă în cazul în care pescuitul sau zonele de pescuit în care activitățile sunt autorizate fac obiectul:

- (a) unui regim de gestionare a efortului de pescuit;
- (b) unui plan multianual;
- (c) unei zone în care pescuitul este restricționat;
- (d) pescuitului în scopuri științifice;
- (e) altor situații prevăzute în legislația comunitară.

(2) Atunci când un stat membru utilizează o anumită schemă națională de autorizare a pescuitului, acesta transmite Comisiei, la solicitarea acesteia, un rezumat al informațiilor conținute în autorizația eliberată și cifrele agregate conexe privind efortul de pescuit.

(3) Dacă statul membru de pavilion a adoptat dispoziții naționale sub forma unei scheme naționale de autorizare a pescuitului pentru alocarea către nave individuale a posibilităților de pescuit care îi sunt disponibile, acesta transmite Comisiei, la solicitarea acesteia, informații privind navele de pescuit autorizate să desfășoare activități de pescuit într-o anumită zonă de pescuit, în special cu privire la numărul de identificare externă, numele navelor de pescuit vizate și posibilitățile de pescuit alocate fiecăreia dintre acestea.

(4) Nu se eliberează o autorizație de pescuit dacă nava de pescuit în cauză nu deține o licență de pescuit obținută în conformitate cu articolul 6 sau dacă licența de pescuit a acesteia a fost suspendată sau retrasă. O autorizație de pescuit se retrage automat dacă licența de pescuit a navei a fost retrasă permanent. Aceasta se suspendă dacă licența de pescuit a fost suspendată temporar.

(5) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 8

Marcarea uneltelor de pescuit

(1) Comandantul unei nave de pescuit respectă condițiile și restricțiile referitoare la marcarea și identificarea navelor de pescuit și a uneltelor acestora.

(2) Normele detaliate pentru marcarea și identificarea navelor de pescuit și a uneltelor acestora se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 9

Sistemul de monitorizare a navelor

(1) Statele membre operează un sistem de monitorizare a navelor prin satelit, pentru a asigura o monitorizare eficientă a activităților de pescuit ale navelor de pescuit care le abordează pavilionul, indiferent de poziția navelor respective și de activitățile de pescuit din apele acestora.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice incluse în planurile multianuale, o navă de pescuit cu o lungime totală de cel puțin 12 metri asigură instalarea la bord a unui dispozitiv complet operațional care permite navei să fie localizată și identificată automat prin sistemul de monitorizare a navelor, prin transmiterea de date referitoare la poziție la intervale regulate. Acesta permite, de asemenea, centrului de monitorizare a pescuitului din statul membru de pavilion să identifice nava de pescuit. Pentru navele de pescuit cu o lungime totală de 12 metri sau mai mare, dar cu o lungime totală mai mică de 15 metri, prezentul articol se aplică începând de la 1 ianuarie 2012.

(3) În cazul în care o navă de pescuit se află în apele unui alt stat membru, statul membru de pavilion pune la dispoziție datele sistemului de monitorizare a navelor referitoare la nava în cauză prin transmiterea automată către centrele de monitorizare a pescuitului aparținând statelor membre costiere. De asemenea, datele sistemului de monitorizare a navelor se pun, pe bază de solicitare, la dispoziția statelor membre în ale căror porturi își poate debarca captura o navă de pescuit sau în ale căror ape este probabil ca aceasta să își continue activitățile de pescuit.

(4) Dacă o navă de pescuit comunitară operează în apele unei țări terțe sau în marea liberă, unde resursele piscicole sunt gestionate de către o organizație internațională și dacă acordul cu țara terță în cauză sau normele în vigoare ale organizației internaționale în cauză prevăd acest lucru, datele respective se pun de asemenea la dispoziția țării sau organizației respective.

(5) Un stat membru poate scuti navele de pescuit comunitare cu lungime totală mai mică de 15 metri care arborează pavilionul acesteia de obligația de a echipa navele cu un sistem de monitorizare a navelor, dacă acestea:

- (a) operează exclusiv în apele teritoriale ale statului membru de pavilion; sau

(b) nu se află pe mare pentru o perioadă mai lungă de 24 de ore între momentul plecării și cel al întoarcerii în port.

(6) La bordul navelor de pescuit ale țărilor terțe cu o lungime totală de cel puțin 12 metri și al navelor de pescuit auxiliare ale țărilor terțe angajate în activități conexe activităților de pescuit care operează în apele comunitare se instalează un dispozitiv complet operațional care permite localizarea și identificarea automată a navei de către sistemul de monitorizare a navelor prin transmiterea informațiilor despre poziție la intervale regulate, într-o manieră similară celei adoptate de către navele comunitare.

(7) Statele membre stabilesc și operează centre de monitorizare a pescuitului, care monitorizează activitățile și efortul de pescuit. Centrul de monitorizare a pescuitului dintr-un anumit stat membru monitorizează navele de pescuit care le arborează pavilionul, oricare ar fi apele în care acestea operează sau portul în care se află, precum și navele de pescuit comunitare care arborează pavilionul altor state membre și navele de pescuit din țări terțe cărora li se aplică un sistem de monitorizare a navelor, care operează în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statului membru în cauză.

(8) Fiecare stat membru de pavilion numește autoritățile competente responsabile pentru centrul de monitorizare a pescuitului și adoptă măsurile adecvate pentru a garanta că centrul său de monitorizare a pescuitului deține resursele de personal adecvate și tehnica de calcul și programele care să le permită prelucrarea automată și transmiterea electronică a datelor. Statele membre stabilesc proceduri de salvare și recuperare a informațiilor în cazul în care apar probleme tehnice. Statele membre pot exploata un centru comun de monitorizare a pescuitului.

(9) Un stat membru poate obliga sau autoriza orice nave de pescuit care le arborează pavilionul să se echipeze cu un sistem de monitorizare a navelor.

(10) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 10

Sistemul de identificare automată

(1) În conformitate cu anexa II partea I punctul 3 din Directiva 2002/59/CE, o navă de pescuit cu o lungime totală mai mare de 15 metri este echipată și menține în funcțiune un sistem de identificare automată care corespunde standardelor de performanță elaborate de Organizația Maritimă Internațională, în conformitate cu capitolul V Norma 19 secțiunea 2.4.5 din Convenția SOLAS 1974.

(2) Alineatul (1) se aplică:

(a) începând cu 31 mai 2014 pentru navele de pescuit comunitare cu o lungime totală de 15 metri sau mai mare, dar mai mică de 18 metri;

(b) începând cu 31 mai 2013 pentru navele de pescuit comunitare cu o lungime totală de 18 metri sau mai mare, dar mai mică de 24 de metri;

(c) începând cu 31 mai 2012 pentru navele de pescuit comunitare cu o lungime totală de 24 de metri sau mai mare, dar mai mică de 45 de metri.

(3) Statele membre pot utiliza datele provenite de la sistemul de identificare automată atunci când aceste date sunt disponibile, în scopul verificării încrucișate cu alte date disponibile în conformitate cu articolele 109 și 110. În acest scop, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că datele provenite de la sistemul de identificare automată pentru navele de pescuit care le arborează pavilioanele sunt puse la dispoziția autorităților naționale de control în domeniul pescuitului din statele respective.

Articolul 11

Sistemul de detectare a navelor

În cazul în care statele membre au dovezi clare referitoare la beneficiile în privința costurilor în raport cu mijloacele tradiționale de control în detectarea navelor de pescuit, acestea utilizează un sistem de detectare a navelor care le permite să coroboreze pozițiile obținute cu ajutorul imaginilor prin teledetectie, transmise prin satelit sau prin alte sisteme echivalente, cu datele recepționate de sistemul de monitorizare a navelor sau sistemul de identificare automată, în scopul stabilirii prezenței navelor de pescuit în zonă. Statele membre garantează că centrele de monitorizare a pescuitului posedă capacitatea tehnică de a utiliza un sistem de detectare a navelor.

Articolul 12

Transmiterea datelor pentru operațiuni de supraveghere

Datele provenite din sistemul de monitorizare a navelor, sistemul de identificare automată și sistemul de detectare a navelor colectate în cadrul prezentului regulament pot fi transmise agențiilor comunitare și autorităților competente din statele membre angajate în operațiuni de supraveghere în scopul siguranței și securității maritime, efectuării controalelor la frontieră, protejării mediului marin și asigurării respectării legii în general.

Articolul 13

Noile tehnologii

(1) Consiliul poate decide, în temeiul articolului 37 din tratat, în privința obligației de utilizare a dispozitivelor electronice de monitorizare și a instrumentelor de trasabilitate, precum analiza genetică. În scopul evaluării tehnologiei care urmează a fi utilizată, statele membre, din proprie inițiativă sau în colaborare cu Comisia sau cu organismul desemnat de aceasta, desfășoară, înainte de 1 iunie 2013, proiecte-pilot privind instrumentele de trasabilitate, precum analiza genetică.

(2) Consiliul poate decide, în temeiul articolului 37 din tratat, în privința introducerii altor noi tehnologii de control al pescuitului, în cazul în care tehnologiile respective conduc la o mai bună respectare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului, într-o manieră eficientă din punct de vedere al costurilor.

TITLUL IV

CONTROLUL PESCUITULUI

CAPITOLUL I

Controlul utilizării posibilităților de pescuit

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 14

Completarea și transmiterea jurnalului de pescuit

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din planurile multianuale, comandantii navelor comunitare de pescuit cu o lungime totală de 10 metri sau mai mare țin un jurnal de pescuit privind operațiunile lor, indicând în mod specific toate cantitățile din fiecare specie capturate și stocate la bord care depășesc 50 kg echivalent greutate în viu.

(2) Jurnalul de pescuit menționat la alineatul (1) conține în special următoarele informații:

- (a) numărul de identificare externă a navei și numele navei de pescuit;
- (b) codul alfa-3 FAO al fiecărei specii și zona geografică relevantă în care au fost efectuate capturile;
- (c) data capturilor;
- (d) data plecării din port și data sosirii în port, precum și durata ieșirii în larg;
- (e) tipul de unealtă, mărimea ochiurilor și dimensiunea;
- (f) cantitățile estimate din fiecare specie în kilograme exprimate în echivalent greutate în viu sau, după caz, numărul de indivizi;
- (g) numărul de operațiuni de pescuit.

(3) Marja de toleranță permisă în estimările înregistrate în jurnalul de pescuit cu privire la cantitățile în kilograme de pește păstrate la bord este de 10 % pentru toate speciile.

(4) Comandanții navelor de pescuit comunitare înregistrează, de asemenea, în jurnalul de pescuit toate estimările de capturi aruncate înapoi în mare care depășesc 50 kg echivalent greutate în viu pentru orice specie.

(5) În cadrul activităților de pescuit care fac obiectul unui regim comunitar de gestionare a efortului de pescuit, comandantii navelor de pescuit comunitare înregistrează și contabilizează în jurnalele de pescuit perioada petrecută într-o zonă, după cum urmează:

- (a) în privința uneltelor de pescuit remorcate:
 - (i) intrarea și ieșirea în și din portul aflat în zona respectivă;
 - (ii) fiecare intrare și ieșire în și din zonele maritime în care se aplică norme specifice privind accesul la ape și resurse;

(iii) captura păstrată la bord clasificată pe specii, în kilograme de greutate în viu, în momentul ieșirii din acea zonă sau înaintea intrării într-un port aflat în acea zonă;

(b) în privința uneltelor de pescuit fixe:

- (i) intrarea și ieșirea în și din portul aflat în zona respectivă;
- (ii) fiecare intrare și ieșire în și din zonele maritime în care se aplică norme specifice privind accesul la ape și resurse;
- (iii) data și ora instalării și reinstalării uneltelor de pescuit fixe în aceste zone;
- (iv) data și ora finalizării operațiunilor de pescuit cu utilizarea uneltelor de pescuit fixe;
- (v) captura păstrată la bord clasificată pe specii, în kilograme de greutate în viu, în momentul ieșirii din acea zonă sau înaintea intrării într-un port aflat în acea zonă.

(6) Comandanții navelor de pescuit comunitare transmit informațiile din jurnalul de pescuit în cel mai scurt timp posibil și nu mai târziu de 48 de ore după debarcare:

- (a) propriului stat membru de pavilion; și
- (b) dacă debarcarea a avut loc într-un port din alt stat membru, autorităților competente din statul membru al portului în cauză.

(7) Pentru a transforma greutatea peștelui stocat sau prelucrat în greutate de pește în viu, comandantii navelor de pescuit comunitare aplică un factor de conversie stabilit în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

(8) Comandanții navelor de pescuit din țări terțe care operează în apele comunitare înregistrează informațiile menționate în prezentul articol într-o manieră similară cu cea a comandantilor navelor de pescuit comunitare.

(9) Responsabilitatea pentru exactitatea datelor înregistrate în jurnalul de pescuit revine comandantului.

(10) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 15

Completarea electronică și transmiterea datelor din jurnalul de pescuit

(1) Comandanții unor nave de pescuit comunitare cu lungime totală de 12 metri sau mai mare înregistrează prin mijloace electronice informațiile la care se face trimitere la articolul 14 și le transmit prin mijloace electronice autorității competente din statul membru de pavilion cel puțin o dată pe zi.

(2) Comandanții unor nave de pescuit comunitare cu lungime totală de 12 metri sau mai mare transmit informațiile menționate la articolul 14 la solicitarea autorității competente a statului membru de pavilion și, în orice caz, acesta transmite datele relevante din jurnalul de pescuit după încheierea ultimei operațiuni de pescuit și înainte de intrarea în port.

(3) Alineatul (1) se aplică:

(a) începând cu 1 ianuarie 2012 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 12 metri sau mai mare, dar mai mică de 15 metri;

(b) începând cu 1 iulie 2011 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 15 metri sau mai mare, dar mai mică de 24 de metri; și

(c) începând cu 1 ianuarie 2010 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 24 de metri sau mai mare.

(4) Un stat membru poate scuti comandanții navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală mai mică de 15 metri care arborează pavilionul acesteia de la aplicarea alineatului (1), dacă aceștia:

(a) operează exclusiv în apele teritoriale ale statului membru de pavilion; sau

(b) nu se află pe mare pentru o perioadă mai lungă de 24 de ore între momentul plecării și cel al întoarcerii în port.

(5) Comandanții navelor de pescuit comunitare care înregistrează și transmit electronic date privind activitățile lor de pescuit sunt scutiți de obligația de a completa pe hârtie un jurnal de pescuit, o declarație de debarcare și o declarație de transbordare.

(6) Statele membre pot încheia acorduri bilaterale privind utilizarea sistemelor de transmitere electronică a datelor de către navele care pescuiesc sub pavilioanele lor în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor. Navele care intră în sfera de aplicare a unor astfel de acorduri sunt scutite de obligația de a ține un jurnal de pescuit pe suport de hârtie pentru pescuitul în apele acelor state membre.

(7) Un stat membru îi poate obliga sau autoriza pe comandanții navelor de pescuit care îi arborează pavilionul ca de la 1 ianuarie 2010 să înregistreze și să transmită pe cale electronică datele menționate la articolul 14.

(8) Autoritățile competente ale unui stat membru costier acceptă rapoartele electronice primite de la statul membru de pavilion care includ date de la navele de pescuit menționate la alineatele (1) și (2).

(9) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 16

Navele de pescuit care nu fac obiectul cerințelor privind jurnalul de pescuit

(1) Fiecare stat membru monitorizează, prin sondaj, activitățile navelor de pescuit care nu fac obiectul cerințelor specificate la articolele 14 și 15 în scopul asigurării respectării de către navele în cauză a normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

(2) În scopul monitorizării menționate la alineatul (1), fiecare stat membru stabilește un plan de sondaj având la bază metodologia adoptată de către Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 119 și îl transmite Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, indicând metodele utilizate pentru stabilirea planului. Planurile de sondaj sunt, în limita posibilităților, stabile în timp și standardizate în cadrul zonelor geografice relevante.

(3) Statele membre care le impun navelor de pescuit cu o lungime totală mai mică de 10 metri aflate sub pavilionul lor să transmită jurnalele de pescuit menționate la articolul 14, în conformitate cu legislația națională, sunt scutite de obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, notele de vânzare transmise în conformitate cu articolele 62 și 63 sunt admise ca o măsură alternativă la planurile de sondaj.

Articolul 17

Notificarea prealabilă

(1) Comandanții navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de cel puțin 12 metri angajați în activități de pescuit privind stocuri care fac obiectul unui plan multianual și care sunt obligați să înregistreze electronic datele din jurnalul de pescuit, în conformitate cu dispozițiile articolului 15, notifică autorităților competente din statul membru de pavilion, cu cel puțin 4 ore înainte de ora estimată de sosire în port, următoarele informații:

(a) numărul de identificare externă a navei și numele navei de pescuit;

(b) numele portului de destinație și scopul escalei, cum ar fi debarcarea, transbordarea sau accesul la servicii;

(c) datele între care are loc ieșirea în larg și zonele geografice relevante în care s-au efectuat capturi;

(d) data și ora estimată a sosirii în port;

(e) cantitățile din fiecare specie înregistrate în jurnalul de pescuit;

(f) cantitățile din fiecare specie care vor fi debarcate sau transbordate.

(2) Atunci când o navă de pescuit comunitară intenționează să intre într-un port în alt stat membru decât statul membru de pavilion, autoritățile competente din statul membru de pavilion, după primirea notificării prealabile, o transmit imediat, prin mijloace electronice, autorităților competente din statul membru costier respectiv.

(3) Autoritățile competente ale statului membru costier pot acorda permisiunea pentru o intrare devansată în port.

(4) Datele electronice din jurnalul de pescuit menționate la articolul 15 și notificarea prealabilă în format electronic pot fi trimise în cadrul aceleiași transmisii electronice.

(5) Responsabilitatea pentru exactitatea datelor înregistrate în notificarea prealabilă în format electronic revine comandantului.

(6) Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, poate scuti anumite categorii de nave de pescuit de obligațiile stabilite la alineatul (1) pentru o perioadă limitată de timp, cu posibilitate de prelungire, sau poate prevedea o altă perioadă de notificare având în vedere, *inter alia*, tipul produselor pescărești, distanța dintre zonele de pescuit, locurile de debarcare și porturile în care sunt înregistrate navele respective.

Articolul 18

Notificarea prealabilă de debarcare într-un alt stat membru

(1) Comandanții navelor de pescuit comunitare care nu sunt supuși obligației de a înregistra pe cale electronică datele din jurnalul de pescuit până la intrarea în vigoare a dispozițiilor prevăzute la articolul 15 alineatul (3) și care intenționează să utilizeze un port sau facilitățile de debarcare ale unui stat membru costier, altul decât statul membru de pavilion, notifică autorităților competente din statul membru costier, cu cel puțin patru ore înainte de ora estimată de sosire în port, informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1).

(2) Autoritățile competente ale statului membru costier pot acorda permisiunea pentru o intrare devansată.

Articolul 19

Autorizația de acces în port

Autoritățile competente ale statului membru costier pot refuza accesul în port al navelor de pescuit dacă informațiile menționate la articolele 17 și 18 nu sunt complete, cu excepția cazurilor de forță majoră.

Articolul 20

Operațiunile de transbordare

(1) Transbordările în larg sunt interzise în apele comunitare. Acestea sunt permise doar dacă sunt autorizate și în condițiile prevăzute de prezentul regulament în porturi sau locuri apropiate de țărmul statelor membre, desemnate în acest scop, și în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 43 alineatul (5).

(2) Dacă operațiunea de transbordare este întreruptă, este posibil să li se solicite obținerea permisiunii înaintea reluării acesteia.

(3) În sensul prezentului articol, activitățile de relocalizare, traul îngemănat și operațiunile de pescuit care implică acțiunea comună a două sau mai multe nave de pescuit comunitare nu sunt considerate transbordare.

Articolul 21

Completarea și transmiterea declarației de transbordare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din planurile multianuale, comandanții navelor comunitare de pescuit cu o lungime totală de cel puțin 10 metri implicați într-o operațiune de transbordare completează o declarație de transbordare, indicând în mod specific toate cantitățile din fiecare specie transbordată sau primită mai mari de 50 kg echivalent greutate în viu.

(2) Declarația de transbordare menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numărul de identificare externă a navei și numele navelor de transbordare și ale navelor de pescuit receptoare;
- (b) codul alfa-3 FAO al fiecărei specii și zona geografică relevantă în care au fost efectuate capturile;
- (c) cantitățile estimate din fiecare specie în kilograme în greutate de produs, defalcate în funcție de tipul de prezentare a produsului sau, după caz, în funcție de numărul de indivizi;
- (d) portul de destinație al navei de pescuit receptoare;
- (e) portul desemnat al transbordării.

(3) Marja de toleranță permisă în estimările înregistrate în declarația de transbordare cu privire la cantitățile în kilograme de pește transbordate sau primite este de 10 % pentru toate speciile.

(4) Comandantul navei transbordare și comandantul navei de pescuit receptoare prezintă fiecare câte o declarație de transbordare, cât mai curând posibil și nu mai târziu de 48 de ore după transbordare:

- (a) propriului (propriilor) stat (state) membru (membre) de pavilion; și,
- (b) dacă transbordarea a avut loc într-un port din alt stat membru, autorităților competente din statul membru al portului în cauză.

(5) Atât comandantul navei transbordare, cât și comandantul navei de pescuit receptoare sunt responsabili pentru exactitatea datelor înregistrate în declarațiile lor de transbordare.

(6) Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, poate scuti anumite categorii de nave de pescuit de obligațiile prevăzute la alineatul (1) pentru o perioadă limitată, cu posibilitate de prelungire, sau poate prevedea altă perioadă de notificare având în vedere, *inter alia*, tipul de produse pescărești și distanța dintre zonele de pescuit, locurile de transbordare și porturile în care sunt înregistrate navele respective.

(7) Procedurile și formularele privind declarația de transbordare se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 22

Completarea și transmiterea electronică a datelor din declarația de transbordare

(1) Comandantul unei nave de pescuit comunitare cu o lungime totală de cel puțin 12 metri înregistrează prin mijloace electronice informațiile prevăzute la articolul 21 și le transmite prin mijloace electronice autorității competente din statul membru de pavilion în maximum 24 ore de la încheierea operațiunii de transbordare.

(2) Alineatul (1) se aplică:

(a) începând cu 1 ianuarie 2012 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 12 metri sau mai mare, dar mai mică de 15 metri;

(b) începând cu 1 iulie 2011 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 15 metri sau mai mare, dar mai mică de 24 de metri; și

(c) începând cu 1 ianuarie 2010 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 24 de metri sau mai mare.

(3) Un stat membru poate scuti comandanții navelor de pescuit comunitare cu lungime totală mai mică de 15 metri care arborează pavilionul acestuia de la alineatul (1), dacă aceștia:

(a) operează exclusiv în apele teritoriale ale statului membru de pavilion; sau

(b) nu se află pe mare pentru o perioadă mai lungă de 24 de ore între momentul plecării și cel al întoarcerii în port.

(4) Autoritățile competente ale unui stat membru costier acceptă rapoartele electronice primite de la statul membru de pavilion care includ date de la navele de pescuit menționate la alineatele (1) și (2).

(5) Atunci când o navă de pescuit comunitară își transbordează capturile într-un stat membru diferit de statul membru de pavilion, autoritățile competente ale statului membru de pavilion transmit imediat după primire, pe cale electronică, datele din declarația de transbordare către autoritățile competente din statul membru în care a fost debarcată captura și căruia îi este destinată captura.

(6) Un stat membru îi poate obliga sau autoriza pe comandanții navelor de pescuit care îi arborează pavilionul ca de la 1 ianuarie 2010 să înregistreze și să transmită pe cale electronică datele menționate la articolul 21.

(7) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 23

Completarea și transmiterea declarației de debarcare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din planurile multianuale, comandantul unei nave de pescuit comunitare cu lungimea totală de cel puțin 10 metri sau reprezentantul acestuia completează o declarație de debarcare, indicând în mod specific toate cantitățile din fiecare specie debarcată.

(2) Declarația de debarcare menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

(a) numărul de identificare externă a navei și numele navei de pescuit;

(b) codul alfa-3 FAO al fiecărei specii și zona geografică relevantă în care au fost efectuate capturile;

(c) cantitățile din fiecare specie în kilograme în greutate de produs, defalcate în funcție de tipul de prezentare a produsului sau, după caz, în funcție de numărul de indivizi;

(d) portul de debarcare.

(3) Comandantul unei nave de pescuit comunitare sau reprezentantul acestuia depune declarația de debarcare în cel mai scurt timp posibil și nu mai târziu de 48 de ore de la încheierea debarcării:

(a) propriului stat membru de pavilion; și,

(b) dacă debarcarea a avut loc într-un port din alt stat membru, autorităților competente din statul membru al portului în cauză.

(4) Responsabilitatea pentru exactitatea datelor înregistrate în declarația de debarcare revine comandantului.

(5) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 24

Completarea și transmiterea electronică a datelor din declarația de debarcare

(1) Comandantul unei nave de pescuit comunitare cu o lungime totală de cel puțin 12 metri sau reprezentantul acestuia înregistrează prin mijloace electronice informațiile prevăzute la articolul 23 și le transmite prin mijloace electronice autorității competente din statul membru de pavilion în maximum 24 ore de la încheierea operațiunii de debarcare.

(2) Alineatul (1) se aplică:

(a) începând cu 1 ianuarie 2012 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 12 metri sau mai mare, dar mai mică de 15 metri;

(b) începând cu 1 iulie 2011 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 15 metri sau mai mare, dar mai mică de 24 de metri; și

(c) începând cu 1 ianuarie 2010 navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală de 24 de metri sau mai mare.

(3) Un stat membru poate scuti comandanții navelor de pescuit comunitare cu lungime totală mai mică de 15 metri care arborează pavilionul acestuia de la aplicarea alineatului (1), dacă aceștia:

(a) operează exclusiv în apele teritoriale ale statului membru de pavilion; sau

(b) nu se află pe mare pentru o perioadă mai lungă de 24 de ore între momentul plecării și cel al întoarcerii în port.

(4) Atunci când o navă de pescuit comunitară își debarcă capturile într-un stat membru diferit de statul membru de pavilion, autoritățile competente ale statului membru de pavilion transmit imediat după primire, pe cale electronică, datele din declarația de debarcare către autoritățile competente din statul membru în care a fost debarcată captura.

(5) Comandantul unei nave de pescuit comunitare sau reprezentantul acestuia, care înregistrează prin mijloace electronice informațiile prevăzute la articolul 23 și care își debarcă captura în alt stat membru decât cel de pavilion, sunt scutiți de obligația de a transmite o declarație de debarcare statului membru costier.

(6) Un stat membru îi poate obliga sau autoriza pe comandanții navelor de pescuit care îi arborează pavilionul ca de la 1 ianuarie 2010 să înregistreze și să transmită pe cale electronică datele menționate la articolul 23.

(7) Autoritățile competente ale unui stat membru costier acceptă rapoartele electronice primite de la statul membru de pavilion care includ date de la navele de pescuit menționate la alineatele (1) și (2).

(8) Procedurile și formularele pentru declarația de debarcare se întocmesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 25

Nave care nu fac obiectul cerințelor privind declarația de debarcare

(1) Fiecare stat membru monitorizează, prin sondaj, activitățile navelor de pescuit care nu fac obiectul cerințelor privind declarația de debarcare specificate la articolele 23 și 24, în scopul asigurării respectării de către navele în cauză a normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

(2) În scopul monitorizării menționate la alineatul (1), fiecare stat membru stabilește un plan de sondaj bazat pe metodologia adoptată de Comisie, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, pe care îl transmite Comisiei în fiecare an, până la data de 31 ianuarie, indicând metodele utilizate pentru stabilirea planului. Planurile de sondaj sunt, în limita posibilităților, stabile în timp și standardizate în cadrul zonelor geografice relevante.

(3) Statele membre care le impun navelor de pescuit cu o lungime totală mai mică de 10 metri aflate sub pavilionul lor să transmită declarațiile de debarcare prevăzute la articolul 23, în conformitate cu legislația națională, sunt scutite de obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), notele de vânzare transmise în conformitate cu articolele 62 și 63 sunt acceptate ca o măsură alternativă la planurile de sondaj.

Secțiunea 2

Controlul efortului de pescuit

Articolul 26

Monitorizarea efortului de pescuit

(1) Statele membre controlează respectarea regimurilor de gestionare a efortului de pescuit în zonele geografice în care se aplică efortul de pescuit maxim admisibil. Acestea se asigură că navele de pescuit care le arborează pavilionul sunt prezente într-o zonă geografică care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit atunci când dețin la bord sau, după caz, utilizează o unealtă de pescuit sau unelte de pescuit care fac obiectul respectivului regim sau, după caz, care operează într-o zonă de pescuit care face obiectul respectivului regim numai dacă nu au atins efortul de pescuit maxim admisibil pentru statul membru în cauză și dacă efortul disponibil pentru respectiva navă de pescuit nu a fost epuizat.

(2) Fără a se aduce atingere normelor speciale, atunci când o navă de pescuit care deține la bord sau, după caz, utilizează o unealtă de pescuit sau unelte de pescuit care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit sau operează într-o zonă de pescuit care face obiectul respectivului regim intră în aceeași zi în două sau mai multe zone geografice care fac obiectul respectivului regim de gestionare a efortului de pescuit, efortul de pescuit realizat va fi scăzut din efortul de pescuit maxim admisibil aferent uneltei de pescuit respective sau zonei de pescuit respective și zonei geografice în care a petrecut cea mai lungă perioadă de timp în cursul zilei respective.

(3) Atunci când un stat membru a autorizat o navă de pescuit în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) să utilizeze mai multe unelte de pescuit sau unelte aparținând mai multor grupe de unelte de pescuit care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit în cursul unei anumite ieșiri în larg într-o zonă geografică care face obiectul regimului respectiv, efortul de pescuit realizat în cursul ieșirii în larg se scade simultan din efortul de pescuit maxim admisibil pentru statul membru în cauză și aferent fiecăreia dintre uneltele sau grupurile de unelte de pescuit respective și zonei geografice respective.

(4) Atunci când aceste unelte de pescuit aparțin aceluiași grup de unelte de pescuit care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, efortul de pescuit realizat într-o zonă geografică de navele de pescuit, atunci când dețin uneltele respective la bord, se scad o singură dată din efortul de pescuit maxim admisibil aferent grupului respectiv de unelte de pescuit sau zonei geografice respective.

(5) Statele membre reglementează efortul de pescuit al flotei lor în zonele geografice care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, atunci când navele dețin la bord sau, după caz, când utilizează o unealtă sau unelte de pescuit care fac obiectul regimului respectiv sau când operează într-o zonă de pescuit care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, întreprinzând acțiuni corespunzătoare, dacă efortul de pescuit maxim admisibil este pe cale de a fi atins, pentru a se asigura că efortul de pescuit realizat nu depășește limitele stabilite.

(6) O zi de prezență într-o zonă înseamnă orice perioadă neîntreruptă de 24 de ore sau o parte a acesteia, în decursul căreia o navă de pescuit este prezentă în zona geografică și absentă din port sau, după caz, utilizează uneltele sale de pescuit. Ora de la care este măsurată perioada neîntreruptă de o zi de prezență în zonă rămâne la latitudinea statului membru de pavilion al navei de pescuit în cauză. O zi de absență din port înseamnă orice perioadă neîntreruptă de 24 de ore sau o parte a acesteia în decursul căreia nava de pescuit nu se află în port.

Articolul 27

Notificarea uneltelor de pescuit

(1) Fără a aduce atingere normelor specifice, în zonele geografice relevante care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, în care se aplică restricții privind uneltele sau în care efortul de pescuit maxim admisibil a fost stabilit pentru diferite unelte sau grupuri de unelte de pescuit, comandantul navei de pescuit sau reprezentantul acestuia informează autoritățile competente ale statului membru de pavilion, înaintea unei perioade în care se aplică efortul de pescuit maxim admisibil, cu privire la unealta de pescuit sau, după caz, unelte de pescuit pe care intenționează să le utilizeze în perioada următoare. Până la transmiterea unei astfel de notificări, nava de pescuit nu are dreptul să pescuiască în zonele geografice care fac obiectul regimului de gestionare a efortului de pescuit.

(2) Atunci când un regim de gestionare a efortului de pescuit permite utilizarea uneltelor aparținând mai multor grupuri de unelte de pescuit într-o zonă geografică, utilizarea mai multor unelte de pescuit în cursul unei ieșiri în larg face obiectul unei autorizări prelabile din partea statului membru de pavilion.

Articolul 28

Raportul privind efortul de pescuit

(1) Atunci când Consiliul decide astfel în cazul navelor de pescuit comunitare care nu sunt echipate cu un sistem de monitorizare a navelor funcțional, astfel cum se prevede la articolul 9, sau care nu transmit electronic datele din jurnalul de pescuit, astfel cum se prevede la articolul 15, și care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, comandanții acestor nave de pescuit comunică prin telex, prin fax, prin mesaj telefonic sau prin poștă electronică, recepționat corespunzător de destinatar, sau prin radio, prin intermediul unei stații radio aprobate în temeiul normelor comunitare, autorităților competente ale statului său membru de pavilion și, după caz, statului membru costier, imediat înainte de fiecare intrare și ieșire în și dintr-o zonă geografică care face obiectul respectivului regim de gestionare a efortului de pescuit, următoarele informații sub forma unui raport privind efortul de pescuit:

- (a) numele, marca de identificare externă, indicativul radio și numele comandantului navei de pescuit;
- (b) poziția geografică a navei de pescuit la care se referă comunicarea;
- (c) data și ora fiecărei intrări sau ieșiri din zonă și, după caz, din părți ale acesteia;

(d) captura păstrată la bord clasificată pe specii, în kilograme de greutate în viu.

(2) Statele membre, cu acordul statelor membre vizate de activitatea de pescuit a navelor acestora dintâi, pot pune în aplicare măsuri de control alternative pentru a asigura respectarea obligațiilor de raportare a efortului. Aceste măsuri sunt la fel de eficiente și de transparente ca și obligațiile de raportare prevăzute la alineatul (1) și sunt notificate Comisiei înainte de a fi puse în aplicare.

Articolul 29

Derogări

(1) O navă de pescuit care deține la bord unelte de pescuit care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit poate tranzita o zonă geografică care face obiectul regimului respectiv dacă nu este autorizată să opereze în zona în cauză sau dacă a notificat în prealabil autorităților competente intenția sa de a o tranzita. Cât timp nava de pescuit se află în zona geografică respectivă, orice unealtă de pescuit care face obiectul regimului de gestionare a efortului de pescuit în cauză, deținută la bord, este strânsă și arimată în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 47.

(2) Un stat membru poate decide să nu scadă din efortul de pescuit maxim admisibil activitatea unei nave de pescuit care desfășoară alte activități decât cele de pescuit într-o zonă geografică care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, cu condiția ca nava de pescuit respectivă să informeze mai întâi statul membru de pavilion în legătură cu intenția sa, cu natura activității sale și cu faptul că își predă autorizația de pescuit pe parcursul perioadei respective. Astfel de nave de pescuit nu trebuie să transporte la bord unelte de pescuit sau pește în perioada respectivă.

(3) Un stat membru poate decide să nu scadă din efortul de pescuit maxim admisibil activitatea unei nave de pescuit care a fost prezentă într-o zonă geografică care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, dar nu a putut să desfășoare activități de pescuit pentru că a asistat o altă navă de pescuit care a solicitat ajutor de urgență sau pentru că a transportat o persoană rănită în vederea acordării primului ajutor. În termen de o lună de la luarea acestei decizii, statul membru de pavilion informează Comisia și face dovada ajutorului de urgență acordat.

Articolul 30

Epuizarea efortului de pescuit

(1) Fără a se aduce atingere articolelor 29 și 31, într-o zonă geografică în care uneltele de pescuit fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, o navă de pescuit care deține la bord o astfel de unealtă sau astfel de unelte de pescuit rămâne în port sau în afara zonei geografice pe durata restantă a perioadei în care se aplică acest regim de gestionare a efortului de pescuit, dacă:

- (a) a epuizat partea care i-a fost repartizată din efortul de pescuit maxim admisibil aferent unei astfel de zone geografice și unei astfel de unelte de pescuit sau unor astfel de unelte de pescuit; sau

(b) efortul de pescuit maxim admisibil aferent unei astfel de zone geografice și unei astfel de unelte de pescuit sau unor astfel de unelte de pescuit, pus la dispoziția statului membru de pavilion, a fost epuizat.

(2) Fără a aduce atingere articolului 29, într-o zonă geografică în care o zonă de pescuit face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit, o navă de pescuit nu operează în zona de pescuit din zona respectivă, dacă:

(a) a epuizat partea care i-a fost repartizată din efortul de pescuit maxim admisibil aferent zonei geografice și zonei de pescuit respective; sau

(b) efortul de pescuit maxim admisibil aferent zonei geografice și zonei de pescuit respective, pus la dispoziția statului membru de pavilion, a fost epuizat.

Articolul 31

Nave de pescuit care nu se supun aplicării unui regim de gestionare a efortului de pescuit

Prezenta secțiune nu se aplică navelor de pescuit în măsura în care acestea sunt scutite de aplicarea unui regim de gestionare a efortului de pescuit.

Articolul 32

Norme detaliate

Normele detaliate de aplicare a prezentei secțiuni pot fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Secțiunea 3

Înregistrarea și schimbul de date de către statele membre

Articolul 33

Înregistrarea capturilor și a efortului de pescuit

(1) Fiecare stat membru de pavilion înregistrează toate datele relevante privind posibilitățile de pescuit prevăzute în prezentul capitol, în special datele menționate la articolele 14, 21, 23, 28 și 62, atât cu privire la debarcări, cât și, după caz, la efortul de pescuit, și păstrează versiunile originale ale informațiilor pentru o perioadă de trei ani sau mai lungă, în conformitate cu normele naționale.

(2) Fără a se aduce atingere normelor specifice prevăzute în legislația comunitară, înainte de data de 15 a fiecărei luni, fiecare stat membru de pavilion notifică Comisiei sau organismului desemnat de aceasta, pe cale electronică, datele agregate:

(a) pentru cantitățile din fiecare stoc sau grup de stocuri care fac obiectul capturilor totale admisibile (TAC) sau al cotelor, debarcate în cursul lunii precedente; și

(b) pentru efortul de pescuit realizat în cursul lunii precedente pentru fiecare zonă de pescuit care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit sau, după caz, pentru fiecare zonă piscicolă care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (a), pentru cantitățile debarcate între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2010, statele membre înregistrează cantitățile debarcate de navele de pescuit ale altor state membre în porturile lor și le notifică Comisiei în conformitate cu procedurile prevăzute în prezentul articol.

(4) Fiecare stat membru de pavilion comunică Comisiei pe cale electronică, înainte de încheierea primei luni a fiecărui trimestru calendaristic, cantitățile de stocuri, într-o formă agregată, altele decât cele menționate la alineatul (2), care au fost debarcate în cursul trimestrului precedent.

(5) Toate capturile dintr-unul stoc sau dintr-un grup de stocuri care fac obiectul unei cote realizate de navele de pescuit comunitare sunt scăzute din cotele aplicabile statului membru de pavilion pentru stocul sau stocurile respective, indiferent de locul de debarcare.

(6) Capturile efectuate în cadrul cercetării științifice și apoi comercializate sau vândute se scad din cota aplicabilă statului membru de pavilion în măsura în care acestea depășesc 2 % din cotele vizate. Articolul 12 alineatul(2) din Regulamentul (CE) nr. 199/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾ nu se aplică ieșirilor în larg pentru cercetare științifică pe parcursul cărora sunt efectuate astfel de capturi.

(7) Fără a aduce atingere dispozițiilor titlului XII, statele membre pot desfășura, până la 30 iunie 2011, proiecte-pilot cu Comisia și cu organismul desemnat de aceasta privind accesul de la distanță în timp real la datele statelor membre înregistrate și validate conform prezentului regulament. Formatul și procedura pentru accesul la date sunt luate în considerare și testate. Statele membre informează Comisia înainte de 1 ianuarie 2011 dacă intenționează să desfășoare proiecte-pilot. După 1 ianuarie 2012 Consiliul poate decide asupra unei modalități și frecvențe diferite a transmiterii datelor de către statele membre către Comisie.

(8) Cu excepția efortului realizat de navele de pescuit cărora nu li se aplică respectivul regim de gestionare a efortului de pescuit, tot efortul de pescuit realizat de navele de pescuit comunitare atunci când dețin la bord sau, după caz, utilizează o unealtă sau unelte de pescuit care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit sau atunci când operează într-o zonă de pescuit care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit într-o zonă geografică care face obiectul regimului în cauză se scade din efortul de pescuit maxim admisibil pentru statul membru de pavilion, aferent unei astfel de zone geografice și unei astfel de unelte de pescuit sau zone de pescuit.

⁽¹⁾ JO L 60, 5.3.2008, p. 1.

(9) Efortul de pescuit realizat în cadrul cercetării științifice de o navă care deține o unealtă de pescuit sau unelte de pescuit care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit sau care operează într-o zonă de pescuit care face obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit într-o zonă geografică care face obiectul regimului în cauză se scade din efortul de pescuit maxim admisibil pentru statul membru al cărui pavilion îl arborează, aferent unei astfel de unelte sau unor astfel de unelte de pescuit sau unei astfel de zone de pescuit și unei astfel de zone geografice, dacă capturile realizate în cursul acestui efort sunt comercializate sau vândute în măsura în care acestea depășesc 2 % din efortul de pescuit alocat. Articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 199/2008 nu se aplică ieșirilor în larg pentru cercetare științifică pe parcursul cărora sunt efectuate astfel de capturi.

(10) Comisia poate adopta formate pentru transmiterea datelor prevăzute în prezentul articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 34

Date privind epuizarea posibilităților de pescuit

(1) Un stat membru informează Comisia fără întârziere, dacă a constatat că:

- (a) capturile dintr-un stoc sau grup de stocuri care fac obiectul unei cote, realizate de navele de pescuit care îi arborează pavilionul, sunt considerate a fi epuizat 80 % din cota respectivă; sau
- (b) se consideră atins 80 % din nivelul efortului maxim de pescuit aferent unei unelte de pescuit sau unei zone de pescuit și unei zone geografice, aplicabil tuturor navelor de pescuit care îi arborează pavilionul sau unui grup de astfel de nave.

(2) În astfel de cazuri, statul membru furnizează Comisiei, la solicitarea acesteia, informații mai detaliate și mai frecvente decât cele prevăzute la articolul 33.

Secțiunea 4

Încheierea activităților de pescuit

Articolul 35

Încheierea activităților de pescuit de către statele membre

- (1) Fiecare stat membru stabilește o dată de la care:
 - (a) capturile dintr-un stoc sau grup de stocuri, care fac obiectul unei cote, realizate de către nave care îi arborează pavilionul sunt considerate a fi epuizat cota respectivă;
 - (b) se consideră atins efortul de pescuit maxim admisibil aferent unei unelte de pescuit sau unei zone de pescuit și unei zone geografice, aplicabil tuturor navelor de pescuit care îi arborează pavilionul sau unui grup de astfel de nave.

(2) Începând cu data prevăzută la alineatul (1), statul membru în cauză interzice pescuitul, fie din stocul sau din grupurile de stocuri pentru care cotele au fost epuizate, în zona de pescuit relevantă, fie atunci când unealta de pescuit respectivă este deținută la bord în zona geografică în care a fost atins nivelul maxim admisibil al efortului de pescuit, de către toate sau o parte dintre navele de pescuit care îi arborează pavilionul, și, în special, păstrarea la bord, transbordarea, relocalizările și debarcarea peștelui pescuit după această dată și stabilește o dată până la care sunt permise transbordarea, transferul și debarcarea sau declarațiile definitive privind capturile.

(3) Decizia menționată la alineatul (2) se face publică de către statul membru în cauză și se comunică imediat Comisiei. Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (seria C) și pe pagina de internet a Comisiei accesibilă publicului. Începând cu data la care decizia a fost făcută publică de către statul membru în cauză, statele membre garantează că în apele sau pe teritoriul acestora nu au loc păstrări la bord, transbordări, relocalizări și debarcări, fie din stocurile relevante de pește, fie atunci când uneltele de pescuit relevante sunt deținute la bord în zonele geografice în cauză, desfășurate de către toate navele de pescuit care arborează pavilionul statului membru în cauză sau de către un grup de astfel de nave.

(4) Comisia pune la dispoziția statelor membre, pe cale electronică, notificările primite în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 36

Încheierea activităților de pescuit de către Comisie

(1) În cazul în care Comisia descoperă că un stat membru nu și-a respectat obligația de a notifica datele lunare privind posibilitățile de pescuit prevăzute la articolul 33 alineatul (2), aceasta poate stabili data la care 80 % din posibilitățile de pescuit ale statului membru în cauză sunt considerate a fi fost epuizate și poate stabili data estimată la care posibilitățile de pescuit sunt considerate a fi fost epuizate.

(2) Pe baza informațiilor prevăzute la articolul 35 sau din proprie inițiativă, în cazul în care Comisia descoperă că posibilitățile de pescuit ale Comunității, ale unui stat membru sau ale unui grup de state membre sunt considerate a fi fost epuizate, Comisia informează statele membre interesate și interzice activitățile de pescuit în zona respectivă, uneltele de pescuit, stocul, grupul de stocuri sau flota implicată în activitățile de pescuit în cauză.

Articolul 37

Măsuri corective

(1) În cazul în care Comisia a interzis activitățile de pescuit ca urmare a presupusei epuizări a posibilităților de pescuit de care dispune un stat membru sau un grup de state membre sau Comunitatea și se dovedește că un stat membru nu și-a epuizat de fapt posibilitățile de pescuit, se aplică prezentul articol.

(2) Dacă nu a fost eliminat prejudiciul suferit de statul membru pentru care pescuitul a fost interzis înaintea epuizării posibilităților de pescuit, se adoptă măsuri în vederea reparării în mod corespunzător a prejudiciului adus, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119. Măsurile pot include efectuarea unor deduceri din posibilitățile de pescuit ale oricărui stat membru care și-a depășit cota și alocarea cantităților astfel deduse în mod corespunzător statelor membre ale căror activități de pescuit au fost interzise înainte de epuizarea posibilităților de pescuit care le reveneau.

(3) Deducerile menționate la alineatul (2) și alocările corespunzătoare se realizează ținându-se seama, în funcție de prioritate, de speciile și de zonele geografice relevante pentru care au fost stabilite posibilități de pescuit. Acestea pot fi făcute în cursul anului în care s-a produs prejudiciul sau în cursul anului sau anilor următori.

(4) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol, în special pentru determinarea cantităților vizate, se adoptă conform procedurii menționate la articolul 119.

CAPITOLUL II

Controlul gestionării flotei

Secțiunea 1

Capacitatea de pescuit

Articolul 38

Capacitatea de pescuit

(1) Statele membre răspund de verificările necesare ale capacității totale corespunzătoare licențelor de pescuit eliberate de către un stat membru, în GT și în kW, pentru a garanta că aceasta nu depășește nivelurile maxime de capacitate stabilite pentru statul membru respectiv în conformitate cu:

- (a) articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002;
- (b) Regulamentul (CE) nr. 639/2004;
- (c) Regulamentul (CE) nr. 1438/2003; și
- (d) Regulamentul (CE) nr. 2104/2004.

(2) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol referitoare, în special, la:

- (a) înregistrarea navelor de pescuit;
- (b) verificarea puterii motorului navelor de pescuit;
- (c) verificarea tonajului navelor de pescuit;
- (d) verificarea tipului, numărului și caracteristicilor uneltelor de pescuit

pot fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

(3) Statele membre informează Comisia, în cadrul raportului menționat la articolul 118, cu privire la metodele de verificare utilizate, precum și la numele și adresele organismelor însărcinate cu desfășurarea verificărilor menționate la alineatul (2) din prezentul articol.

Secțiunea 2

Puterea motorului

Articolul 39

Monitorizarea puterii motorului

(1) Este interzis pescuitul cu o navă de pescuit echipată cu un motor a cărui putere depășește puterea înscrisă în licența de pescuit.

(2) Statele membre se asigură că puterea certificată a motorului nu este depășită. Statele membre informează Comisia, în raportul prevăzut la articolul 118, în privința măsurilor de control adoptate pentru a garanta că puterea certificată a motorului nu este depășită.

(3) Statele membre pot imputa operatorilor navelor de pescuit, parțial sau integral, costurile generate de certificarea puterii motorului.

Articolul 40

Certificarea puterii motorului

(1) Statele membre sunt responsabile de certificarea puterii motorului și de emiterea certificatelor pentru motoarele navelor comunitare de pescuit ale căror putere de propulsie depășește 120 kilowați (kW), cu excepția navelor care utilizează exclusiv unelte fixe sau echipament de dragare, a navelor auxiliare și a navelor utilizate exclusiv în acvacultură.

(2) Un motor de propulsie nou, un motor de propulsie de rezervă și un motor de propulsie care a fost modificat tehnic ale navelor de pescuit menționate la alineatul (1) se certifică oficial de către autoritățile competente ale statelor membre cu privire la faptul că nu au capacitatea de a dezvolta o putere maximă continuă a motorului superioară celei înscrise în certificatul motorului. Certificatul se eliberează doar dacă motorul nu are capacitatea de a dezvolta o putere superioară puterii maxime continue a motorului declarate.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre pot atribui sarcina certificării puterii motoarelor unor întreprinderi de clasificare sau altor operatori care dețin expertiza necesară pentru a efectua controlul tehnic al puterii motorului. Întreprinderile de clasificare respective sau alți operatori certifică doar faptul că un motor de propulsie nu are capacitatea de a depăși puterea declarată oficial dacă nu există posibilitatea creșterii performanțelor motorului de propulsie peste puterea certificată.

(4) Se interzice utilizarea unui motor de propulsie nou, a unui motor de propulsie de rezervă sau a unui motor de propulsie modificat tehnic dacă acesta nu a fost certificat oficial de statul membru în cauză.

(5) Prezentul articol se aplică navelor de pescuit care fac obiectul unui regim de gestionare a efortului de pescuit începând cu 1 ianuarie 2012. Pentru alte nave de pescuit, acesta se aplică începând cu 1 ianuarie 2013.

(6) Normele detaliate de aplicare a prezentei secțiuni se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 41

Verificarea puterii motorului

(1) Ca urmare a unei analize de risc, statele membre efectuează verificări de date, stabilite în funcție de un plan de sondaj având la bază metodologia adoptată de către Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, ale consecvenței puterii motorului, utilizând toate informațiile de care dispune administrația privind caracteristicile tehnice ale navei în cauză. În special acestea verifică informațiile incluse în:

- (a) înregistrările din sistemul de monitorizare a navelor;
- (b) jurnalul de pescuit;
- (c) certificatul internațional de prevenire a poluării atmosferei de către motor (EIAPP) eliberat pentru motor în conformitate cu anexa VI la Convenția MARPOL 73/78;
- (d) certificatele de clasă emise de către o organizație recunoscută abilitată să efectueze inspecția și supravegherea navelor, în sensul Directivei 94/57/CE;
- (e) certificatul de testare maritimă;
- (f) registrul comunitar al flotei de pescuit; și
- (g) orice alte documente care furnizează informații relevante privind puterea navei sau orice alte caracteristici tehnice similare.

(2) Ca urmare a analizării informațiilor la care se face trimitere la alineatul (1), atunci când există indicații conform cărora puterea motorului unei nave de pescuit este superioară puterii înscrise în licența de pescuit a acesteia, statele membre efectuează verificarea fizică a puterii motorului.

CAPITOLUL III

Controlul planurilor multianuale

Articolul 42

Transbordarea în port

(1) Navele de pescuit angajate în activități de pescuit care fac obiectul unui plan multianual nu își transbordează capturile la bordul unei alte nave într-un port desemnat sau în locuri apropiate de țărm dacă nu au fost cântărite în conformitate cu articolul 60.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), navele de pescuit pot transborda capturi din specii pelagice care fac obiectul unui plan multianual și care nu au fost cântărite, în porturi desemnate sau în locuri apropiate de țărm, cu condiția ca un observator însărcinat cu controlul sau un funcționar să fie prezent la bordul navei receptoare sau ca o inspecție să se fi desfășurat înainte de plecarea navei receptoare după încheierea transbordării. Comandantul navei receptoare răspunde de informarea autorităților competente ale statului membru costier cu 24 de ore înainte de plecarea estimată a navei receptoare. Observatorul însărcinat cu controlul sau funcționarul este desemnat de autoritățile competente ale statului membru de pavilion al navei receptoare. Dacă nava receptoare se angajează în activități de pescuit înainte sau după primirea unor astfel de capturi, la bordul acesteia se află un asemenea observator sau funcționar până la debarcarea capturilor primite. Nava receptoare debarcă capturile primite într-un port dintr-un stat membru desemnat în acest scop în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 43 alineatul (4) în cazul în care captura este cântărită în conformitate cu articolele 60 și 61.

Articolul 43

Porturi desemnate

(1) Consiliul poate decide, în momentul adoptării unui plan multianual, stabilirea unui prag aplicabil greutateii în viu a speciilor care fac obiectul unui plan multianual, depășirea acestuia conducând la obligația navei de pescuit de a-și debarca capturile într-un port desemnat sau într-un loc desemnat apropiat de țărm.

(2) Atunci când este necesară debarcarea unei cantități de pește care depășește pragul menționat la alineatul (1), comandantul navei de pescuit comunitare se asigură că debarcarea se efectuează exclusiv într-un port desemnat sau într-un loc desemnat apropiat de țărm în Comunitate.

(3) În cazul în care planul multianual se aplică în cadrul unei organizații regionale de gestionare a pescuitului, debarcările sau transbordările pot avea loc în portul unei părți contractante sau al unei părți cooperante necontractante al organizației respective, în conformitate cu normele stabilite de respectiva organizație regională de gestionare a pescuitului.

(4) Fiecare stat membru desemnează porturile sau locurile apropiate de țărm în care au loc debarcările menționate la alineatul (2).

(5) Pentru ca un port sau un loc apropiat de țărm să devină port desemnat, trebuie întrunite următoarele condiții:

- (a) stabilirea orarelor de debarcare sau transbordare;
- (b) stabilirea locurilor de debarcare sau transbordare;
- (c) stabilirea procedurilor de inspecție și de supraveghere.

(6) În cazul în care s-a stabilit ca un port sau un loc apropiat de țărm să devină port desemnat pentru debarcarea unei anumite specii care face obiectul unui plan multianual, acesta poate fi utilizat pentru debarcarea oricărei alte specii.

(7) Statele membre sunt scutite de dispozițiile prevăzute la alineatul (5) litera (c) dacă programul național de acțiuni de control adoptat în conformitate cu articolul 46 cuprinde un plan privind modalitățile de desfășurare a controlului în porturile desemnate, asigurând același nivel de control din partea autorităților competente. Planul este considerat satisfăcător dacă obține acordul Comisiei, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 44

Arimarea separată a speciilor demersale care fac obiectul unor planuri multianuale

(1) Toate capturile din stocuri demersale care fac obiectul unui plan multianual și care sunt păstrate la bordul unei nave de pescuit comunitare cu o lungime totală mai mare de 12 metri sunt plasate în cutii, compartimente sau recipiente, fiecare astfel de stoc fiind plasat separat, astfel încât să poată fi identificate separat față de alte cutii, compartimente sau recipiente.

(2) Comandanții navelor de pescuit comunitare păstrează capturile din stocurile demersale care fac obiectul unui plan multianual conform unui plan de arimare care descrie amplasarea speciilor diferite în cale.

(3) Se interzice păstrarea la bordul unei nave de pescuit comunitare a oricărei cantități de capturi din stocuri demersale care fac obiectul unui plan multianual, în orice cutie, compartimente sau recipient, împreună cu alte produse pescărești.

Articolul 45

Utilizarea cotelor în timp real

(1) Atunci când capturile acumulate din stocurile care fac obiectul unui plan multianual au atins un anumit prag din cotele naționale, datele privind capturile sunt transmise mai frecvent Comisiei.

(2) Consiliul decide cu privire la pragul relevant care trebuie aplicat și la frecvența comunicării datelor menționate la alineatul (1).

Articolul 46

Programe naționale de acțiuni de control

(1) Statele membre definesc un program național de acțiuni de control aplicabil fiecărui plan multianual. Toate programele naționale de acțiuni de control sunt comunicate Comisiei sau sunt puse la dispoziție în partea securizată a paginii de internet a statelor membre, în conformitate cu articolul 115 litera (a).

(2) Statele membre stabilesc criteriile de inspecție specifice în conformitate cu anexa I. Criteriile se stabilesc în conformitate cu gestionarea riscului și se revizuiesc periodic, după efectuarea unei analize a rezultatelor obținute. Criteriile de inspecție evoluează progresiv până la atingerea criteriilor-țintă prevăzute în anexa I.

CAPITOLUL IV

Controlul măsurilor tehnice

Secțiunea 1

Utilizarea uneltelor de pescuit

Articolul 47

Unelte de pescuit

În activitățile de pescuit în care nu este permisă utilizarea mai multor tipuri de unelte, toate celelalte unelte se strâng și se arimează astfel încât să nu fie disponibile pentru utilizare imediată, în conformitate cu următoarele condiții:

- (a) plasele, greutățile și uneltele similare sunt detașate de la panourile traulului și de la cablurile și frânghiile de tractare și ridicare;
- (b) plasele care sunt pe punte sau deasupra punții sunt bine fixate și arimate;
- (c) paragatele se arimează pe punțile inferioare.

Articolul 48

Recuperarea uneltelor pierdute

(1) O navă de pescuit comunitară are la bord echipamentul necesar pentru a recupera uneltele pierdute.

(2) Comandantul unei nave de pescuit comunitare care și-a pierdut o unealtă sau o parte din aceasta încearcă să o recupereze cât mai curând posibil.

(3) Dacă unealta pierdută nu mai poate fi recuperată, comandantul navei informează autoritatea competentă din statul membru al cărui pavilion îl arborează, care, la rândul ei, informează autoritatea competentă din statul membru costier în termen de 24 de ore în legătură cu următoarele:

- (a) numărul de identificare externă a navei și numele navei de pescuit;
- (b) tipul uneltei pierdute;
- (c) ora la care a fost pierdută unealta;
- (d) poziția navei în momentul pierderii uneltei;
- (e) măsurile întreprinse pentru recuperarea uneltei.

(4) Dacă unealta recuperată de autoritățile competente din statele membre nu a fost declarată pierdută, respectivele autorități pot recupera costurile de la comandantul navei de pescuit care a pierdut unealta.

(5) Un stat membru poate scuti comandanții navelor de pescuit comunitare cu o lungime totală mai mică de 12 metri care arborează pavilionul acestuia de la cerința prevăzută la alineatul (1):

- (a) dacă aceștia operează exclusiv în apele teritoriale ale statului membru de pavilion; sau
- (b) dacă aceștia nu se află niciodată pe mare pentru o perioadă mai lungă de 24 de ore între momentul plecării și cel al întoarcerii în port.

Articolul 49

Componența capturilor

(1) Dacă capturile care au fost păstrate la bordul unei nave de pescuit comunitare au fost ridicate cu plase cu dimensiuni minime diferite ale ochiurilor de plasă în timpul aceleiași ieșiri în larg, componența speciilor se calculează pentru fiecare parte a capturii care a fost ridicată în condiții diferite. În acest scop, toate modificările dimensiunilor ochiurilor de plasă utilizate anterior, precum și componența capturilor aflate la bord în momentul unei astfel de modificări se introduc în jurnalul de pescuit.

(2) Fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 44, se pot adopta, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, norme detaliate privind păstrarea la bord a unui plan de depozitare a produselor prelucrate, pe specii, care să indice localizarea acestora în cală.

Secțiunea 2

Controlul zonelor în care pescuitul este restricționat

Articolul 50

Controlul zonelor în care pescuitul este restricționat

(1) Activitățile de pescuit ale navelor de pescuit comunitare și ale navelor de pescuit din țări terțe în zonele de pescuit în care a fost stabilită de către Consiliu o zonă în care pescuitul este restricționat sunt controlate de centrul de monitorizare a pescuitului din statul membru costier, care deține un sistem de detecție și înregistrare a intrării, tranzitului și ieșirii navelor din zonele în care pescuitul este restricționat.

(2) Pe lângă dispozițiile menționate la alineatul (1), Consiliul stabilește o dată de la care navele de pescuit trebuie să dețină la bord un sistem operațional care să avertizeze comandantul navei că urmează să intre într-o zonă în care pescuitul este restricționat sau să iasă din aceasta.

(3) Datele se transmit cel puțin o dată la fiecare 30 de minute atunci când o navă de pescuit intră în zonele în care pescuitul este restricționat.

(4) Tranzitul printr-o zonă în care pescuitul este restricționat este permis tuturor navelor de pescuit care nu sunt autorizate să pescuiască în astfel de zone, în următoarele condiții:

- (a) toate uneltele aflate la bord sunt strânse și arimate în timpul tranzitului; și
 - (b) viteza de deplasare în timpul tranzitului nu este mai mică de 6 noduri, cu excepția cazurilor de forță majoră sau a condițiilor nefavorabile. În astfel de cazuri, comandantul informează imediat centrul de monitorizare a pescuitului din statul membru de pavilion, care, la rândul său, informează autoritatea competentă din statul membru costier.
- (5) Prezentul articol se aplică pentru navele de pescuit comunitare și pentru navele de pescuit din țări terțe cu o lungime totală de 12 metri sau mai mare.

Secțiunea 3

Încheierea în timp real a activităților de pescuit

Articolul 51

Dispoziții generale

(1) Atunci când se atinge nivelul de capturi dintr-o anumită specie sau grup de specii declanșator, definit în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, zona în cauză se închide temporar pentru activitățile de pescuit relevante, în conformitate cu prezenta secțiune.

(2) Nivelul de capturi declanșator se calculează pe baza unei metodologii de sondaj adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, ca procentul sau greutatea unei anumite specii sau ale unui grup de specii în raport cu captura totală la o lansare pentru peștii în cauză.

(3) Normele detaliate de aplicare a prezentei secțiuni pot fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 52

Atingerea nivelului de capturi declanșator la două lansări

(1) Atunci când cantitatea de capturi depășește nivelul de capturi declanșator la două lansări consecutive, nava schimbă zona de pescuit cu cel puțin cinci mile nautice sau cu două mile nautice în cazul navelor cu o lungime totală mai mică de 12 metri din poziția capturii anterioare înainte de a continua pescuitul și informează fără întârziere autoritățile competente ale statului membru costier.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 119, Comisia poate modifica distanțele menționate la alineatul (1), din proprie inițiativă sau la solicitarea statului membru în cauză.

Articolul 53

Închiderea în timp real de către statele membre

(1) Atunci când un funcționar, un observator însărcinat cu controlul sau o platformă de cercetare constată că a fost atins nivelul de capturi declanșator, funcționarul sau observatorul însărcinat cu controlul care reprezintă statul membru costier sau persoana care participă la o operațiune comună desfășurată în cadrul unui plan de desfășurare comun informează fără întârziere autoritățile competente ale statului membru costier.

(2) Pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatul (1), statul membru costier decide, fără întârziere, închiderea în timp real a zonei în cauză. De asemenea, acesta poate utiliza informațiile primite în conformitate cu articolul 52 sau orice informații disponibile pentru luarea acestei decizii. Decizia de stabilire a închiderii în timp real definește în mod clar zona geografică în care se află zona de pescuit afectată, durata închiderii și condițiile de exercitare a activităților de pescuit în zona respectivă în perioada în care aceasta este închisă.

(3) Dacă în zona menționată la alineatul (2) se suprapun mai multe jurisdicții, statul membru vizat informează fără întârziere statul membru costier învecinat cu privire la constatări și la decizia de închidere. Statul membru costier învecinat închide fără întârziere partea sa de zonă.

(4) Închiderea în timp real la care se face trimitere la alineatul (2) are caracter nediscriminatoriu și se aplică numai navelor de pescuit care sunt echipate pentru a prinde speciile în cauză și/sau au o autorizație de a pescui în respectiva zonă de pescuit.

(5) Statul membru costier informează fără întârziere Comisia, toate statele membre și țările terțe ale căror nave de pescuit sunt autorizate să opereze în zona în cauză cu privire la decizia unei închideri în timp real.

(6) Comisia poate solicita în orice moment statului membru să anuleze sau să modifice închiderea în timp real cu efect imediat, dacă statul membru în cauză nu furnizează informații suficiente privind atingerea nivelului de capturi declanșator în conformitate cu articolul 51.

(7) Activitățile de pescuit din zona la care se face trimitere la alineatul (2) sunt interzise în conformitate cu decizia de stabilire a închiderii în timp real.

Articolul 54

Închiderea în timp real de către Comisie

(1) Pe baza informațiilor care demonstrează atingerea unui nivel de capturi declanșator, Comisia poate decide închiderea temporară a unei zone dacă statul membru costier nu a stabilit o astfel de măsură.

(2) Comisia informează fără întârziere toate statele membre și țările terțe ale căror nave de pescuit operează în zona închisă și pune la dispoziție fără întârziere pe pagina sa de internet oficială o hartă cu coordonatele zonei închise temporar, menționând durata închiderii și condițiile care guvernează activitățile de pescuit în zona în cauză.

CAPITOLUL V

Controlul pescuitului de agrement

Articolul 55

Pescuitul de agrement

(1) Statele membre se asigură că pescuitul de agrement pe teritoriul lor și în apele comunitare se desfășoară într-un mod compatibil cu obiectivele și normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

(2) Se interzice comercializarea capturilor rezultate în urma pescuitului de agrement.

(3) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 199/2008, statele membre monitorizează, prin sondaj, capturile din stocurile care fac obiectul unor planuri de redresare prin activități de pescuit de agrement desfășurate de navele aflate sub pavilionul acestora și de nave din țări terțe, în ape aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor. Pescuitul de pe țarm nu este inclus.

(4) Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (STECF) evaluează impactul biologic al pescuitului de agrement menționat la alineatul (3). În cazul în care se descoperă că pescuitul de agrement are un impact semnificativ, Consiliul poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 din tratat, să supună pescuitul de agrement menționat la alineatul (3) unor măsuri specifice de gestionare, precum autorizațiile de pescuit și declarațiile privind capturile.

(5) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

TITLUL V

CONTROLUL COMERCIALIZĂRII

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 56

Principii pentru controlul comercializării

(1) Fiecare stat membru este responsabil pentru controlul pe teritoriul său al aplicării normelor politicii comune în domeniul pescuitului în toate etapele comercializării produselor pescărești și de acvacultură, de la prima vânzare până la vânzarea cu amănuntul, incluzând transportul.

(2) În cazul în care s-a stabilit o dimensiune minimă pentru o anumită specie în legislația comunitară, operatorii responsabili de achiziționare, vânzare, depozitare sau transport trebuie să poată demonstra zona geografică relevantă de origine a produselor.

(3) Statele membre se asigură că toate produsele pescărești și de acvacultură provenite în urma capturării sau a recoltării sunt plasate în loturi înaintea primei vânzări.

(4) Cantitățile mai mici de 30 kg pe specie provenite din aceeași zonă de gestionare, de la multe nave de pescuit, pot fi plasate în loturi de către organizația de producători din care face parte operatorul navei de pescuit sau de un cumpărător înregistrat înaintea primei vânzări. Organizația de producători și cumpărătorul înregistrat țin, cel puțin timp de trei ani, evidența originii conținutului loturilor în care sunt plasate capturi provenite de la mai multe nave de pescuit.

Articolul 57

Standarde comune de comercializare

(1) Statele membre garantează că produsele pentru care se aplică standarde comune de comercializare sunt expuse pentru prima vânzare, oferite spre vânzare pentru prima dată, vândute sau comercializate pe alte căi doar dacă respectă standardele în cauză.

(2) Produsele retrase de pe piață în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 104/2000 respectă standardele comune de comercializare, în special categoriile de prosepțime.

(3) Operatorii responsabili pentru achiziționarea, vânzarea, depozitarea sau transportul loturilor de produse pescărești și de acvacultură trebuie să poată dovedi că produsele respectă standardele minime de comercializare în toate etapele.

Articolul 58

Trasabilitatea

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 178/2002, toate loturile de produse pescărești și de acvacultură pot fi urmărite în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție, din stadiu de capturare și recoltare până în stadiul de vânzare cu amănuntul.

(2) Produsele pescărești și de acvacultură plasate pe piață sau susceptibile de a fi plasate pe piață în Comunitate sunt etichetate în mod corespunzător pentru a se asigura trasabilitatea fiecărui lot.

(3) Loturile de produse pescărești și de acvacultură pot fi puse în comun sau divizate după prima vânzare numai dacă este posibil să se asigure trasabilitatea acestora până în stadiul de capturare sau de recoltare.

(4) Statele membre se asigură că operatorii instituie sisteme și proceduri care să permită identificarea fiecărui operator de la care au fost aprovizionați cu loturi de produse pescărești și de acvacultură și a fiecărui operator cărui i-au fost furnizate produsele respective. Aceste informații sunt puse la dispoziția autorităților competente la cerere.

(5) Cerințele minime privind etichetarea și informațiile pentru toate loturile de produse pescărești și de acvacultură cuprind:

- (a) numărul de identificare al fiecărui lot;
- (b) numărul de identificare externă a navei și numele navei de pescuit sau numele unității de producție de acvacultură;
- (c) codul alfa-3 FAO al fiecărei specii;
- (d) data capturilor sau data producției;

(e) cantitățile estimate din fiecare specie în kilograme exprimate în echivalent greutate netă sau, după caz, numărul de indivizi;

(f) numele și adresa furnizorilor;

(g) informațiile furnizate consumatorilor, prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 2065/2001: denumirea comercială, denumirea științifică, zona geografică relevantă și metoda de producție;

(h) dacă produsele pescărești au fost congelate anterior sau nu.

(6) Statele membre se asigură că informațiile prevăzute la alineatul (5) literele (g) și (h) sunt puse la dispoziția consumatorului în stadiul vânzării cu amănuntul.

(7) Informațiile prevăzute la alineatul (5) literele (a)-(f) nu se aplică produselor pescărești și de acvacultură importate în Comunitate ale căror certificate de captură sunt transmise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(8) Statele membre pot scuti de cerințele prevăzute în prezentul articol cantități mici de produse vândute direct din vasele de pescuit către consumatori, cu condiția ca acestea să nu depășească valoarea de 50 EUR pe zi. Orice modificare a acestui prag se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

(9) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol sunt adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

CAPITOLUL II

Activitățile postdebarcare

Articolul 59

Prima vânzare a produselor pescărești

(1) Statele membre se asigură că toate produsele pescărești sunt comercializate sau înregistrate prima dată la un centru de vânzare prin licitație sau pentru cumpărătorii înregistrați sau pentru organizațiile producătoare.

(2) Cumpărătorul produselor pescărești de pe o navă de pescuit aflate la prima vânzare trebuie să fie înregistrat la autoritățile competente ale statului membru în care are loc prima vânzare. Pentru înregistrare, fiecare cumpărător este identificat după numărul său TVA, după numărul de identificare fiscală sau după alt element unic de identificare din bazele de date naționale.

(3) Un cumpărător care achiziționează produse pescărești în greutate de până la 30 kg care nu sunt plasate ulterior pe piață, ci sunt utilizate exclusiv pentru consum propriu este acceptat de la dispozițiile prezentului articol. Orice modificare a acestui prag se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 60

Cântărirea produselor pescărești

(1) Un stat membru se asigură că toate cantitățile de produse pescărești sunt cântărite pe sisteme aprobate de autoritățile competente, cu excepția cazului în care acesta a adoptat un plan de sondaj aprobat de Comisie și bazat pe metodologia în funcție de risc adoptată de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice, cântărirea se efectuează la debarcare, înainte de stocarea și transportarea sau vânzarea produselor pescărești.

(3) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (2), statele membre pot permite cântărirea produselor pescărești la bordul navei de pescuit, sub rezerva adoptării unui plan de sondaj, astfel cum se prevede la alineatul (1).

(4) Cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane responsabile de prima comercializare a produselor pescărești într-un stat membru sunt responsabile de acuratețea operațiunilor de cântărire, cu excepția cazului în care, în conformitate cu alineatul (3), operațiunea de cântărire se desfășoară la bordul unei nave, caz în care responsabilitatea îi revine comandantului.

(5) Cifra care rezultă din cântărire este utilizată pentru completarea declarațiilor de debarcare, a documentului de transport, a notelor de vânzare și a declarațiilor de primire.

(6) Autoritățile competente dintr-un stat membru pot solicita cântărirea oricărei cantități de produse pescărești debarcate pentru prima dată în statul membru respectiv în prezența funcționarilor, înaintea transportării acestora de la locul de debarcare.

(7) Normele detaliate privind metodologia în funcție de risc și procedura de cântărire se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 61

Cântărirea produselor pescărești după transportarea de la locul de debarcare

(1) Prin derogare de la articolul 60 alineatul (2), statele membre pot permite cântărirea produselor pescărești după transportarea de la locul de debarcare, cu condiția ca acestea să fie transportate către o destinație de pe teritoriul statului membru în cauză și ca statul membru în cauză să fi adoptat un plan de control aprobat de Comisie și bazat pe metodologia în funcție de risc adoptată de Comisie, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru în care sunt debarcate produsele pescărești pot permite transportarea acestor produse înainte de cântărire către cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane care sunt responsabile de prima comercializare a produselor pescărești în alt stat membru. Această permisiune este sub rezerva existenței unui program comun de control între statele membre în cauză, menționat la articolul 94, aprobat de Comisie și bazat pe metodologia în funcție de risc adoptată de

Comisie, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 62

Completarea și depunerea notelor de vânzare

(1) Cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane autorizate de statele membre cu o cifră de afaceri anuală din primele vânzări de produse pescărești de până la 200 000 EUR, care sunt responsabile de prima comercializare a produselor pescărești debarcate într-un stat membru, depun în format electronic, dacă este posibil, în termen de 48 de ore de la prima vânzare, o notă de vânzare către autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia are loc prima vânzare. Responsabilitatea pentru exactitatea notei de vânzare revine respectivilor cumpărători, licitații, organisme sau persoane.

(2) Un stat membru poate obliga sau autoriza cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane autorizate de statele membre cu o cifră de afaceri anuală în primele vânzări de produse pescărești de până la 200 000 EUR să înregistreze și să transmită pe cale electronică datele menționate la articolul 64 alineatul (1).

(3) Dacă statul membru pe teritoriul căruia are loc prima vânzare nu este statul membru de pavilion al navei de pescuit care a debarcat peștele, acesta asigură transmiterea unui exemplar al notei de vânzare în format electronic, dacă este posibil, către autoritățile competente ale statului membru de pavilion, în momentul primirii informațiilor relevante.

(4) Dacă prima comercializare a produselor pescărești nu are loc în statul membru în care au fost debarcate produsele, statul membru responsabil de controlul primei comercializări asigură transmiterea unui exemplar al notei de vânzare, în format electronic dacă este posibil, către autoritățile competente însărcinate cu controlul debarcării produselor în cauză și către autoritățile competente ale statului membru de pavilion al navei de pescuit la primirea notei de vânzare.

(5) Dacă debarcarea are loc în afara Comunității și prima vânzare are loc într-o țară terță, comandantul navei de pescuit sau reprezentantul acestuia transmite, în format electronic dacă este posibil, un exemplar al notei de vânzare sau orice document echivalent care conține același nivel de informații autorităților competente ale statului membru de pavilion în termen de 48 de ore de la prima vânzare.

(6) În cazul în care o notă de vânzare nu corespunde cu factura sau documentul ce o înlocuiește, astfel cum se menționează la articolele 218 și 219 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, statul membru în cauză adoptă dispozițiile necesare pentru a se asigura că informațiile privind prețul, care nu includ taxa de livrare a bunurilor către cumpărător, sunt identice cu cele indicate pe factură. Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura că informațiile privind prețul, care nu includ taxa de livrare a bunurilor către cumpărător, sunt identice cu cele indicate pe factură.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

Articolul 63

Completarea și transmiterea electronică a datelor din nota de vânzare

(1) Cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane autorizate de statele membre cu o cifră de afaceri anuală din primele vânzări de produse pescărești de peste 200 000 EUR înregistrează prin mijloace electronice informațiile menționate la articolul 64 alineatul (1) și le transmit prin mijloace electronice autorităților competente ale statului membru pe teritoriul căruia are loc prima comercializare, în termen de 24 ore de la prima vânzare.

(2) Statele membre transmit, în același mod, prin mijloace electronice, informațiile privind notele de vânzare menționate la articolul 62 alineatele (3) și (4).

Articolul 64

Conținutul notelor de vânzare

(1) Notele de vânzare menționate la articolele 62 și 63 conțin următoarele date:

- (a) numărul de identificare externă a navei și numele navei de pescuit care a debarcat produsele în cauză;
- (b) portul și data debarcării;
- (c) numele operatorului sau al comandantului navei de pescuit și, dacă este diferit, numele vânzătorului;
- (d) numele cumpărătorului și numărul său TVA, numărul de identificare fiscală sau alt element unic de identificare;
- (e) codul alfa-3 FAO al fiecărei specii și zona geografică relevantă în care au fost efectuate capturile;
- (f) cantitățile din fiecare specie în kilograme în greutate de produs, defalcate în funcție de tipul de prezentare a produsului sau, după caz, în funcție de numărul de indivizi;
- (g) pentru toate produsele supuse standardelor de comercializare, după caz, dimensiunea individuală sau greutatea, calitatea, prezentarea și prospețimea;
- (h) după caz, destinația produselor retrase de pe piață (reportare, utilizare ca hrană pentru animale, pentru producția de făină animală, ca momeală sau pentru scopuri nealimentare);
- (i) locul și data vânzării;
- (j) dacă este posibil, numărul de referință și data facturii și, acolo unde este cazul, contractul de vânzare;
- (k) după caz, trimiterea la declarația menționată la articolul 66 sau la documentul de transport menționat la articolul 68;
- (l) prețul.

(2) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 65

Excepții de la cerințele notelor de vânzare

(1) Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119, poate acorda o derogare de la obligația de depunere a notei de vânzare la autoritățile competente sau alte organisme autorizate ale statelor membre pentru produsele pescărești debarcate de pe anumite categorii de nave comunitare de pescuit cu o lungime totală mai mică de 10 metri sau pentru cantitățile de produse pescărești debarcate care nu depășesc echivalentul a 50 kg greutate în viu pentru fiecare specie. Astfel de derogări pot fi acordate doar în cazurile în care statul membru în cauză a pus în aplicare un sistem de sondaj acceptabil în conformitate cu articolele 16 și 25.

(2) Un cumpărător care achiziționează produse în greutate de până la 30 kg care nu sunt plasate ulterior pe piață, ci sunt utilizate exclusiv pentru consum propriu, va fi exceptat de la dispozițiile articolelor 62, 63 și 64. Orice modificare a acestui prag se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 66

Declarația de primire

(1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor specifice cuprinse în planurile multianuale, atunci când produsele pescărești sunt destinate vânzării într-o etapă ulterioară, cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane cu o cifră de afaceri anuală din primele vânzări de produse pescărești de până la 200 000 EUR, care răspund de prima comercializare a produselor pescărești debarcate într-un stat membru, transmit autorităților competente ale statului membru în care are loc primirea o declarație de primire, în termen de 48 de ore de la încheierea debarcării. Responsabilitatea pentru transmiterea declarației de primire și pentru exactitatea acesteia revine cumpărătorilor, licitațiilor sau altor organisme sau persoane în cauză.

(2) Dacă statul membru în care are loc primirea nu este statul membru de pavilion al navei care a debarcat peștele, acesta asigură transmiterea unui exemplar al declarației de primire în format electronic, dacă este posibil, către autoritățile competente din statul membru de pavilion în momentul primirii informațiilor relevante.

(3) Declarația de primire menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numărul de identificare externă și numele navei de pescuit care a debarcat produsele;
- (b) portul și data debarcării;
- (c) numele operatorului sau al comandantului navei;
- (d) codul alfa-3 FAO al fiecărei specii și zona geografică relevantă în care au fost efectuate capturile;
- (e) cantitățile din fiecare specie stocată în kilograme în greutate de produs, defalcate în funcție de tipul de prezentare a produsului sau, după caz, în funcție de numărul de indivizi;

- (f) numele și adresa facilităților unde sunt depozitate produsele;
- (g) dacă este cazul, trimiterea la documentul de transport specificat la articolul 68.

Articolul 67

Completarea și transmiterea electronică a datelor din declarația de primire

(1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor specifice cuprinse în planurile multianuale, atunci când produsele sunt destinate vânzării într-o etapă ulterioară, cumpărătorii înregistrați, licitațiile înregistrate sau alte organisme sau persoane cu o cifră de afaceri anuală din primele vânzări de produse pescărești de peste 200 000 EUR, care răspund de prima comercializare a produselor pescărești debarcate într-un stat membru, înregistrează prin mijloace electronice informațiile menționate la articolul 66 și le transmit prin mijloace electronice autorităților competente din statul membru în care are loc primirea, în termen de 24 de ore.

(2) Statele membre transmit prin mijloace electronice informațiile privind declarațiile de primire menționate la articolul 66 alineatul (2).

Articolul 68

Completarea și depunerea documentului de transport

(1) Produsele pescărești debarcate în Comunitate, fie neprelucrate, fie după ce au fost prelucrate la bord și pentru care nu s-a prezentat o notă de vânzare sau o declarație de primire în conformitate cu articolele 62, 63, 66 și 67 și care sunt transportate într-un loc diferit de locul de debarcare, sunt însoțite până în momentul primei vânzări de un document întocmit de transportator. Transportatorul depune în termen de 48 de ore de la încărcare un document de transport la autoritățile competente din statul membru pe al cărui teritoriu a avut loc debarcarea sau la alte organisme autorizate de acesta.

(2) Transportatorul este scutit de obligația de a deține documentul de transport care însoțește produsele pescărești, dacă acesta a fost transmis în format electronic înaintea începerii transportului către autoritățile competente ale statului membru de pavilion care, în cazul în care produsele sunt transportate către un stat membru altul decât statul membru de debarcare, transmit imediat după primirea documentului de transport autorităților competente din statul membru pe al cărui teritoriu se declară prima comercializare.

(3) În cazul în care produsele sunt transportate către un stat membru diferit de statul membru de debarcare, transportatorul transmite, în termen de 48 de ore de la încărcarea produselor pescărești, un exemplar al documentului de transport către autoritățile competente ale statului membru pe al cărui teritoriu se declară prima comercializare. Statul membru în care are loc prima comercializare poate solicita informații suplimentare în această privință de la statul membru de debarcare.

(4) Transportatorul este responsabil pentru corectitudinea documentului de transport.

(5) Documentul de transport indică:

- (a) destinația transportului (transporturilor) și datele de identificare ale vehiculului de transport;
- (b) numărul de identificare externă și numele navei de pescuit care a debarcat produsele;
- (c) codul alfa-3 FAO al fiecărei specii și zona geografică relevantă în care au fost efectuate capturile;
- (d) cantitățile din fiecare specie transportată în kilograme în greutate de produs, defalcate în funcție de tipul de prezentare a produsului sau, după caz, în funcție de numărul de indivizi;
- (e) numele și adresa (adresele) destinatarului (destinatariilor);
- (f) locul și data încărcării.

(6) Autoritățile competente ale statelor membre pot acorda derogări de la obligația menționată la alineatul (1), dacă produsele pescărești sunt transportate în interiorul unei zone portuare sau la o distanță de cel mult 20 km de locul de debarcare.

(7) Dacă produsele pescărești care au fost declarate vândute într-o notă de vânzare sunt transportate către o locație diferită de locul de debarcare, transportatorul trebuie să poată demonstra printr-un document că vânzarea a avut loc.

(8) Transportatorul este scutit de obligațiile prevăzute la prezentul articol dacă documentul de transport este înlocuit cu un exemplar al declarației de debarcare prevăzute la articolul 23 privind cantitățile transportate sau orice document echivalent care conține același nivel de informații.

CAPITOLUL III

Organizațiile de producători și regimurile de preț și intervenție

Articolul 69

Monitorizarea organizațiilor de producători

(1) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 104/2000, statele membre desfășoară verificări la intervale regulate pentru a se asigura că:

- (a) organizațiile de producători respectă termenii și condițiile privind recunoașterea;
- (b) recunoașterea unei organizații de producători poate fi retrasă dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 104/2000 sau dacă recunoașterea se bazează pe informații eronate;
- (c) dacă organizația obține sau beneficiază de recunoaștere prin mijloace frauduloase, recunoașterea este retrasă imediat cu efect retroactiv.

(2) Pentru a garanta respectarea normelor referitoare la organizațiile de producători prevăzute la articolul 5 și la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 104/2000, Comisia efectuează verificări și, pe baza acestora, poate solicita statelor membre retragerea recunoașterii, dacă este cazul.

(3) Fiecare stat membru efectuează verificările corespunzătoare pentru a se asigura că fiecare organizație de producători își îndeplinește obligațiile menționate în programul operațional pentru anul de pescuit în cauză, conform Regulamentului (CE) nr. 2508/2000, și aplică penalitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 104/2000, în cazul în care obligațiile în cauză nu sunt îndeplinite.

Articolul 70

Monitorizarea regimurilor de preț și intervenție

Statele membre efectuează toate verificările referitoare la regimurile de preț și intervenție, în special:

- (a) retragerea produselor de pe piață în alte scopuri decât consumul uman;
- (b) desfășurarea de acțiuni de stabilizare, depozitare și/sau prelucrare a produselor retrase de pe piață;
- (c) depozitarea privată a produselor congelate pe mare;
- (d) alocații compensatorii pentru tonul destinat prelucrării.

TITLUL VI

SUPRAVEGHERE

Articolul 71

Reperările pe mare și detectarea de către statele membre

(1) Statele membre desfășoară activități de supraveghere în apele comunitare aflate sub propria suveranitate sau jurisdicție, bazate pe:

- (a) reperarea navelor de pescuit de către nave de inspecție sau aeronave de supraveghere;
- (b) sistemul de detectare a navelor menționat la articolul 9; sau
- (c) orice alte metode de detectare și identificare.

(2) Dacă reperarea sau detectarea nu corespunde informațiilor aflate la dispoziția statului membru, acesta va iniția orice investigație necesară pentru stabilirea acțiunilor ulterioare adecvate.

(3) Dacă reperarea sau detectarea se referă la o navă de pescuit aparținând unui alt stat membru sau unei țări terțe, iar informațiile nu corespund oricăror alte informații aflate la dispoziția statului membru costier și dacă statul membru costier nu posedă capacitatea de a iniția alte acțiuni, acesta își înregistrează constatările într-un raport de supraveghere pe care îl transmite fără întârziere, pe cale electronică, dacă este posibil, către statul membru costier sau țările terțe în cauză. În cazul unei nave dintr-o țară terță, raportul de supraveghere este transmis, de asemenea, Comisiei sau organismului desemnat de aceasta.

(4) În cazul în care un funcționar al unui stat membru reperează sau detectează o navă de pescuit angajată în activități care pot fi considerate o încălcare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului, acesta emite imediat un raport de supraveghere pe care îl transmite autorităților sale competente.

(5) Conținutul raportului de supraveghere este stabilit în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 72

Măsurile adoptate la primirea informațiilor privind reperarea și detectarea

(1) La primirea raportului de supraveghere de la un alt stat membru, statele membre de pavilion adoptă măsuri imediate în privința acestuia și inițiază orice investigații suplimentare care pot fi necesare pentru a le permite să stabilească acțiuni ulterioare adecvate.

(2) Statele membre altele decât statul membru de pavilion în cauză verifică, după caz, dacă navele reperate cu privire la care s-a raportat au desfășurat activități în apele aflate sub jurisdicția sau suveranitatea lor sau dacă produsele pescărești provenind de la navele în cauză au fost debarcate sau importate pe teritoriul lor și investighează antecedentele acestor nave în ceea ce privește conformitatea cu măsurile relevante privind conservarea și gestionarea.

(3) Comisia sau organismul desemnat de aceasta sau, după caz, statul membru de pavilion și alte state membre analizează, de asemenea, informațiile documentate corespunzător cu privire la navele reperate înaintate de către cetățeni, organizații ale societății civile, inclusiv organizații ecologiste, precum și de către reprezentanți ai intereselor părților interesate din domeniul pescuitului sau al comerțului cu pește.

Articolul 73

Observatorii însărcinați cu controlul

(1) În cazurile în care Consiliul a stabilit un program de observare cu rol de control, observatorii însărcinați cu controlul aflați la bordul navelor de pescuit verifică respectarea de către nava de pescuit a normelor politicii comune în domeniul pescuitului. Aceștia pun în aplicare toate sarcinile conținute în planul de observare și în special verifică și înregistrează activitățile de pescuit și documentele relevante ale navei.

(2) Observatorii însărcinați cu controlul trebuie să fie calificați pentru sarcinile pe care le desfășoară. Aceștia trebuie să fie independenți de proprietarul, de comandantul navei de pescuit sau de orice alt membru al echipajului. Aceștia nu pot avea nici un fel de legături economice cu operatorul.

(3) Observatorii însărcinați cu controlul se asigură, în limita posibilităților, că prezența lor la bordul navei de pescuit nu împiedică sau incomodează activitățile de pescuit și operarea normală a navei.

(4) În cazul în care un observator însărcinat cu controlul remarcă o încălcare gravă, acesta informează fără întârziere autoritățile competente ale statului membru de pavilion.

(5) Observatorii însărcinați cu controlul întocmesc un raport de observație în format electronic pe care îl transmit, fără întârziere, propriilor autorități competente și autorităților competente ale statului membru de pavilion, utilizând, dacă consideră necesar, mijloacele electronice de transmisie aflate la bordul navei de pescuit. Statele membre introduc raportul în baza de date menționată la articolul 78.

(6) În cazul în care raportul de observație indică faptul că nava aflată sub observație s-a angajat în activități de pescuit contrar normelor politicii comune în domeniul pescuitului, autoritățile competente la care se face trimitere la alineatul (4) iau măsurile adecvate pentru a analiza chestiunea.

(7) Comandanții navelor comunitare de pescuit asigură cazare adecvată observatorilor însărcinați cu controlul desemnați, le facilitează activitatea și evită să îi împiedice în exercitarea atribuțiilor. Comandanții navelor de pescuit comunitare asigură, de asemenea, observatorilor însărcinați cu controlul acces la compartimentele relevante ale navei, inclusiv la capturi, precum și la documentele navei, inclusiv la fișierele electronice.

(8) Toate costurile generate de activitatea observatorilor însărcinați cu controlul în conformitate cu prezentul articol sunt suportate de către statele membre de pavilion. Statele membre pot imputa costurile, parțial sau integral, operatorilor navelor de pescuit aflate sub propriul pavilion care sunt angajați în activitatea de pescuit în cauză.

(9) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol pot fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

TITLUL VII

INSPECȚIE ȘI PROCEDURI

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 74

Desfășurarea inspecțiilor

(1) Statele membre elaborează și actualizează o listă a funcționarilor responsabili pentru desfășurarea inspecțiilor.

(2) Funcționarii își desfășoară sarcinile în conformitate cu legislația comunitară. Aceștia efectuează inspecții într-o manieră nediscriminatorie pe mare, în porturi, în timpul transportului, în locațiile de prelucrare și pe parcursul comercializării produselor pescărești.

(3) Funcționarii verifică, în special:

(a) legalitatea capturii păstrate la bord, depozitate, transportate, prelucrate sau comercializate, și exactitatea documentației sau a transmisiilor electronice cu privire la aceasta;

(b) legalitatea uneltelor de pescuit utilizate pentru speciile vizate și pentru capturile păstrate la bord;

(c) dacă este cazul, planul de arimare și arimarea separată a speciilor;

(d) marcarea uneltelor de pescuit; și

(e) informațiile cu privire la motor, menționate la articolul 40.

(4) Funcționarii pot examina toate zonele, punțile și încăperile relevante. De asemenea, aceștia pot examina capturile, prelucrate sau nu, plasele sau alte unelte, echipamente, recipiente și ambalaje care conțin pește sau produse pescărești și orice documente relevante sau transmisiile electronice pe care le consideră necesare pentru verificarea conformității cu normele politicii comune în domeniul pescuitului. De asemenea, pot solicita informații persoanelor despre care se consideră că dețin informații privind obiectul inspecției.

(5) Funcționarii efectuează inspecțiile într-o manieră care provoacă întreruperi sau dificultăți minime navei sau vehiculului de transport și activităților acestora, precum și depozitării, prelucrării sau comercializării capturii. Aceștia evită, pe cât posibil, degradarea capturii în timpul inspecției.

(6) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol, în special privind metodologia și efectuarea unei inspecții, se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 75

Sarcinile operatorului

(1) Operatorul facilitează accesul în condiții de siguranță pe nava, vehiculul de transport sau încăperea în care produsele pescărești sunt depozitate, prelucrate sau comercializate. Acesta asigură securitatea funcționarilor și nu obstrucționează, nu descurajează și nu influențează funcționarii aflați în cursul exercitării atribuțiilor lor.

(2) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol pot fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 76

Raportul de inspecție

(1) Funcționarii întocmesc un raport de inspecție după finalizarea fiecărei inspecții și îl transmit propriilor autorități competente. Atunci când este posibil, respectivul raport este înregistrat și transmis prin mijloace electronice. În cazul unei inspecții a unei nave de pescuit care arborează pavilionul altui stat membru, un exemplar al raportului de inspecție se transmite fără întârziere statului membru de pavilion în cauză, dacă în cursul inspecției a fost identificată o încălcare. În cazul unei inspecții a unei nave de pescuit care arborează pavilionul unui țări terțe, un exemplar al raportului de inspecție se transmite fără întârziere autorităților competente ale țării terțe în cauză, dacă în cursul inspecției a fost identificată o încălcare. În cazul unei inspecții desfășurate în apele aflate sub jurisdicția altui stat membru, un exemplar al raportului de inspecție se transmite fără întârziere statului membru respectiv.

(2) Funcționarii comunică operatorului constatările înregistrate în urma inspecției; operatorul are posibilitatea de a formula observații privind inspecția și constatările acesteia. Observațiile operatorului sunt reflectate în raportul de inspecție. Funcționarii menționează efectuarea inspecției în jurnalul de pescuit.

(3) Un exemplar al raportului de inspecție se transmite cât mai curând posibil operatorului, în orice caz în termen de 15 zile lucrătoare de la încheierea inspecției.

(4) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 77

Admisibilitatea rapoartelor de inspecție și de supraveghere

Rapoartele de inspecție și de supraveghere întocmite de inspectorii comunitari sau de funcționarii altui stat membru sau ai Comisiei reprezintă dovezi admisibile în cadrul procedurilor administrative sau judiciare ale oricărui stat membru. Pentru stabilirea elementelor de fapt, acestea sunt tratate la fel ca și rapoartele de inspecție și de supraveghere ale statelor membre.

Articolul 78

Baza de date electronică

(1) Statele membre creează și actualizează o bază de date electronică în care încarcă toate rapoartele de inspecție și supraveghere întocmite de către funcționarii acestora.

(2) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 79

Inspectorii comunitari

(1) Comisia stabilește o listă de inspectorii comunitari în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

(2) Fără a se aduce atingere responsabilităților principale ale statului membru costier, inspectorii comunitari pot efectua inspecțiile, în conformitate cu prezentul regulament, în apele comunitare și pe navele comunitare aflate în afara apelor comunitare.

(3) Inspectorii comunitari pot fi desemnați pentru

(a) punerea în aplicare a programelor comunitare specifice de control și inspecție adoptate în conformitate cu articolul 95;

(b) programele internaționale de control în domeniul pescuitului, în cadrul cărora Comisiei îi revine obligația de a efectua controale.

(4) În vederea îndeplinirii sarcinilor lor și sub rezerva dispozițiilor alineatului (5), inspectorii comunitari au acces imediat la:

(a) toate zonele navelor de pescuit comunitare și ale altor nave care desfășoară activități de pescuit, sedii sau locuri publice și mijloace de transport; și

(b) toate informațiile și documentele necesare în vederea îndeplinirii sarcinilor lor, în special jurnalul de pescuit, declarațiile de debarcare, certificatele de captură, declarațiile de transbordare, notele de vânzare și alte documente relevante,

în aceeași măsură și în aceleași condiții ca funcționarii statului membru în care are loc inspecția.

(5) Inspectorii comunitari nu au competențe polițienești sau de asigurare a aplicării legii în afara teritoriului statului membru de origine al acestora sau a apelor comunitare aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statului membru de origine al acestora.

(6) Atunci când sunt numiți în calitate de inspectorii comunitari, funcționarii Comisiei sau ai organismului desemnat de aceasta nu au competențe polițienești sau de asigurare a aplicării legii.

(7) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

CAPITOLUL II

Inspecția navelor aflate în afara apelor statului membru responsabil de inspecție

Articolul 80

Inspecția navelor de pescuit aflate în afara apelor statului membru responsabil de inspecție

(1) Fără a aduce atingere responsabilității principale a statului membru costier, un stat membru poate inspecta navele de pescuit care îi arborează pavilionul în toate apele comunitare care nu se află sub suveranitatea altui stat membru.

(2) Un stat membru poate efectua inspecții pe nave de pescuit ale altui stat membru, în conformitate cu prezentul regulament, privind activitățile de pescuit din toate apele comunitare care nu se află sub suveranitatea altui stat membru:

- (a) în urma autorizării de către statul membru costier; sau
- (b) în cazul în care a fost adoptat un program specific de control și inspecție în conformitate cu articolul 95.

(3) Un stat membru este autorizat să inspecteze navele de pescuit comunitare aflate sub pavilionul unui alt stat membru în apele internaționale.

(4) Un stat membru poate inspecta navele de pescuit comunitare care arborează propriul pavilion sau pavilionul unui alt stat membru în apele unor țări, în conformitate cu acordurile internaționale.

(5) Statele membre desemnează autoritatea competentă care funcționează ca punct de contact în sensul prezentului articol. Punctul de contact al statelor membre este disponibil 24 de ore din 24.

Articolul 81

Solicitările de autorizare

(1) Solicitățile de autorizare a unui stat membru de a efectua inspecții pe navele de pescuit din ape comunitare care nu se află sub suveranitatea sau jurisdicția sa, conform dispozițiilor articolului 80 alineatul (2) litera (a), sunt decise de către statul membru costier în cauză în termen de 12 ore de la depunerea solicitării sau într-un termen adecvat în cazul în care motivul solicitării este o urmărire generală începută în apele statului membru responsabil de inspecție.

(2) Statul membru solicitant este informat de îndată în privința deciziei. Deciziile sunt de asemenea comunicate Comisiei sau organismului desemnat de aceasta.

(3) Solicitățile de autorizare sunt refuzate integral sau parțial doar din rațiuni imperative. Refuzurile și motivele care stau la baza acestora se transmit de îndată statului membru solicitant și Comisiei sau organismului desemnat de aceasta.

CAPITOLUL III

Încălări constatate în cursul inspecțiilor

Articolul 82

Procedura în cazul unei încălări

Dacă informațiile colectate în cursul unei inspecții sau orice alte date relevante determină un funcționar să considere că a avut loc o încălcare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului, acesta:

- (a) înregistrează încălcarea suspectată în raportul de inspecție;

(b) ia toate măsurile necesare pentru a asigura păstrarea în siguranță a dovezilor încălcării suspectate;

(c) înaintează imediat raportul de inspecție către autoritatea competentă;

(d) informează persoana fizică sau juridică suspectată de comiterea încălcării sau care a fost surprinsă în flagrant în timpul comiterii încălcării că încălcarea poate duce la atribuirea numărului corespunzător de puncte în conformitate cu articolul 92. Această informație se notează în raportul de inspecție.

Articolul 83

Încălări constatate în afara apelor statului membru responsabil de inspecție

(1) Dacă a fost constatată o încălcare ca urmare a unei inspecții efectuate în conformitate cu articolul 80, statul membru care efectuează inspecția înaintează fără întârziere un rezumat al raportului de inspecție statului membru costier sau, în cazul unei inspecții în afara apelor comunitare, statului membru de pavilion al navei de pescuit în cauză. Un raport complet de inspecție se înaintează statului costier și statului membru de pavilion în termen de 15 zile după inspecție.

(2) Statul membru costier sau, în cazul unei inspecții în afara apelor comunitare, statul membru de pavilion al navei de pescuit în cauză întreprinde toate măsurile corespunzătoare în ceea ce privește încălcarea menționată la alineatul (1).

Articolul 84

Intensificarea acțiunilor ulterioare în cazul anumitor încălări grave

(1) Statul membru de pavilion sau statul membru costier în apele cărui există suspiciuni că o navă de pescuit:

(a) nu a înregistrat corect capturi care fac obiectul unui plan multianual, de peste 500 kg sau 10 %, calculat ca un procentaj din cifrele introduse în jurnalul de pescuit, fiind luată în considerare valoarea cea mai ridicată; sau

(b) a comis oricare dintre încălări grave menționate la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 sau la articolul 90 alineatul (1) din prezentul regulament, în termen de un an de la comiterea primei astfel de încălări grave,

poate solicita navei de pescuit să se deplaseze imediat într-un port în vederea unei anchete complete, pe lângă măsurile prevăzute la capitolul IX din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(2) Statul membru costier notifică imediat și în conformitate cu propriile proceduri din legislația națională statul membru de pavilion cu privire la ancheta menționată la alineatul (1).

(3) Funcționarii pot rămâne la bordul unei nave de pescuit până la efectuarea anchetei complete menționate la alineatul (1).

(4) Comandantul navei de pescuit menționate la alineatul (1) încetează toate activitățile de pescuit și se deplasează în port dacă i s-a solicitat acest lucru.

CAPITOLUL IV

Procedurile privind încălcările constatate în cursul inspecțiilor

Articolul 85

Proceduri

Fără a se aduce atingere articolului 83 alineatul (2) și articolului 86, în cazul în care autoritățile competente descoperă, în cursul unei inspecții sau după o inspecție, o încălcare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului, autoritățile competente ale statului membru de inspecție adoptă măsurile corespunzătoare, în conformitate cu titlul VIII, împotriva comandantului navei implicate sau împotriva tuturor persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcare.

Articolul 86

Transferul procedurilor

(1) Statul membru pe al cărui teritoriu sau în ale cărui ape s-a descoperit o încălcare poate transfera procedurile privind încălcarea respectivă către autoritățile competente ale statului membru de pavilion sau ale statului membru de cetățenie al contravenientului, cu acordul statului membru în cauză și cu condiția ca transferul să implice o probabilitate mai ridicată de obținere a rezultatelor prevăzute la articolul 89 alineatul (2).

(2) Statul membru de pavilion poate transfera procedurile privind o încălcare către autoritățile competente ale statului membru responsabil de inspecție, cu acordul statului membru în cauză și cu condiția ca transferul să implice o probabilitate mai ridicată de obținere a rezultatelor prevăzute la articolul 89 alineatul (2).

Articolul 87

Încălcarea constatată de către inspectorii comunitari

Statele membre întreprind toate măsurile corespunzătoare cu privire la orice încălcare descoperită de către un inspector comunitar în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția acestora sau pe o navă de pescuit care arborează pavilionul acestora.

Articolul 88

Măsuri corective în absența procedurilor efectuate de către statele membre de debarcare sau transbordare

(1) În cazul în care statul membru de debarcare sau de transbordare nu este statul membru de pavilion și în cazul în care autoritățile sale competente nu iau măsuri corespunzătoare împotriva persoanelor fizice sau juridice responsabile sau nu transferă procedurile în conformitate cu articolul 86, cantitățile debarcate sau transbordate în mod ilegal se pot scădea din cota alocată statului membru de debarcare sau transbordare.

(2) Cantitățile de pește care trebuie scăzute din cota alocată statului membru de debarcare sau transbordare în cauză se stabilesc conform procedurii menționate la articolul 119, după consultarea de către Comisie a celor două state membre în cauză.

(3) Dacă statul membru de debarcare sau de transbordare nu mai dispune de o cotă corespunzătoare, se aplică articolul 37. În acest scop, cantitățile de pește debarcate sau transbordate ilegal sunt considerate echivalentul prejudiciului suferit, conform articolului respectiv, de către statul membru de pavilion.

TITLUL VIII

ASIGURAREA RESPECTĂRII NORMELOR

Articolul 89

Măsuri de asigurare a respectării normelor

(1) Statele membre se asigură de adoptarea sistematică a măsurilor adecvate, inclusiv de luarea unor măsuri administrative sau penale, conform legislației naționale, împotriva persoanelor fizice sau juridice suspectate de încălcarea oricăreia dintre normele politicii comune în domeniul pescuitului.

(2) Nivelul general al sancțiunilor și al sancțiunilor complementare se calculează în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației naționale, în așa fel încât să asigure că acestea îi privează efectiv pe cei răspunzători de beneficiile economice derivate din încălcările legii pe care aceștia le-au comis, fără a aduce atingere dreptului legitim la exercitarea profesiei. Respectivul sancțiuni pot genera rezultate proporționale cu gravitatea încălcărilor respective, efectiv descurajând prin aceasta infracțiunile ulterioare de aceeași natură.

(3) Statele membre pot aplica un sistem conform căruia o amendă este proporțională cu cifra de afaceri a unei persoane juridice sau cu avantajul financiar obținut sau vizat prin comiterea încălcării.

(4) Autoritățile competente ale statului membru care are jurisdicție în eventualitatea unei încălcări, conformându-se procedurilor prevăzute de către legislațiile lor naționale, informează, fără întârziere, statele membre de pavilion, statul membru de cetățenie al contravenientului sau orice alt stat membru care se arată interesat de urmărirea acțiunilor administrative, a procedurilor penale sau a altor măsuri adoptate și de orice decizie definitivă referitoare la o astfel de încălcare, inclusiv numărul de puncte atribuite în conformitate cu articolul 92.

Articolul 90

Sancțiuni pentru încălcările grave

(1) Pe lângă dispozițiile de la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, următoarele activități sunt considerate, de asemenea, încălcări grave în sensul prezentului regulament, în funcție de gravitatea încălcării în cauză, care se stabilește de către autoritatea competentă a statului membru, ținând seama de criteriul precum natura daunelor cauzate, valoarea acestora, situația economică a contravenientului și amploarea încălcării sau recurența acesteia:

- (a) netransmiterea unei declarații de debarcare sau a unei note de vânzare atunci când debarcarea capturii a avut loc în portul dintr-o țară terță;
- (b) manipularea unui motor în scopul creșterii puterii sale peste puterea maximă continuă a motorului înscrisă în certificatul motorului;
- (c) nedebarcarea speciilor care fac obiectul unei cote capturate în cursul unei operațiuni de pescuit, cu excepția cazului în care nedebarcarea contravine obligațiilor prevăzute de normele politicii comune în domeniul pescuitului, în zonele piscicole sau în zonele de pescuit în care se aplică astfel de norme.

(2) Statele membre garantează că persoana fizică care a comis o încălcare gravă sau persoana juridică găsită vinovată de o încălcare gravă este pasibilă de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive, în conformitate cu sancțiunile și măsurile prevăzute la capitolul IX din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(3) Fără a se aduce atingere articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, statele membre impun o sancțiune care este efectiv disuasivă și este, după caz, calculată la valoarea produselor pescărești obținute în urma comiterii unei încălcări grave.

(4) Atunci când stabilesc sancțiunea, statele membre au în vedere valoarea prejudiciului adus resurselor piscicole și mediului marin în cauză.

(5) Statele membre pot utiliza inclusiv sau alternativ sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive.

(6) Sancțiunile prevăzute în prezentul capitol pot fi însoțite de alte sancțiuni sau măsuri, în special cele descrise la articolul 45 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

Articolul 91

Măsuri imediate de asigurare a respectării normelor

Statele membre adoptă măsuri imediate pentru a împiedica comandantii navelor de pescuit sau alte persoane fizice sau juridice surprinse în flagrant în timpul comiterii unei infracțiuni grave, conform dispozițiilor articolului 42 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, să continue activitatea în cauză.

Articolul 92

Sistemul de puncte pentru încălcările grave

(1) Statele membre aplică un sistem de puncte pentru încălcările grave la care se face trimitere la articolul 42 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008, pe baza căruia titularului unei licențe de pescuit i se atribuie numărul corespunzător de puncte ca urmare a încălcării normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

(2) Atunci când o persoană fizică a comis o încălcare gravă sau o persoană juridică este găsită vinovată de încălcarea gravă a normelor politicii comune în domeniul pescuitului, titularului licenței de pescuit i se atribuie un număr corespunzător de puncte ca urmare a încălcării. Punctele acordate se transferă oricărui viitor titular al unei licențe de pescuit pentru nava de pescuit respectivă atunci când nava este vândută, transferată sau își schimbă în alt mod proprietarul după data încălcării. Titularul licenței de pescuit poate ataca decizia în conformitate cu legislația națională.

(3) Atunci când numărul total de puncte atinge sau depășește un număr specificat de puncte, licența de pescuit se suspendă automat pentru o perioadă de cel puțin două luni. Această perioadă este de patru luni dacă licența de pescuit este suspendată pentru a doua oară, de opt luni dacă licența de pescuit este suspendată pentru a treia oară și de un an dacă licența de pescuit este suspendată pentru a patra oară ca urmare a faptului că titularului licenței îi este atribuit numărul specificat de puncte. În cazul în care titularului i se atribuie numărul specificat de puncte pentru a cincea oară, licența de pescuit se retrage definitiv.

(4) Dacă titularul unei licențe de pescuit nu comite o altă încălcare gravă în termen de trei ani de la data ultimei încălcări grave, toate punctele de pe licența de pescuit se elimină.

(5) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

(6) De asemenea, statele membre instituie un sistem de puncte prin care comandantul unei nave primește punctele corespunzătoare ca urmare a unei încălcări grave a normelor politicii comune în domeniul pescuitului comise de acesta.

Articolul 93

Registrul național de evidență a încălcărilor

(1) Statele membre introduc într-un registru național toate încălcările normelor politicii comune în domeniul pescuitului comise de nave aflate sub propriul pavilion sau de propriii resortisanți, inclusiv sancțiunile suportate și numărul de puncte atribuite. Încălcarile comise de navele de pescuit aflate sub propriul pavilion sau de propriii resortisanți urmăriți penal în alte state membre sunt, de asemenea, înregistrate de către statele membre în registrul lor național privind încălcările în momentul comunicării deciziei definitive de către statul membru de jurisdicție, în conformitate cu articolul 90.

(2) Atunci când anchetează o încălcare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului, un stat membru poate solicita celorlalte state membre să furnizeze informațiile aflate în registrul lor național privind navele de pescuit și persoanele suspectate de comiterea încălcării în cauză sau surprinse în flagrant în timpul comiterii încălcării în cauză.

(3) Atunci când un stat membru solicită informații de la un alt stat membru referitoare la măsurile adoptate cu privire la o încălcare, celălalt stat membru poate furniza informațiile relevante privind navele de pescuit și persoanele în cauză.

(4) Datele cuprinse în registrul național de evidență a încălcărilor sunt păstrate numai atât timp cât este necesar în sensul prezentului regulament, dar nu mai puțin de trei ani calendaristici, începând din anul următor celui în care se înregistrează informațiile.

TITLUL IX

PROGRAME DE CONTROL

Articolul 94

Programe comune de control

Statele membre pot desfășura, între ele și la inițiativa lor, programe de control, inspecție și supraveghere a activităților de pescuit.

Articolul 95

Programe specifice de control și inspecție

(1) Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 119 și împreună cu statele membre vizate, poate stabili ce activități de pescuit fac obiectul programelor specifice de control și inspecție.

(2) Programele specifice de control și inspecție menționate la alineatul (1) descriu obiectivele, prioritățile și procedurile, precum și criteriile activităților de inspecție. Criteriile sunt stabilite pe baza gestionării riscului și sunt revizuite periodic, după efectuarea unei analize a rezultatelor obținute.

(3) La intrarea în vigoare a unui plan multianual și înainte ca un program specific de control și inspecție să devină aplicabil, fiecare stat membru stabilește criterii-țintă bazate pe gestionarea riscurilor pentru activitățile de inspecție.

(4) Statele membre vizate adoptă măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a programelor specifice de control și inspecție, în special în ceea ce privește resursele umane și materiale necesare și perioadele și zonele în care acestea vor fi utilizate.

TITLUL X

EVALUAREA ȘI CONTROLUL EFECTUATE DE COMISIE

Articolul 96

Principii generale

(1) Comisia controlează și evaluează aplicarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului de către statele membre prin examinarea informațiilor și documentelor și prin efectuarea de verificări, inspecții autonome și audituri și facilitează coordonarea și cooperarea între acestea. În acest scop, Comisia poate, din proprie inițiativă și prin mijloace proprii, să inițieze și să desfășoare anchete, verificări, inspecții și audituri. Aceasta poate verifica, în special:

- (a) punerea în aplicare și aplicarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului de către statele membre și autoritățile competente ale acestora;
- (b) punerea în aplicare și aplicarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului în apele unei țări terțe în conformitate cu un acord internațional cu țara respectivă;
- (c) conformitatea practicilor administrative naționale și a activităților de inspecție și supraveghere cu normele politicii comune în domeniul pescuitului;
- (d) existența documentelor necesare și compatibilitatea acestora cu normele aplicabile;
- (e) circumstanțele în care activitățile de control sunt desfășurate de către statele membre;
- (f) detectarea și procedurile privind încălcările;
- (g) cooperarea între statele membre.

(2) Statele membre cooperează cu Comisia pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor acesteia. Statele membre se asigură că verificarea, inspecțiile autonome și misiunile de audit desfășurate în temeiul prezentului titlu nu fac obiectul unei publicități negative la adresa misiunilor la fața locului. Atunci când funcționarii Comisiei întâmpină dificultăți în exercițiul funcțiunii, statele membre vizate pun la dispoziția Comisiei mijloacele de a duce acțiunea la bun sfârșit și dau funcționarilor Comisiei posibilitatea de a evalua operațiunile specifice de control și inspecție.

Statele membre acordă Comisiei asistența necesară îndeplinirii acestor sarcini.

Articolul 97

Competențele funcționarilor Comisiei

(1) Funcționarii Comisiei pot efectua verificări și inspecții pe navele de pescuit, precum și la sediile întreprinderilor și ale altor organisme ale căror activități sunt legate de politica comună în domeniul pescuitului și au acces la toate informațiile și documentele necesare pentru a-și aduce la îndeplinire sarcinile, în aceeași măsură și în aceleași condiții ca și funcționarii statului membru în care se desfășoară verificarea și inspecția.

(2) Funcționarii Comisiei au dreptul de a lua cu sine copii după dosarele relevante și de a lua eșantioanele necesare dacă există suficiente motive pentru a considera că nu se respectă normele politicii comune în domeniul pescuitului. Aceștia pot solicita identificarea oricărei persoane întâlnite la locul inspecției.

(3) Funcționarii Comisiei nu au competențe mai mari decât cele ale inspectorilor naționali și nu au competențe polițienești sau de asigurare a aplicării legii.

(4) Funcționarii Comisiei prezintă un mandat scris în care sunt menționate identitatea și competențele lor.

(5) Comisia emite instrucțiuni scrise funcționarilor săi prin care îi informează în privința competențelor și obiectivelor misiunii lor.

Articolul 98

Verificări

(1) Oricând Comisia consideră că este necesar, funcționarii acesteia pot fi prezenți în timpul activităților de control desfășurate de către autoritățile naționale de control. În cadrul acestor misiuni de verificare și dacă este posibil, Comisia stabilește contacte adecvate cu statele membre în scopul stabilirii unui program comun de verificare acceptat de ambele părți.

(2) Statul membru vizat se asigură că organismele sau persoanele în cauză acceptă să facă obiectul verificărilor menționate la alineatul (1).

(3) Dacă operațiunile de control și inspecție prevăzute în cadrul programului inițial de verificare nu pot fi desfășurate din motive de fapt, funcționarii Comisiei modifică, împreună cu autoritățile competente ale statului membru în cauză și cu acordul acestora, programul inițial de verificare.

(4) În ceea ce privește controalele sau inspecțiile efectuate pe mare sau în aer, comandantul navei sau al aeronavei este singurul responsabil de operațiunile de control și inspecție. În cursul exercitării activității de comandă, acesta acordă atenția cuvenită programului de verificare menționat la alineatul (1).

(5) Comisia poate dispune ca funcționarii săi aflați într-un stat membru să fie însoțiți de unul sau mai mulți funcționari din alt stat membru, cu rol de observatori. La solicitarea Comisiei, statul membru respectiv numește, în cel mai scurt timp posibil, funcționarii selectați ca observatori. Statele membre pot, de asemenea, stabili o listă a funcționarilor statului membru pe care Comisia îi poate invita să participe la astfel de controale și inspecții. Comisia poate invita funcționarii statului membru incluși în listă sau pe cei comunicați Comisiei, la aprecierea acesteia. După caz, Comisia pune lista la dispoziția tuturor statelor membre.

(6) Funcționarii Comisiei pot decide, dacă consideră necesar, să efectueze misiunile de verificare menționate la prezentul articol fără notificare prealabilă.

Articolul 99

Inspecții autonome

(1) Atunci când există motive pentru a considera că au loc nereguli în aplicarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului, Comisia poate efectua inspecții autonome. Comisia efectuează astfel de inspecții din proprie inițiativă și fără prezența funcționarilor statului membru în cauză.

(2) Toți operatorii pot fi supuși inspecțiilor autonome în cazul în care acestea sunt considerate necesare.

(3) În cadrul inspecțiilor autonome pe teritoriul sau în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția unui stat membru, se aplică normele de procedură ale aceluia stat membru.

(4) Dacă funcționarii Comisiei descoperă o încălcare gravă a dispozițiilor prezentului regulament pe teritoriul sau în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția unui stat membru, aceștia informează fără întârziere autoritățile competente ale statului membru în cauză, care întreprind toate măsurile corespunzătoare în privința acestei încălcări.

Articolul 100

Auditori

Comisia poate efectua audituri ale sistemelor de control ale statelor membre. Auditurile pot evalua, în special:

- (a) regimul cotelor și sistemul de gestionare a efortului;
- (b) sistemele de validare a datelor, inclusiv sistemele de verificare încrucișate din cadrul sistemelor de monitorizare a navelor, datele privind capturile, gestionarea efortului și comercializarea, datele privind registrul comunitar al flotei de pescuit, precum și verificarea licențelor și autorizațiilor de pescuit;
- (c) organizarea administrativă, inclusiv caracterul adecvat al personalului și mijloacelor disponibile, formarea personalului, delimitarea funcțiilor autorităților implicate în activitatea de control, precum și mecanismele existente de coordonare a activității și de evaluare comună a rezultatelor acestor autorități;
- (d) sistemele operaționale, inclusiv procedurile de control pentru porturile desemnate;
- (e) programele naționale de acțiuni de control, inclusiv stabilirea nivelurilor de inspecție și punerea în aplicare a acestora;
- (f) sistemele naționale de sancțiuni, inclusiv caracterul adecvat al sancțiunilor impuse, durata procedurilor, beneficiile economice pierdute de către contravenienți și caracterul disuasiv al unui astfel de sistem de sancțiuni.

Articolul 101

Rapoartele de verificare, de inspecție autonomă și de audit

(1) Comisia informează statele membre vizate în privința constatărilor preliminare ale verificărilor și ale inspecțiilor autonome în termen de o zi de la efectuarea acestora.

(2) Funcționarii Comisiei întocmesc un raport de verificare, de inspecție autonomă sau de audit după fiecare verificare, inspecție autonomă sau audit. Raportul este pus la dispoziția statului membru vizat în termen de o lună de la finalizarea verificării, a inspecției autonome sau a auditului. Statele membre au posibilitatea de a prezenta observații cu privire la concluziile raportului în termen de o lună.

(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pe baza raportului menționat la alineatul (2).

(4) Comisia publică rapoartele de verificare, de inspecție autonomă și de audit finalizate, împreună cu observațiile statului membru vizat, în secțiunea securizată a paginii sale de internet oficiale.

Articolul 102

Monitorizarea rapoartelor de verificare, de inspecție autonomă și de audit

(1) Statele membre furnizează Comisiei toate informațiile relevante pe care aceasta le solicită cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament. În momentul depunerii solicitării de informare, Comisia specifică o limită de timp rezonabilă în care trebuie să se prezinte informațiile.

(2) Dacă Comisia consideră că au avut loc nereguli în punerea în aplicare a normelor politicii comune în domeniul pescuitului sau că dispozițiile existente privind activitatea de control și metodele din anumite state membre nu sunt eficiente, aceasta informează statele membre vizate, apoi efectuează o anchetă administrativă la care pot participa funcționari ai Comisiei.

(3) Statele membre vizate informează Comisia în privința rezultatelor anchetei și înaintează Comisiei un raport întocmit în cel mult trei luni de la solicitarea Comisiei. Această perioadă poate fi extinsă de către Comisie cu un interval de timp rezonabil, în urma unei solicitări motivate în mod corespunzător a statului membru.

(4) Dacă ancheta administrativă menționată la alineatul (2) nu duce la corectarea neregulilor sau dacă Comisia identifică lacune în sistemul de control al unui stat membru în cursul verificărilor sau al inspecțiilor autonome menționate la articolele 98 și 99 sau în auditul prevăzut la articolul 100, Comisia stabilește un plan de acțiune împreună cu statul membru în cauză. Statul membru adoptă toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a planului de acțiune.

TITLUL XI

MĂSURI DE ASIGURARE A RESPECTĂRII DE CĂTRE STATELE MEMBRE A OBIECTIVELOR POLITICII COMUNE ÎN DOMENIUL PESCUITULUI

CAPITOLUL I

Măsuri financiare

Articolul 103

Suspendarea și anularea asistenței financiare comunitare

(1) Comisia poate decide să suspende pentru o perioadă de maximum 18 luni, integral sau parțial, plățile din cadrul asistenței financiare comunitare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 și al articolului 8 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 861/2006, în cazul în care există dovezi că:

- (a) eficiența măsurilor finanțate este sau poate fi afectată de nerespectarea dispozițiilor politicii comune în domeniul pescuitului, în special în domeniul conservării și gestionării resurselor piscicole, al adaptării flotei și al controlului activităților de pescuit;
- (b) nerespectarea este imputabilă direct statului membru în cauză; și că
- (c) nerespectarea poate determina o amenințare gravă la adresa conservării resurselor acvatice vii sau a funcționării eficiente a sistemului comunitar de control și de asigurare a respectării legislației,

precum și în cazul în care Comisia concluzionează, pe baza informațiilor disponibile și, dacă este cazul, după examinarea explicațiilor statului membru, că acesta nu a adoptat măsurile corespunzătoare pentru remedierea situației și nu este în măsură să facă acest lucru în viitorul apropiat.

(2) Dacă, în perioada de suspendare, statul membru în cauză nu demonstrează că a adoptat măsuri corectoare pentru a asigura respectarea sau aplicarea în viitor a normelor relevante sau că nu există riscuri serioase ca funcționarea eficientă în viitor a sistemului comunitar de control și asigurare a respectării normelor să fie afectată, Comisia poate anula integral sau parțial asistența financiară comunitară a cărei plată a fost suspendată în temeiul alineatului (1). Această anulare nu se efectuează decât după o suspendare de 12 luni a plății corespunzătoare.

(3) Înainte de a adopta măsurile menționate la alineatele (1) și (2), Comisia informează în scris statul membru respectiv cu privire la constatările sale referitoare la deficiențele sistemului de control al statului membru și la intenția sa de a adopta decizia menționată la alineatele (1) și (2) și solicită statului membru să aplice măsuri corectoare într-un termen care urmează a fi stabilit de Comisie în funcție de gravitatea încălcării, dar care trebuie să fie de minimum o lună.

(4) Dacă statul membru nu răspunde la scrisoarea menționată la alineatul (3) în termenul care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul respectiv, Comisia poate lua decizia menționată la alineatele (1) și (2) pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

(5) Procentajul cu care sunt suspendate sau anulate plățile este proporțional cu natura și importanța nerespectării de către statul membru a normelor aplicabile privind conservarea, controlul, inspecția sau asigurarea respectării normelor și cu gravitatea amenințării la adresa conservării resurselor acvatice vii sau a funcționării eficiente a sistemului comunitar de control și de asigurare a respectării legislației și ține seama de măsura în care eficiența măsurilor finanțate este sau este probabil să fie afectată. Acesta trebuie să ia în considerare și să se limiteze la proporția pe care o reprezintă pescuitul sau activitățile legate de pescuit care fac obiectul nerespectării în cadrul măsurilor finanțate prin asistența financiară menționată la alineatul (1).

(6) Deciziile adoptate în temeiul prezentului articol trebuie să țină seama de toate circumstanțele relevante astfel încât să existe un raport economic real între obiectul nerespectării și măsura la care se raportează plata suspendată sau asistența financiară comunitară anulată.

(7) Suspendarea se anulează în cazul în care nu se mai îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1).

(8) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

CAPITOLUL II

Încheierea activităților de pescuit

Articolul 104

Încheierea activităților de pescuit ca urmare a nerespectării obiectivelor politicii comune în domeniul pescuitului

(1) În cazul în care un stat membru nu își îndeplinește obligațiile privind punerea în aplicare a unui plan multianual și în cazul în care Comisia are dovezi că nerespectarea respectivelor obligații constituie o amenințare serioasă la adresa conservării stocurilor în cauză, Comisia poate dispune, pentru statul membru în cauză, încetarea provizorie a activităților de pescuit afectate de respectivele deficiențe.

(2) Comisia informează în scris statul membru în cauză în privința constatărilor sale și a documentației relevante și stabilește un termen limită de cel mult 10 zile lucrătoare în care statul membru să demonstreze că resursele piscicole pot fi exploatate în siguranță.

(3) Măsurile menționate la alineatul (1) se aplică doar dacă statul membru nu răspunde la solicitarea Comisiei în termenul limită de la alineatul (2) sau dacă răspunsul este considerat nesatisfăcător sau dacă indică în mod clar că măsurile necesare nu au fost puse în aplicare.

(4) Comisia dispune reluarea pescuitului după ce statul membru a demonstrat în scris, în mod satisfăcător pentru Comisie, că resursele piscicole pot fi exploatate în siguranță.

CAPITOLUL III

Deducerile și transferurile cotelor și ale efortului de pescuit

Articolul 105

Deducerea cotelor

(1) Atunci când Comisia a stabilit că un stat membru a depășit cotele care i-au fost alocate, Comisia operează deduceri din viitoare cote ale statului membru respectiv.

(2) În cazul depășirii unei cote, alocații sau părți pentru un stoc sau un grup de stocuri disponibile pentru un stat membru pentru un anumit an, Comisia efectuează, în următorul an sau în următorii ani, deduceri din cota, alocația sau partea anuală de care dispune statul membru care și-a depășit cota prin aplicarea unui factor de multiplicare în conformitate cu următorul tabel:

Gradul de depășire față de debarcărilor permise	Factorul de multiplicare
Până la 5 %	Depășire * 1,0
Peste 5 % până la 10 %	Depășire * 1,1
Peste 10 % până la 20 %	Depășire * 1,2
Peste 20 % până la 40 %	Depășire * 1,4
Peste 40 % până la 50 %	Depășire * 1,8
Orice depășire suplimentară mai mare de 50 %	Depășire * 2,0

Cu toate acestea, se aplică o deducere egală cu cantitatea pescuită în exces* 1,00 în toate cazurile de depășire referitoare la cantitățile debarcate legal, egale sau mai mici de 100 de tone.

(3) Pe lângă factorii de multiplicare menționați la alineatul (2), se aplică un factor de multiplicare de 1,5, dacă:

- un stat membru și-a depășit în mod repetat cota, alocația sau partea dintr-un stoc sau grup de stocuri în ultimii doi ani și aceste depășiri au făcut obiectul deducerilor, astfel cum se menționează la alineatul (2);
- consultanța științifică, tehnică și economică disponibilă și, în special, rapoartele elaborate de CSTEP au stabilit că depășirea constituie o amenințare serioasă la adresa conservării stocurilor în cauză; sau
- stocul face obiectul unui plan multianual.

(4) În cazul depășirii unei cote, alocări sau părți pentru un stoc sau un grup de stocuri disponibile unui stat membru în anii anteriori, Comisia, în urma consultării statului membru vizat, poate deduce cotele în conformitate cu procedura menționată la articolul 119 din viitoare cote ale statului membru respectiv pentru a ține seama de nivelul de pescuit excesiv.

(5) Dacă o deducere conformă cu alineatele (1) și (2) nu poate fi aplicată cotei, alocației sau părții dintr-un stoc sau grup de stocuri care a fost depășită ca atare deoarece cota, alocația sau partea respectivă dintr-un stoc sau grup de stocuri nu există sau nu este disponibilă în mod suficient pentru statul membru vizat, Comisia, după consultarea statului membru vizat, poate deduce în anul următor sau în anii următori cotele pentru alte stocuri sau grupuri de stocuri disponibile pentru statul membru vizat în aceeași zonă geografică sau care au aceeași valoare comercială, în conformitate cu alineatul (1).

(6) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol, în special pentru determinarea cantităților vizate, pot fi adoptate conform procedurii menționate la articolul 119.

Articolul 106

Deducerea efortului de pescuit

(1) Atunci când Comisia a stabilit că un stat membru a depășit efortul de pescuit care i-a fost alocat, aceasta operează deduceri din viitorul efort de pescuit al statului membru respectiv.

(2) Dacă efortul de pescuit disponibil pentru un stat membru în cadrul unei zone geografice sau al unei zone de pescuit este depășit, Comisia efectuează, în următorul an sau în următorii ani, deduceri din efortul de pescuit de care dispune statul membru în cauză pentru zona geografică sau zona de pescuit în cauză, prin aplicarea unui factor de multiplicare în conformitate cu următorul tabel:

Gradul de depășire al efortului de pescuit disponibil	Factorul de multiplicare
Până la 5 %	Depășire * 1,0
Peste 5 % până la 10 %	Depășire * 1,1
Peste 10 % până la 20 %	Depășire * 1,2
Peste 20 % până la 40 %	Depășire * 1,4
Peste 40 % până la 50 %	Depășire * 1,8
Orice depășire suplimentară mai mare de 50 %	Depășire * 2,0

(3) Dacă o deducere conformă cu alineatul (2) nu poate fi aplicată efortului de pescuit maxim admisibil care a fost depășit ca atare deoarece respectivul efort de pescuit maxim admisibil nu este disponibil sau nu este disponibil în mod suficient pentru statul membru vizat, Comisia poate deduce în anul următor sau în anii următori efortul de pescuit disponibil pentru statul membru vizat în aceeași zonă geografică, în conformitate cu alineatul (2).

(4) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol, în special pentru determinarea efortului de pescuit în cauză, pot fi adoptate conform procedurii menționate la articolul 119.

Articolul 107

Deducerile de cote ca urmare a nerespectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului

(1) În cazul în care există dovezi ale încălcării de către un stat membru a normelor privind stocurile care fac obiectul planurilor multianuale și acest lucru poate duce la o amenințare gravă pentru conservarea acestor stocuri, Comisia poate efectua, în anul următor sau în anii următori, deduceri din cota, alocația sau partea anuală pentru un stoc sau grup de stocuri de care dispune statul membru respectiv, prin aplicarea principiului proporționalității, ținând seama de daunele produse stocurilor.

(2) Comisia informează în scris statul membru în cauză în privința constatărilor sale și stabilește un termen limită de cel mult 15 zile lucrătoare în care statul membru să demonstreze că resursele piscicole pot fi exploatate în siguranță.

(3) Măsurile menționate la alineatul (1) se aplică doar dacă statul membru nu răspunde la această solicitare a Comisiei în termenul limită de la alineatul (2) sau dacă răspunsul este considerat nesatisfăcător sau dacă indică în mod clar că măsurile necesare nu au fost puse în aplicare.

(4) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol, în special cele privind stabilirea cantităților în cauză, se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

CAPITOLUL IV

Măsuri de urgență

Articolul 108

Măsuri de urgență

(1) În cazul în care există dovezi, inclusiv pe baza rezultatelor sondajelor efectuate de către Comisie, că activitățile de pescuit și/sau măsurile adoptate de unul sau mai multe state membre subminează măsurile de conservare și gestionare adoptate în cadrul planurilor multianuale sau pun în pericol ecosistemul marin, iar aceasta necesită măsuri imediate, Comisia, la cererea justificată a unui stat membru sau din proprie inițiativă, poate adopta măsuri de urgență a căror durată de aplicare nu depășește șase luni. Comisia poate adopta o nouă decizie de prelungire a aplicării măsurilor de urgență cu cel mult șase luni.

(2) Măsurile de urgență prevăzute la alineatul (1) sunt proporționale cu pericolul și pot include, printre altele:

- (a) suspendarea activităților de pescuit ale navelor care arborează pavilionul statelor membre în cauză;
- (b) încheierea activităților de pescuit;

- (c) interdicția pentru operatorii comunitari de a accepta debarcări, plasări în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii sau transbordării peștelui și a produselor pescărești capturate de către navele care arborează pavilionul statelor membre în cauză;
- (d) interdicția de a plasa pe piață sau de a utiliza în alte scopuri comerciale peștele și produsele pescărești capturate de către navele care arborează pavilionul statelor membre în cauză;
- (e) interzicerea furnizării de pește viu pentru acvacultură în apele aflate sub jurisdicția statelor membre în cauză;
- (f) interzicerea acceptării de pește viu capturat de către nave care arborează pavilionul statului membru în cauză în scopuri de acvacultură în apele aflate sub jurisdicția altor state membre;
- (g) interzicerea pescuitului pentru navele de pescuit care arborează pavilionul statului membru în cauză în apele aflate sub jurisdicția altor state membre;
- (h) modificarea datelor referitoare la pescuit furnizate de către statele membre într-o manieră corespunzătoare.
- (3) Un stat membru comunică solicitarea menționată la alineatul (1) simultan Comisiei și statelor membre în cauză. Celelalte state membre pot transmite Comisiei comentarii în scris în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea solicitării. Comisia adoptă o decizie în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea solicitării.
- (4) Măsurile de urgență au efect imediat. Acestea se comunică statelor membre în cauză și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (5) Statele membre în cauză pot transmite Consiliului decizia Comisiei în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea notificării.
- (6) Consiliul, cu majoritate calificată, poate adopta o decizie diferită în termen de o lună de la data de primire a sesizării.
- (2) Statele membre se asigură că toate datele înregistrate în conformitate cu prezentul regulament sunt precise, complete și au fost transmise în termenele prevăzute în normele privind politica comună în domeniul pescuitului. În special:
- (a) statele membre desfășoară verificări încrucișate, analize și verificări ale următoarelor date, prin intermediul unor algoritmi și mecanisme informatizate automate:
- (i) date ale sistemului de monitorizare a navelor;
- (ii) date privind activitățile de pescuit, în special jurnalul de pescuit, declarația de debarcare, declarația de transbordare și notificările prealabile;
- (iii) date din declarațiile de primire, din documentele de transport și din notele de vânzare;
- (iv) date din licențele de pescuit și din autorizațiile de pescuit;
- (v) date din rapoartele de inspecție;
- (vi) date privind puterea motorului;
- (b) următoarele date sunt supuse, de asemenea, unor verificări încrucișate, analize și verificări, după caz:
- (i) date din sistemul de detectare a navelor;
- (ii) date privind reperările;
- (iii) date privind acordurile internaționale în domeniul pescuitului;
- (iv) date privind intrările și ieșirile în și din zonele de pescuit, zonele maritime în care se aplică norme specifice referitoare la accesul la ape și resurse, zonele de reglementare din cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului și organizații similare, precum și ape ale unei țări terțe;
- (v) date privind sistemul de identificare automată.
- (3) Sistemul de validare permite identificarea automată, în cadrul datelor, a neconcordanțelor, erorilor și a informațiilor care lipsesc.
- (4) Statele membre se asigură că baza de date afișează în mod clar orice neconcordanță în materie de date detectată de sistemul de validare a datelor. Baza de date semnalează, de asemenea, toate datele corectate și indică motivul care a stat la baza unei astfel de corecturi.
- (5) Dacă a fost identificată o neconcordanță în cadrul datelor, statul membru în cauză întreprinde toate investigațiile necesare și, dacă are motive să suspecteze comiterea unei încălcări, adoptă măsurile necesare.
- (6) Statele membre se asigură că datele pentru primirea, introducerea și validarea datelor, precum și datele pentru monitorizarea neconcordanțelor detectate sunt clar vizibile în baza de date.

TITLUL XII

DATE ȘI INFORMAȚII

CAPITOLUL I

Analiza și auditul datelor

Articolul 109

Principii generale pentru analiza datelor

(1) Statele membre creează o bază de date informatizată în scopul validării datelor înregistrate în conformitate cu prezentul regulament și un sistem de validare cel târziu la 31 decembrie 2013.

(7) Dacă datele prevăzute la alineatul (2) nu sunt transmise pe cale electronică, statele membre se asigură că acestea sunt introduse manual în baza de date, fără întârziere.

(8) Statele membre stabilesc un plan național de punere în aplicare a sistemelor de validare care acoperă datele enumerate la alineatul (2) literele (a) și (b) și monitorizarea neconcordanțelor. Planul permite statelor membre să stabilească o ordine a priorităților pentru validarea și verificările încrucișate și pentru monitorizarea ulterioară a neconcordanțelor pe baza gestionării riscului. Planul este transmis Comisiei pentru aprobare până la 31 decembrie 2011. Comisia aprobă planurile înainte de 1 iulie 2012, după ce permite statelor membre să aducă corecții. Modificările aduse planului sunt transmise anual Comisiei spre aprobare.

(9) În cazul în care a identificat neconcordanțe în datele introduse în baza de date a statului membru ca urmare a propriilor investigații și după ce a prezentat documentele statului membru și a desfășurat consultări cu acesta, Comisia poate solicita statului membru să analizeze motivele care stau la baza neconcordanței și să corecteze datele, dacă este necesar.

(10) Bazele de date create și datele colectate de statele membre la care se face trimitere în prezentul regulament sunt considerate autentice în condițiile stabilite conform legislației naționale.

Articolul 110

Accesul la date

(1) Statele membre asigură accesul la distanță pentru Comisie sau pentru organismul desemnat de aceasta la toate datele menționate la articolul 115, în orice moment și fără notificare prealabilă. În plus, Comisiei i se permite să descarce manual și automat date referitoare la orice perioadă sau număr de nave de pescuit.

(2) Statele membre permit accesul funcționarilor Comisiei pe bază de certificate electronice generate de Comisie sau de organismul desemnat de aceasta.

Acest acces se pune la dispoziție în partea securizată a paginii de internet a statelor membre, menționată la articolul 115.

(3) Fără a se aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre pot desfășura, până la 30 iunie 2012, un proiect (proiecte) pilot cu Comisia sau cu organismul desemnat de aceasta pentru a oferi acces la distanță în timp real la datele statelor membre privind posibilitățile de pescuit, înregistrate și validate conform prezentului regulament. Atunci când atât Comisia, cât și statul membru în cauză consideră satisfăcător rezultatul proiectului-pilot și atât timp cât accesul la distanță funcționează conform celor convenite, statul membru în cauză nu mai este obligat să raporteze cu privire la posibilitățile de pescuit conform procedurii descrise la articolul 33 alineatele (2) și (8). Formatul și procedura pentru accesul la date sunt luate în considerare și testate. Statele membre informează Comisia înainte de 1 ianuarie 2012 dacă intenționează să desfășoare proiecte-pilot. După 1 ianuarie 2013 Consiliul poate decide asupra unei modalități și frecvențe diferite a transmiterii datelor de către statele membre către Comisie.

Articolul 111

Schimbul de date

(1) Fiecare stat membru de pavilion asigură schimbul electronic direct de informații relevante cu alte state membre și, după caz, cu Comisia sau cu organismul desemnat de aceasta, în special:

- (a) datele din sistemul de monitorizare a navelor, atunci când navele sale sunt prezente în apele altui stat membru;
- (b) informațiile din jurnalul de pescuit, atunci când navele sale pescuiesc în apele altui stat membru;
- (c) declarațiile de debarcare și de transbordare, atunci când astfel de operațiuni se desfășoară în porturile altor state membre;
- (d) notificarea prealabilă, atunci când portul pe care intenționează să îl utilizeze se află în alt stat membru.

(2) Fiecare stat membru costier asigură schimbul electronic direct de informații relevante cu alte state membre și, după caz, cu Comisia sau cu organismul desemnat de aceasta, în special prin transmiterea de:

- (a) informații privind notele de vânzare către statul membru de pavilion atunci când o primă vânzare provine de pe nava de pescuit a altui stat membru;
- (b) informații privind declarația de primire, atunci când peștele este depozitat în alt stat membru decât statul membru de pavilion sau statul membru de debarcare;
- (c) informații privind notele de vânzare și declarația de primire către statul membru în care a avut loc debarcarea.

(3) Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol, în special cele privind verificarea calității, respectarea termenelor limită pentru transmiterea datelor, verificările încrucișate, analiza, verificarea datelor și stabilirea unui format standardizat pentru descărcarea datelor și pentru schimbul de date, se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

CAPITOLUL II

Confidențialitatea datelor

Articolul 112

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Prezentul regulament lasă intact și nu aduce atingere în niciun fel nivelului de protecție a persoanelor prevăzut în legislația comunitară sau internă privind prelucrarea datelor personale și, în special, nu modifică nici obligațiile statelor membre în acest sens prevăzute de Directiva 95/46/CE, nici obligațiile care incumbă instituțiilor și organismelor comunitare în ceea ce privește prelucrarea de către acestea a datelor cu caracter personal, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, în exercitarea responsabilităților care le revin.

(2) Drepturile persoanelor cu privire la datele lor de înregistrare prelucrate în sistemele naționale sunt exercitate în conformitate cu legislația statului membru care a stocat datele cu caracter personal ale acestora și, în special, în conformitate cu dispozițiile de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE, iar, în ceea ce privește datele de înregistrare prelucrate în sistemele comunitare, drepturile sunt exercitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 113

Confidențialitatea secretului profesional și comercial

(1) Statele membre și Comisia adoptă toate măsurile necesare pentru a garanta că datele colectate și primite în temeiul prezentului regulament sunt tratate în conformitate cu normele aplicabile privind secretul profesional și comercial al datelor.

(2) Datele schimbate între statele membre și Comisie se transmit exclusiv persoanelor din instituțiile statelor membre și comunitare ale căror funcții le permit accesul la astfel de date, cu excepția situațiilor în care statele membre care transmit datele consimt altfel în mod expres.

(3) Datele menționate la alineatul (1) nu se utilizează în alte scopuri decât cele prevăzute în prezentul regulament, cu excepția cazurilor în care autoritățile care furnizează datele consimt în mod expres la utilizarea acestora în alte scopuri și cu condiția ca dispozițiile în vigoare în statul membru al autorității care primește datele să nu interzică o astfel de utilizare.

(4) Datele comunicate în cadrul prezentului regulament către persoane care își desfășoară activitatea în cadrul unor autorități competente, tribunale, alte autorități publice și Comisie sau organismul desemnat de aceasta, date a căror divulgare poate aduce atingere:

- (a) protecției vieții private și integrității persoanei, în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal;
- (b) intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;
- (c) procedurilor judiciare și asistenței juridice; sau
- (d) activităților de inspecție sau de anchetă,

fac obiectul normelor aplicabile privind confidențialitatea. Informațiile pot fi divulgate întotdeauna, dacă acest lucru este necesar pentru încetarea sau interzicerea unei încălcări a normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

(5) Datele menționate la alineatul (1) beneficiază de același nivel de protecție acordat datelor similare în legislația națională a statului membru care le primește, precum și în dispozițiile corespunzătoare aplicabile instituțiilor comunitare.

(6) Prezentul articol nu este considerat un obstacol în calea utilizării datelor obținute în temeiul prezentului regulament în cadrul acțiunilor sau procedurilor judiciare inițiate ulterior ca urmare a nerespectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

Autoritățile competente din statele membre care transmit datele sunt informate în privința tuturor cazurilor în care datele menționate sunt utilizate în aceste scopuri.

(7) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor care decurg din convențiile internaționale privind asistența reciprocă în materie penală.

CAPITOLUL III

Pagini web oficiale

Articolul 114

Pagini web oficiale

(1) În sensul prezentului regulament, fiecare stat membru creează până la 1 ianuarie 2012 o pagină web oficială accesibilă prin internet, care conține informațiile prevăzute la articolele 115 și 116. Statele membre comunică Comisiei adresele de internet ale propriilor pagini web oficiale. Comisia poate decide să elaboreze standarde și proceduri comune pentru asigurarea comunicării transparente între statele membre, precum și între acestea, Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului și Comisie, inclusiv în ceea ce privește transmiterea periodică de rezumate ale înregistrărilor activităților de pescuit în raport cu posibilitățile de pescuit.

(2) Pagina web oficială a fiecărui stat membru este formată dintr-o parte accesibilă publicului și o parte securizată. Pe respectiva pagină web fiecare stat membru stabilește, menține și actualizează datele necesare în scopuri de control, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 115

Partea accesibilă publicului de pe pagina web

În partea accesibilă publicului a paginii web, statele membre publică de îndată sau furnizează un link direct către:

- (a) numele și adresele autorităților competente responsabile pentru eliberarea licențelor și autorizațiilor de pescuit menționate la articolul 7;
- (b) lista porturilor desemnate pentru activitățile de transbordare, cu specificarea orelor de funcționare, conform dispozițiilor articolului 20;
- (c) în termen de o lună de la intrarea în vigoare a unui plan multianual și după aprobarea de către Comisie, lista porturilor desemnate, specificând orele de funcționare conform dispozițiilor articolului 43 și, ulterior, în termen de 30 de zile, condițiile asociate pentru înregistrarea și raportarea cantităților din speciile care fac obiectul planului multianual pentru fiecare debarcare;
- (d) decizia de stabilire a închiderii în timp real care definește în mod clar zona geografică în care se află zona de pescuit afectată, durata închiderii și condițiile de exercitare a activităților de pescuit în zona respectivă în perioada în care aceasta este închisă, astfel cum se menționează la articolul 53 alineatul (2);

- (e) detaliile privind punctele de contact pentru transmiterea sau depunerea jurnalelor de pescuit, a notificărilor prealabile, a declarațiilor de transbordare, a declarațiilor de debarcare, a notelor de vânzare, a proceselor-verbale de primire și a documentelor de transport prevăzute la articolele 14, 17, 20, 23, 62, 66 și 68;
- (f) o hartă cu coordonatele zonei care face obiectul închiderii în timp real menționate la articolul 54, specificându-se durata închiderii și condițiile de exercitare a activităților de pescuit în zona respectivă pe perioada închiderii;
- (g) decizia de încheiere a unei activități de pescuit în conformitate cu articolul 35 și toate detaliile necesare.

Articolul 116

Partea securizată a paginii web

- (1) În partea securizată a paginii web, statele membre stabilesc, mențin și actualizează accesul la următoarele liste și baze de date:
 - (a) listele funcționarilor însărcinați cu inspecțiile, prevăzute la articolul 74;
 - (b) baza de date electronică pentru tratarea rapoartelor de inspecție și supraveghere întocmite de către funcționari conform dispozițiilor articolului 78;
 - (c) fișierele informatizate ale sistemului de monitorizare a navelor înregistrate de centrul de monitorizare a pescuitului prevăzut la articolul 9;
 - (d) baza de date electronică conținând lista tuturor licențelor și autorizațiilor de pescuit emise și gestionate în conformitate cu prezentul regulament, cu indicarea clară a condițiilor stabilite și a informațiilor privind toate suspendările și retragerile;
 - (e) modalitatea de a măsura perioada neîntreruptă de 24 de ore menționată la articolul 26 alineatul (6);
 - (f) baza de date electronică conținând toate informațiile relevante privind posibilitățile de pescuit prevăzute la articolul 33;
 - (g) programele naționale de acțiuni de control, astfel cum se menționează la articolul 46;
 - (h) baza de date electronică necesară pentru verificarea integrității și calității datelor colectate în conformitate cu articolul 109.

(2) Fiecare stat membru garantează:

- (a) accesul de la distanță pentru Comisie sau organismul desemnat de aceasta la toate datele menționate în prezentul articol prin conexiune internet securizată, 24 de ore din 24 și șapte zile din șapte;
- (b) schimbul electronic direct de informații relevante cu alte state membre și cu Comisia sau cu organismul desemnat de aceasta.

(3) Statul membru permite accesul funcționarilor Comisiei pe bază de certificate electronice generate de către Comisie sau de organismul desemnat de aceasta.

(4) Datele conținute în părțile securizate ale paginilor web se pun doar la dispoziția anumitor utilizatori, autorizați în acest sens fie de către statul membru în cauză, fie de Comisie sau organismul desemnat de aceasta. Datele accesibile acestor persoane sunt limitate la datele necesare pentru efectuarea sarcinilor și activităților acestora de asigurare a respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului și fac obiectul normelor privind confidențialitatea utilizării datelor.

(5) Datele conținute în părțile securizate ale paginilor web sunt păstrate exclusiv pentru întreaga perioadă necesară în sensul prezentului regulament, dar nu mai puțin de trei ani calendaristici, începând din anul următor celui în care se înregistrează informațiile. Datele cu caracter personal care urmează să facă obiectul unor schimburi, în conformitate cu prezentul regulament, în scopuri istorice, statistice sau științifice pot face obiectul unor schimburi doar într-o formă anonimă sau, dacă acest lucru nu este posibil, numai cu condiția criptării identității persoanelor vizate.

(6) Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

TITLUL XIII

PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 117

Cooperarea administrativă

(1) Autoritățile responsabile de punerea în aplicare a prezentului regulament în statele membre cooperează între ele, cu autoritățile competente din țări terțe, cu Comisia și cu organismul desemnat de aceasta pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

(2) În scopurile menționate la alineatul (1) se înființează un sistem de asistență reciprocă, care include normele privind schimbul de informații pe baza unei solicitări prealabile sau în mod spontan.

(3) Statul membru în care s-au desfășurat activitățile de pescuit transmite orice informații relevante Comisiei, la cererea acesteia, pe cale electronică, și le comunică în același timp statului membru de pavilion al navei de pescuit.

(4) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 118

Obligații de raportare

(1) La intervale de cinci ani, statele membre transmit Comisiei un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) Pe baza rapoartelor înaintate de statele membre și a propriilor observații, Comisia întocmește un raport o dată la cinci ani, pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului.

(3) Comisia realizează o evaluare a impactului prezentului regulament privind politica comună în domeniul pescuitului după cinci ani de la intrarea în vigoare a acestuia.

(4) Statele membre transmit Comisiei un raport în care descriu normele care au fost utilizate pentru întocmirea rapoartelor privind datele de bază.

(5) Normele detaliate privind conținutul și formatul rapoartelor statelor membre pentru aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 119.

Articolul 119

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet instituit în temeiul articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

TITLUL XIV

MODIFICĂRI ȘI ABROGĂRI

Articolul 120

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 768/2005

Regulamentul (CE) nr. 768/2005 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se adaugă următorul punct:

„(i) să asiste la punerea în aplicare uniformă a sistemului de control al politicii comune în domeniul pescuitului, în special la:

- organizarea coordonării operaționale a activităților de control ale statelor membre pentru punerea în aplicare de programe specifice de control și de inspecție, de programe de control legate de pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat («INN») și de programe internaționale de control și inspecție;
- inspecțiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor agenției, în conformitate cu articolul 17a.”

2. La articolul 5:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Coordonarea operațională asigurată de agenție vizează controlul tuturor activităților reglementate de politica comună în domeniul pescuitului.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) În scopul asigurării unei coordonări operaționale sporite între statele membre, agenția poate stabili planuri operaționale împreună cu statele membre vizate și poate coordona punerea în aplicare a acestora.”

3. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Asistență pentru Comisie și statele membre

Agenția asistă Comisia și statele membre pentru a asigura îndeplinirea optimă, uniformă și eficientă a obligațiilor care le revin în conformitate cu normele politicii comune în domeniul pescuitului, inclusiv combaterea pescuitului INN, precum și în relațiile cu țările terțe. În special, agenția:

- (a) stabilește și dezvoltă un trunchi comun al planului de învățământ pentru formarea profesională a instructorilor din cadrul inspectoratelor de pescuit din statele membre și asigură cursuri și seminarii de formare suplimentare pentru funcționarii în cauză, precum și pentru alte categorii de personal implicate în activitățile de control și de inspecție;
- (b) stabilește și dezvoltă un trunchi comun al planului de învățământ pentru formarea profesională a inspectorilor comunitari înainte de prima misiune și asigură, în mod regulat, cursuri și seminarii de formare suplimentare actualizate pentru funcționarii în cauză;
- (c) la solicitarea statelor membre, inițiază achiziții publice comune de bunuri și servicii necesare pentru activitățile de control și de inspecție ale statelor membre, precum și pregătirea și coordonarea punerii în aplicare de către statele membre a unor proiecte-pilot comune;
- (d) stabilește proceduri operaționale comune referitoare la activitățile de control și de inspecție comune inițiate de două sau mai multe state membre;
- (e) elaborează criteriile pentru schimbul de instrumente de control și inspecție între statele membre, între statele membre și țări terțe, precum și pentru furnizarea de astfel de instrumente de către statele membre;
- (f) efectuează analize de risc pe baza datelor din domeniul pescuitului privind capturile, debarcărilor și efortul de pescuit, precum și analizele de risc ale debarcărilor neraportate, inclusiv, printre altele, compararea datelor privind capturile și importurile cu datele privind exporturile și consumul național;
- (g) la solicitarea Comisiei sau a statelor membre, dezvoltă metodologii și proceduri comune de inspecție;
- (h) asistă statele membre, la solicitarea acestora, în îndeplinirea obligațiilor comunitare și internaționale ale acestora, inclusiv combaterea pescuitului INN și obligațiile impuse în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului;

- (i) promovează și coordonează elaborarea unor metodologii uniforme în materie de gestionare a riscului în domeniul său de competență;
- (j) coordonează și promovează cooperarea între statele membre și standarde comune de dezvoltare a planurilor de sondaj definite în Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (*).

(*) JO L 343, 22.12.2009, p. 1.”

4. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Punerea în aplicare a obligațiilor comunitare privind controlul și inspecția

(1) La cererea Comisiei, agenția coordonează activitățile de control și inspecție ale statelor membre pe baza programelor internaționale de control și inspecție, prin elaborarea de planuri de desfășurare comune.

(2) Agenția poate achiziționa, închiria sau navlosi echipamentul care este necesar pentru punerea în aplicare a planurilor de desfășurare comune menționate la alineatul (1).”

5. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Punerea în aplicare a programelor specifice de control și inspecție

(1) Agenția coordonează punerea în aplicare a programelor specifice de control și inspecție instituite în conformitate cu articolul 95 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 prin intermediul planurilor de desfășurare comune.

(2) Agenția poate achiziționa, închiria sau navlosi echipamentul care este necesar pentru punerea în aplicare a planurilor de desfășurare comune menționate la alineatul (1).”

6. Se introduce următorul capitol după capitolul III:

„CAPITOLUL IIIa

COMPETENȚELE AGENȚIEI

Articolul 17a

Numirea funcționarilor agenției în calitate de inspecțori comunitari

Funcționarii agenției pot fi numiți în calitate de inspecțori comunitari în apele internaționale, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

Articolul 17b

Măsuri adoptate de agenție

Dacă este necesar, agenția:

- (a) elaborează manuale privind standardele armonizate de inspecție;
- (b) redactează materiale orientative care reflectă cele mai bune practici în domeniul controlului politicii comune în domeniul pescuitului, inclusiv în privința formării profesionale a funcționarilor responsabili de control, pe care le actualizează în mod regulat;
- (c) furnizează Comisiei asistența tehnică și administrativă necesară pentru a-și îndeplini sarcinile.

Articolul 17c

Cooperare

(1) Statele membre și Comisia cooperează cu agenția și oferă acesteia asistența necesară pentru îndeplinirea misiunii sale.

(2) Având în vedere diferențele dintre sistemele juridice ale statelor membre, agenția facilitează cooperarea între statele membre, precum și între statele membre și Comisie pentru dezvoltarea de standarde armonizate de control în conformitate cu legislația comunitară și luând în considerare cele mai bune practici din statele membre și standardele internaționale convenite.

Articolul 17d

Unitatea de criză

(1) În cazul în care Comisia, din proprie inițiativă sau la solicitarea a cel puțin două state membre, identifică o situație care presupune un risc grav direct, indirect sau potențial la adresa politicii comune în domeniul pescuitului, iar riscul nu poate fi prevenit, eliminat sau redus prin mijloacele existente sau nu poate fi gestionat în mod adecvat, agenția este notificată imediat.

(2) Agenția, acționând în baza unei astfel de notificări din partea Comisiei sau din proprie inițiativă, instituie imediat o unitate de criză și informează Comisia în această privință.

Articolul 17e

Sarcinile unității de criză

(1) Unitatea de criză înființată de către agenție este responsabilă de colectarea și evaluarea tuturor informațiilor relevante și de identificarea opțiunilor disponibile pentru prevenirea, eliminarea sau reducerea riscului la adresa politicii comune în domeniul pescuitului cât mai eficient și mai rapid posibil.

(2) Unitatea de criză poate solicita asistența oricărei autorități publice sau persoane private a căror expertiză este considerată necesară pentru a reacționa eficient în situație de criză.

(3) Agenția asigură coordonarea necesară pentru a reacționa în mod adecvat și prompt în situații de criză.

(4) După caz, unitatea de criză informează publicul în privința riscurilor implicate și a măsurilor adoptate.

Articolul 17f

Programul de lucru multianual

(1) Programul de lucru multianual al agenției stabilește obiectivele generale, mandatul, sarcinile, indicatorii de performanță și prioritățile pentru fiecare acțiune a acesteia pentru o perioadă de 5 ani. Acesta include o prezentare a planului politicii de personal și o estimare a alocărilor bugetare disponibile în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite pentru perioada de 5 ani.

(2) Programul de lucru multianual este prezentat în conformitate cu sistemul de management bazat pe activități și cu metodologia elaborată de către Comisie. Acesta este adoptat de către consiliul de administrație.

(3) Programul de lucru anual menționat la articolul 23 alineatul (2) litera (c) face referire la programul de lucru multianual. Acesta indică în mod clar suplimentările, modificările sau anulările în comparație cu programul de lucru din anul precedent, precum și progresele înregistrate în atingerea obiectivelor și priorităților generale ale programului de lucru multianual.

Articolul 17g

Cooperarea în domeniul afacerilor maritime

Agenția contribuie la punerea în aplicare a politicii maritime integrate a UE și, în special, încheie acorduri administrative cu alte organisme cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament după aprobarea consiliului de administrație. Directorul executiv informează Comisia și statele membre în această privință încă din primele etape ale negocierilor.

Articolul 17h

Norme detaliate

Normele detaliate privind punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002.

Aceste norme pot viza în special formularea planurilor de reacție la o situație de criză, înființarea unei unități de criză și procedurile practice de aplicat.”

Articolul 121

Modificări ale altor regulamente

(1) În Regulamentul (CE) nr. 847/96, se elimină articolul 5.

(2) Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 se modifică după cum urmează:

(a) articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Sistemul comunitar de control și de asigurare a respectării legislației

Accesul la ape și resurse, precum și desfășurarea activităților prevăzute la articolul 1 sunt supuse controlului și se asigură respectarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului. În acest scop, se înființează un sistem comunitar pentru controlul, inspecția și asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului.”;

(b) articolele 22-28 se elimină.

(3) În Regulamentul (CE) nr. 811/2004 al Consiliului din 21 aprilie 2004 de stabilire a unor măsuri de refacere a stocului de merluciu din regiunile nordice ⁽¹⁾, articolele 7, 8, 10, 11, 12 și 13 se elimină.

(4) În Regulamentul (CE) nr. 2115/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 de stabilire a unui plan de redresare pentru halibutul negru în cadrul Organizației de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest ⁽²⁾, articolul 7 se elimină.

(5) În Regulamentul (CE) nr. 2166/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 de stabilire a unor măsuri pentru redresarea stocurilor de *Urophycis floridana* și de langustină în Marea Cantabrică și vestul Peninsulei Iberice ⁽³⁾, capitolul IV se elimină.

(6) În Regulamentul (CE) nr. 388/2006 al Consiliului din 23 februarie 2006 de stabilire a unui plan multianual pentru exploatarea durabilă a stocului de limbă de mare din Golful Biscaia ⁽⁴⁾, capitolul IV se elimină.

(7) În Regulamentul (CE) nr. 509/2007 al Consiliului din 7 mai 2007 de stabilire a unui plan multianual de exploatare durabilă a rezervelor de limbă de mare în Canalul de Vest ⁽⁵⁾, capitolul IV se elimină.

(8) În Regulamentul (CE) nr. 676/2007 al Consiliului din 11 iunie 2007 de stabilire a unui plan multianual pentru zonele piscicole în care se exploatează rezerve de cambulă și limbă-de-mare din Marea Nordului ⁽⁶⁾, capitolul IV se elimină.

⁽¹⁾ JO L 150, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 340, 23.12.2005, p. 3.

⁽³⁾ JO L 345, 28.12.2005, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 65, 7.3.2006, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 122, 11.5.2007, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 157, 19.6.2007, p. 1.

(9) În Regulamentul (CE) nr. 1098/2007 al Consiliului ⁽¹⁾ din 18 septembrie 2007 de stabilire a unui plan multianual pentru rezervele de cod din Marea Baltică și pentru unitățile piscicole de exploatare a rezervelor respective, articolul 10 alineatele (3) și (4), articolul 11 alineatele (2) și (3), articolele 12, 13, 15 și articolul 18 alineatele (2) și (3), articolul 19, articolul 20, articolul 22 al doilea paragraf, articolele 23, 24 și 25 se elimină.

(10) În Regulamentul (CE) nr. 1300/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a unui plan multianual pentru stocurile de hering prezente în vestul Scoției și pentru unitățile piscicole care exploatează aceste stocuri ⁽²⁾, articolele 5 și 6 se elimină.

(11) În Regulamentul (CE) nr. 1342/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a unui plan pe termen lung pentru rezervele de cod și zonele piscicole care exploatează aceste rezerve ⁽³⁾, articolele 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 și 29 se elimină.

Articolul 122

Abrogări

(1) Se abrogă Regulamentul (CEE) nr. 2847/93, cu excepția articolelor 6, 8 și 11, care se abrogă de la data intrării în vigoare a normelor de punere în aplicare a articolelor 14, 21 și 23 din prezentul regulament, și cu excepția articolului 5, a articolului 9 alineatul (5) și a articolelor 13, 21 și 34, care se abrogă de la 1 ianuarie 2011.

(2) Regulamentul (CE) nr. 1627/94 se abrogă de la data intrării în vigoare a normelor de punere în aplicare a articolului 7 din prezentul regulament.

(3) Regulamentul (CE) nr. 1966/2006 se abrogă de la 1 ianuarie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 noiembrie 2009.

Articolul 123

Trimiteri

Trimiterile la regulamentele abrogate și la dispozițiile eliminate în conformitate cu articolul 121 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

TITLUL XV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 124

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Cu toate acestea:

- (a) articolul 33 alineatele (6) și (9), articolele 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 și 84, articolul 90 alineatele (2), (3) și (4), articolele 93 și 117 și articolul 121 alineatele (3)-(11) se aplică de la 1 ianuarie 2011;
- (b) articolele 6, 7, 14, 21 și 23 se aplică de la data intrării în vigoare a normelor de punere în aplicare a acestora;
- (c) articolul 92 se aplică după șase luni de la intrarea în vigoare a normelor de punere în aplicare a acestuia.

Pentru Consiliu
Președintele
E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ JO L 248, 22.9.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 344, 20.12.2008, p. 6.

⁽³⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 20.

ANEXA I

CRITERII SPECIFICE DE INSPECȚIE PENTRU PLANURILE MULTIANUALE*Obiectiv*

1. Fiecare stat membru stabilește criteriile de inspecție specifice în conformitate cu prezenta anexă.

Strategie

2. Inspecția și supravegherea activităților de pescuit se concentrează asupra navelor de pescuit susceptibile de a captura specii care fac obiectul unui plan multianual. Inspecțiile aleatorii privind activitățile de transport și comercializare a speciilor care fac obiectul unui plan multianual se utilizează ca mecanism complementar de verificare încrucișată pentru a testa eficiența inspecției și a supravegherii.

Priorități

3. Categoriile diferite de unelte fac obiectul unor niveluri de prioritate diferite, în funcție de măsura în care flotele sunt afectate de limitele aplicate posibilităților lor de pescuit. Din acest motiv, fiecare stat membru își stabilește priorități specifice.

Criterii-țintă

4. În termen de o lună de la data intrării în vigoare a unui regulament de stabilire a unui plan multianual, statele membre pun în aplicare programele lor de inspecție, ținând seama de obiectivele stabilite mai jos.

Statele membre precizează și descriu strategia de sondaj pe care o vor aplica.

La cerere, Comisia are acces la planul de sondaj folosit de statul membru respectiv.

- (a) Nivelul inspecției în porturi

Ca regulă generală, nivelul de exactitate vizat ar trebui să fie cel puțin echivalent cu cel obținut prin utilizarea unei metode simple de sondaj aleatoriu, prin intermediul căreia inspecțiile acoperă 20 % din totalitatea debarcărilor de specii care fac obiectul unui plan multianual în funcție de greutate într-un stat membru.

- (b) Nivelul de inspecție pentru operațiunile de comercializare

Inspectarea a 5 % din cantitățile de specii care fac obiectul unui plan multianual oferite spre vânzare la licitație.

- (c) Nivelul inspecției pe mare

Criteriu flexibil: se stabilește după o analiză detaliată a activității de pescuit din fiecare zonă. Criteriile pe mare se referă la numărul de zile de patrulare pe mare în zonele de gestionare, cu posibilitatea stabilirii unui criteriu separat pentru zilele de patrulare în zone specifice.

- (d) Nivelul supravegherii aeriene

Criteriu flexibil: se stabilește după o analiză detaliată a activității de pescuit din fiecare zonă și ținându-se seama de resursele disponibile ale statului membru.

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CEE) nr. 2847/93	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolele 1 și 2
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2
Articolul 2	Articolul 5
Articolul 3	Articolul 9
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 5
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 75
Articolul 5 literele (a) și (b)	Articolul 74
Articolul 5 litera (c)	Articolul 8
Articolul 6	Articolele 14, 15 și 16
Articolul 7	Articolele 17 și 18
Articolul 8	Articolele 23, 24 și 25
Articolul 9 alineatele (1), (2), (3), (4), (4a), (5), (6), (7), (8) și (9)	Articolele 62, 63, 64, 65 și 68
Articolul 9 alineatele (4b) și (5)	Articolele 66 și 67
Articolul 11	Articolele 20, 21 și 22
Articolul 13	Articolul 68
Articolul 14	Articolul 59
Articolul 15 alineatele (1), (2) și (4)	Articolele 33 și 34
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 36
Articolul 16	Articolul 117
Articolul 17	Articolul 5
Articolul 19	Articolele 112 și 113
Titlul IIA	Titlul IV capitolul I secțiunea 2
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 47
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 49
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 33
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 35
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 36
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 37
Articolul 21a	Articolul 35
Articolul 21b	Articolul 34
Articolul 21c	Articolul 36
Articolul 23	Articolul 105
Titlul V	Titlul IV capitolul II și articolul 109
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 56
Articolul 28 alineatul (2)	Articolele 57 și 70
Articolul 28 alineatul (2a)	Articolul 56
Articolul 29	Articolele 96, 97, 98 și 99
Articolul 30	Articolul 102
Articolul 31 alineatele (1) și (2)	Articolele 89 și 90
Articolul 31 alineatul (4)	Articolul 86

Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 85
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 88
Articolul 33	Articolul 86
Articolul 34	Articolul 117
Articolul 34a	Articolul 117
Articolul 34b	Articolul 98
Articolul 34c	Articolul 95
Articolul 35	Articolul 118
Articolul 36	Articolul 119
Articolul 37	Articolele 112 și 113
Articolul 38	Articolul 3
Articolul 39	Articolul 122
Articolul 40	Articolul 124
Regulamentul (CE) nr. 1627/94	Prezentul regulament
Întregul regulament	Articolul 7
Regulamentul (CE) nr. 847/96	Prezentul regulament
Articolul 5	Articolul 106
Regulamentul (CE) nr. 2371/2002	Prezentul regulament
Articolul 21	Articolele 1 și 2
Articolul 22 alineatul (1)	Articolele 6, 7, 8, 9, 14 și 75
Articolul 22 alineatul (2)	Articolele 58, 59, 62, 68 și 75
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (3), articolul 5 alineatul (5) și articolul 11
Articolul 23 alineatul (4)	Articolele 105 și 106
Articolul 24	Articolul 5 titlul VII și articolele 71 și 91
Articolul 25	Capitolele III și IV din titlul VII și articolul 89
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 96
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 108
Articolul 26 alineatul (4)	Articolul 36
Articolul 27 alineatul (1)	Articolele 96-99
Articolul 27 alineatul (2)	Articolele 101 și 102
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 117
Articolul 28 alineatul (3)	Articolele 80, 81 și 83
Articolul 28 alineatul (4)	Articolul 79
Articolul 28 alineatul (5)	Articolul 74
Regulamentul (CE) nr. 811/2004	Prezentul regulament
Articolul 7	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 8	Articolul 17
Articolul 10	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 11	Articolul 44
Articolul 12	Articolul 60 alineatul (6)
Regulamentul (CE) nr. 2166/2005	Prezentul regulament
Articolul 9	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 10	Articolul 60 alineatul (1)
Articolul 12	Articolul 44
Articolul 13	Articolul 60 alineatul (6)

Regulamentul (CE) nr. 2115/2005	Prezentul regulament
Articolul 7	Articolul 14 alineatul (3)
Regulamentul (CE) nr. 388/2006	Prezentul regulament
Articolul 7	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 60 alineatul (1)
Articolul 10	Articolul 44
Articolul 11	Articolul 60 alineatul (6)
Regulamentul (CE) nr. 509/2007	Prezentul regulament
Articolul 6	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 44
Articolul 9	Articolul 60 alineatul (6)
Regulamentul (CE) nr. 676/2007	Prezentul regulament
Articolul 10	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 11	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 12	Articolul 60 alineatul (1)
Articolul 14	Articolul 44
Articolul 15	Articolul 60 alineatul (6)
Regulamentul (CE) nr. 1098/2007	Prezentul regulament
Articolul 15	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 19	Articolul 60 alineatul (1)
Articolul 24	Articolul 46
Regulamentul (CE) nr. 1342/2008	Prezentul regulament
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 109 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 115
Articolul 20	Articolul 60
Articolul 22	Articolul 42
Articolul 23	Articolul 46
Articolul 24	Articolul 17
Articolul 25	Articolul 43
Articolul 26	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 27	Articolul 44
Articolul 28	Articolul 60 alineatul (6)

REGULAMENTUL (CE) nr. 1225/2009 AL CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene

(versiune codificată)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 133,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (2) a fost modificat în mod substanțial de mai multe ori (3). Din motive de claritate și de eficiență, ar trebui să se codifice regulamentul menționat.
- (2) În urma negocierilor comerciale multilaterale încheiate în 1994 au rezultat noi acorduri cu privire la aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (denumit în continuare „acord general”). Având în vedere natura diferită a noilor norme aplicabile dumpingului și subvențiilor, este de asemenea oportun să existe norme comunitare distincte în aceste două domenii. Prin urmare, normele privind protecția împotriva subvențiilor și taxelor compensatorii fac obiectul unui regulament distinct.
- (3) Acordul privind practicile de dumping, și anume Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (denumit în continuare „acordul antidumping din 1994”) conține norme detaliate referitoare în special la calcularea marjei de dumping, la procedurile de deschidere și de desfășurare a anchetei, inclusiv la stabilirea și modul de tratare a faptelor, la instituirea de măsuri provizorii, la impunerea și perceperea de taxe antidumping, la durata și reexaminarea măsurilor antidumping și la divulgarea de informații referitoare la anchetele antidumping. Pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparență a acestor norme, este necesar să se transpună în dreptul comunitar, în măsura posibilului, termenii acordurilor.
- (4) La aplicarea acestor norme, este esențial, în vederea menținerii echilibrului între drepturile și obligațiile instituite de acordul general, să se țină seama de către Comunitate de interpretarea acestora de către principalii săi parteneri comerciali.
- (5) Este de dorit să se stabilească norme clare și detaliate privind calcularea valorii normale. Este necesar să se precizeze în special că această valoare trebuie să se bazeze în toate cazurile pe vânzările reprezentative realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale în țara exportatoare. Este necesar să se furnizeze indicații cu privire la noțiunea de părți considerate ca fiind asociate în vederea stabilirii dumpingului. Este necesar să se definească circumstanțele în care vânzările de pe piața internă a țării exportatoare pot fi considerate vânzări în pierdere și pot să nu fie luate în considerare și pot să țină seama de vânzările rămase, de valoarea normală calculată sau de vânzările către o țară terță. Este, de asemenea, oportun să se garanteze o repartizare corectă a cheltuielilor, inclusiv în situațiile de demarare, și să se precizeze definiția noțiunii de demarare, sfera de aplicare și metoda de repartizare. Este, de asemenea, necesar, pentru a calcula valoarea normală, să se indice metoda aplicabilă pentru stabilirea valorilor costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale, precum și marja de profit care urmează să fie inclusă în această valoare.
- (6) În vederea stabilirii valorii normale pentru țările care nu au economie de piață, este prudent să se stabilească normele de procedură pentru a alege țara terță adecvată cu economie de piață care va reprezenta punctul de referință în acest sens și, în cazul în care nu se poate găsi o țară terță adecvată, să se prevadă că valoarea normală poate fi stabilită pe orice altă bază rezonabilă.
- (7) Este oportun ca practica antidumping a Comunității să țină seama de noile condiții economice din Kazahstan. Este necesar în special să se precizeze că valoarea normală poate fi stabilită în conformitate cu normele aplicabile țărilor cu economie de piață în cazurile în care se poate demonstra că prevalează condițiile de piață pentru unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei privind fabricarea și vânzarea produsului în cauză.
- (8) De asemenea, este oportun să se acorde un tratament similar importurilor care provin din țări care sunt membre ale Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) la data inițierii procedurii antidumping în cauză.

(1) OJ L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

(3) A se vedea anexa I.

- (9) Este oportun să se specifice că examinarea prevalenței condițiilor de piață se face pe bază de cereri documentate corespunzător prezentate de către unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și care doresc să beneficieze de posibilitatea ca valoarea normală să fie determinată în funcție de regulile aplicabile țărilor cu economie de piață.
- (10) Este necesar să se definească prețul de export și să se enumere ajustări necesare a fi aduse în cazul în care se estimează că este necesar să se recalculeze acest preț de export pe baza primului preț de pe piața liberă.
- (11) Pentru a asigura o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală este necesar să se enumere factorii care pot afecta prețurile și posibilitatea de a le compara și să se stabilească norme specifice privind necesitatea și modalitatea de operare a acestor ajustări, fiind evident că orice repetare a ajustărilor trebuie evitată. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că se poate face comparația utilizând prețuri medii, cu toate că prețurile de export individuale pot fi comparate cu o valoare normală medie, atunci când prețurile de export individuale variază între diferiți cumpărători, regiuni sau perioade.
- (12) Este necesar să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui la a stabili dacă importurile care fac obiectul unui dumping au adus un prejudiciu important sau riscă să aducă un prejudiciu.. Atunci când se depun eforturi să se demonstreze că volumul și nivelul prețurilor importurilor în cauză sunt responsabile de prejudiciul adus unei industrie comunitare, este necesar să se țină seama de efectele altor factori și, în special, de condițiile de piață dominante din Comunitate.
- (13) Este necesar să se definească noțiunea de „industrie comunitară”, să se prevadă că părțile afiliate cu exportatorii pot fi excluse din această industrie și să se definească noțiunea de „afiliere”. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că o acțiune antidumping poate fi efectuată în numele producătorilor dintr-o regiune a Comunității și să se stabilească orientările pentru definirea unei astfel de regiuni.
- (14) Este necesar să se stabilească cine este abilitat să depună o plângere antidumping, precum și măsura în care o astfel de plângere trebuie sprijinită de către industria comunitară și să se precizeze informațiile referitoare la dumping, la prejudiciu și la legătura de cauzalitate pe care o astfel de plângere trebuie să le conțină. Este, de asemenea, indicat să se precizeze procedurile aplicabile la respingerea plângerilor sau la inițierea procedurilor.
- (15) Este necesar să se stabilească modul în care părțile interesate sunt avizate cu privire la informațiile cerute de autorități și să li se ofere posibilități numeroase de a prezenta toate dovezile pertinente și de a-și apăra interesele. Este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar normele și procedurile de urmat pe parcursul anchetei și să se prevadă, în special, că părțile interesate trebuie să se facă cunoscute, să își prezinte punctul de vedere și să furnizeze informațiile la termenele stabilite, pentru a se ține seama de punctul lor de vedere. Este, de asemenea, necesar să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de alte părți interesate și să transmită comentarii. Este, de asemenea, oportun să se instituie o cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește culegerea de informații.
- (16) Este necesar să se stabilească condițiile în care pot fi impuse taxele provizorii și să se prevadă, în special, că aceste taxe nu pot fi impuse mai devreme de șaiszeci de zile sau mai târziu de nouă luni de la data inițierii procedurii. Este, de asemenea, necesar, din rațiuni administrative, să se prevadă că aceste taxe pot, în toate cazurile, să fie impuse direct de către Comisie pentru o perioadă de nouă luni sau succesiv pentru o perioadă de șase luni și o perioadă de trei luni.
- (17) Este necesar să se stabilească procedurile care să permită acceptarea angajamentelor care pun capăt dumpingului și prejudiciului în loc să fie impuse taxe provizorii sau definitive. Este, de asemenea, oportun să se precizeze consecințele unei încălcări sau ale unei retrageri a angajamentelor și să se prevadă că pot fi impuse taxe provizorii în caz de prezumție de încălcare sau atunci când este necesară o anchetă suplimentară pentru a aduce completări constatărilor. În cazul acceptării angajamentelor, este necesar să se vegheze ca angajamentele propuse și aplicarea lor să nu ducă la un comportament anticoncurențial.
- (18) Este necesar să se prevadă că ancheta va fi încheiată, fie că s-au adoptat sau nu măsuri definitive, în decurs de douăsprezece luni și în cel mult cincisprezece luni de la data deschiderii anchetei. Anchetele sau procedurile trebuie închise atunci când marja de dumping este *de minimis* sau când prejudiciul este neglijabil și ca atare este necesar să se definească acești termeni. Atunci când trebuie impuse măsuri, este necesar să se prevadă încheierea anchetelor și că nivelul măsurilor trebuie să fie inferior marjei de dumping în cazul în care această valoare inferioară este suficientă pentru a se elimina prejudiciul și să se precizeze metoda de calcul al nivelului măsurilor în cazul eşantionării.
- (19) Este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să nu mai aibă substanță. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că taxele pot fi aplicate retroactiv în caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor.

- (20) Este necesar să se prevadă că măsurile încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că trebuie menținute. Este, de asemenea, necesar să se prevadă, atunci când se prezintă dovezi suficiente că circumstanțele s-au modificat, reexaminări intermediare ale situației sau anchete pentru a stabili dacă se justifică rambursarea taxelor antidumping. Este, în egală măsură, necesar să se prevadă că, în cazul în care prețurile de export trebuie recalulate pentru a recalcula marja de dumping, taxele antidumping nu trebuie considerate costuri suportate între import și revânzare atunci când aceste taxe se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Comunitate.
- (21) Este necesar să se prevadă în mod expres că prețurile de export și marjele de dumping trebuie reevaluate atunci când taxele sunt absorbite de către exportator datorită unui acord de compensare oarecare iar măsurile nu se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Comunitate.
- (22) Acordul antidumping din 1994 nu conține dispoziții în ceea ce privește circumvenția măsurilor antidumping, chiar dacă o decizie ministerială distinctă din cadrul GATT recunoaște că circumvenția constituie o problemă și a fost sesizat comitetul antidumping al GATT în vederea adoptării unei rezoluții. Având în vedere eșecul de până în prezent al negocierilor multilaterale și până la elaborarea rezultatului sesizării comitetului OMC antidumping, este necesar ca legislația comunitară să conțină dispoziții pentru a contracara practicile, inclusiv asamblarea simplă a mărfurilor în Comunitate sau într-o țară terță, al căror obiectiv esențial este de a permite circumvenția măsurilor antidumping.
- (23) Ar fi, de asemenea, de dorit să se precizeze ce practici constituie o circumvenție a măsurilor în vigoare. Practicile de circumvenție a măsurilor pot apărea fie în interiorul, fie în afara Comunității. Este necesar, prin urmare, să se prevadă ca scutirile de la plata taxelor extinse prevăzute deja pentru importatori să poată fi acordate și exportatorilor, atunci când taxele sunt extinse pentru a face față circumvenției care are loc în afara Comunității.
- (24) Este oportun să se autorizeze suspendarea măsurilor antidumping în cazul unei schimbări temporare a condițiilor de piață datorită căreia menținerea lor temporară este inadecvată.
- (25) Este necesar să se prevadă ca importurile care fac obiectul unei anchete să poată face obiectul unei înregistrări la efectuarea importului, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri.
- (26) Pentru a garanta aplicarea corectă a măsurilor, este necesar ca statele membre să supravegheze și să întocmească rapoarte către Comisie privind importurile de produse care fac obiectul unor anchete sau ale unor măsuri și privind valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament.
- (27) Este necesar să se prevadă consultarea regulată a unui comitet consultativ în anumite etape ale anchetei. Acest comitet este compus din reprezentanți ai statelor membre și din un reprezentant al Comisiei în calitate de președinte.
- (28) Informațiile comunicate statelor membre în cadrul comitetului consultativ sunt adesea foarte tehnice și implică o analiză economică și juridică elaborată. Pentru a lăsa statelor membre timp suficient pentru a le analiza, acestea ar trebui transmise într-un interval de timp adecvat înaintea datei reuniunii stabilite de președintele comitetului consultativ.
- (29) Este oportun să se prevadă vizite pentru verificare informațiilor furnizate privind dumpingul și prejudiciul, aceste vizite depinzând, totuși, de calitatea răspunsurilor la chestionarele primite.
- (30) Este esențial să se recurgă la eșantionare atunci când numărul părților sau al tranzacțiilor respective este mare, astfel încât anchetele să poată fi duse la sfârșit în cadrul termenelor stabilite.
- (31) Este necesar să se prevadă că în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător se pot utiliza alte informații pentru a stabili constatările și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat.
- (32) Trebuie adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale pentru a preveni divulgarea de secrete de afaceri.
- (33) Este indispensabil să existe prevederi pentru divulgarea corectă a faptelor și considerentelor esențiale părților care au dreptul la un astfel de tratament și ca aceste divulgări, să fie făcute ținând seama de procesul decizional din cadrul Comunității, într-o perioadă care să le permită părților să își apere interesele.
- (34) Este rezonabil să se prevadă un sistem administrativ în temeiul căruia să poată fi prezentate argumente privind conformitatea măsurilor cu interesul Comunității, inclusiv cu cel al consumatorilor, să se stabilească termenele în care trebuie furnizate aceste informații și să se stabilească drepturile la informare ale părților interesate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Principii

- (1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.

(2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare.

(3) Țara exportatoare este în mod normal țara de origine. Cu toate acestea, poate fi o țară intermediară, cu excepția cazului în care, de exemplu, produsele respective numai tranzitează această țară, produsele respective nu sunt fabricate în această țară sau nu există preț comparabil pentru aceste produse în această țară.

(4) În sensul prezentului regulament, prin „produs similar” se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv.

Articolul 2

Stabilirea existenței dumpingului

A. VALOAREA NORMALĂ

(1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

Prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau par să fi încheiat un acord de compensare nu pot fi considerate prețuri practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care se stabilește că prețurile în cauză nu sunt afectate de relațiile dintre părți.

Pentru a stabili dacă două părți sunt asociate, se poate ține seama de definiția părților afiliate în conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾.

(2) Vânzările produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare se utilizează în mod normal la stabilirea valorii normale în cazul în care volumul acestor vânzări reprezintă cel puțin 5 % din volumul vânzărilor produsului în cauză în Comunitate. Cu toate acestea, se poate utiliza un volum de vânzări mai mic, de exemplu, atunci când prețurile practicate sunt considerate reprezentative pentru piața respectivă.

(3) În cazul în care nu se efectuează nici o vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul

în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profit sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative.

Se poate considera că există o situație specială a pieței în ceea ce privește produsul respectiv în sensul primului paragraf mai ales în cazul în care prețurile sunt în mod artificial scăzute, când se practică intens barterul sau când există regimuri de prelucrare necomerciale.

(4) Nu se poate considera că vânzările produsului similar pe piața internă a țării exportatoare sau vânzările către o terță țară la prețuri mai mici decât costurile de producție unitare (fixe și variabile), la care se adaugă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, nu au loc în cadrul operațiunilor comerciale normale din cauza prețului lor și nu pot fi eliminate din calculul pentru stabilirea valorii normale decât în cazul în care se stabilește că aceste vânzări se efectuează pe o perioadă extinsă, în cantități substanțiale și la prețuri care nu pot acoperi toate costurile într-o perioadă de timp rezonabilă.

În cazul în care prețurile sunt mai mici decât costurile în momentul vânzării, dar sunt mai mari decât costurile medii ponderate în perioada efectuării anchetei, se consideră că aceste prețuri pot acoperi costurile într-o perioadă rezonabilă.

Prin „perioadă extinsă” se înțelege în mod normal un an sau cel puțin șase luni și se consideră că în această perioadă se efectuează vânzări substanțiale la prețuri mai mici decât costul unitar, în cazul în care se stabilește că prețul de vânzare mediu ponderat este mai mic decât costul unitar mediu ponderat sau că volumul vânzărilor efectuate la prețuri mai mici decât costul unitar nu reprezintă mai puțin de 20 % din vânzările luate în considerare la stabilirea valorii normale.

(5) Valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul anchetei, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.

În cazul în care costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei anchete nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv a informațiilor de pe alte piețe reprezentative.

Se iau în considerare elementele de probă aduse privind repartizarea corectă a costurilor cu condiția să se demonstreze că această modalitate de repartizare a fost utilizată în mod constant și în trecut. În absența unei metode mai potrivite, se preferă un sistem de repartizare a cheltuielilor bazat pe cifra de afaceri. În cazul în care nu s-a ținut deja seama de acest lucru la repartizarea cheltuielilor menționată în prezentul paragraf, cheltuielile se ajustează corespunzător în funcție de elementele care nu sunt recurente de care beneficiază producția viitoare și/sau curentă.

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1

În cazul în care, într-un interval de timp din cadrul perioadei necesare pentru acoperirea cheltuielilor, acestea sunt afectate de utilizarea unor instalații de producție noi care presupun investiții suplimentare substanțiale și de un procentaj mic de utilizare a resurselor din cauza operațiunilor de demarare care au loc în decursul întregii perioade în care se desfășoară ancheta sau într-un interval de timp din cadrul acesteia, costurile medii pentru perioada de demarare sunt aplicabile, în temeiul normelor de repartizare menționate anterior, la sfârșitul acestei etape și sunt incluse la acest nivel, pentru perioada în cauză, în costurile medii ponderate menționate la alineatul (4) al doilea paragraf. Durata etapei de demarare se stabilește în funcție de circumstanțele aferente producătorului sau exportatorului respectiv, dar nu poate depăși un interval de timp inițial adecvat din perioada necesară pentru acoperirea cheltuielilor. Pentru această ajustare a costurilor aplicabile în decursul perioadei de anchetă, informațiile privind o etapă de demarare care depășește această perioadă se iau în considerare în măsura în care sunt furnizate înaintea vizitelor de verificare și în decursul a trei luni de la începerea anchetei.

(6) Sumele corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitul, se stabilesc în funcție de date reale privind producția și vânzările produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale ale exportatorului sau producătorului care fac obiectul anchetei. Atunci când aceste sume nu pot fi stabilite în acest mod, pot fi determinate pe baza:

- (a) mediei ponderate a sumelor reale privind producția și vânzările produsului similar pe piața internă a țării de origine, sume stabilite pentru ceilalți exportatori sau producători care fac obiectul anchetei;
- (b) sumelor reale aferente producției și vânzărilor, în cadrul unor operațiuni comerciale normale, din aceeași categorie generală de produse pe piața internă a țării de origine, pentru exportatorul sau producătorul respectiv;
- (c) oricărei alte metode rezonabile, cu condiția ca suma reprezentând profitul stabilită astfel să nu depășească profitul realizat în mod normal de alți exportatori sau producători din vânzări de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine.

(7)

- (a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață ⁽¹⁾, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași anchete.

⁽¹⁾ Inclusiv: Azerbaidjan, Bielorusia, Coreea de Nord, Tadjikistan, Turkmennistan și Uzbekistan.

Părțile care participă la anchetă sunt informate de îndată după începerea anchetei cu privire la țara terță cu economie de piață respectivă și au la dispoziție zece zile pentru a-și prezenta comentariile.

- (b) În cazul anchetelor antidumping privind importurile din Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a OMC la data deschiderii anchetei, valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).

- (c) Cererea prezentată în temeiul literei (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, și anume că:

- deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri, costuri și intrări, de exemplu materii prime, costurile tehnologiei și mâinii de lucru, producție, vânzări și investiții, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, iar costurile principalelor intrări reflectă în mod real valorile pieței;
- întreprinderile utilizează o singură serie de registre contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile;
- costurile de producție și situația financiară ale întreprinderilor nu fac obiectul nici unei denaturări importante, determinate de vechiul sistem de economie planificată, mai ales în ceea ce privește amortizarea activelor, alte reduceri de valoare, barter sau plăți sub formă de compensare de datorii;
- întreprinderile respective fac obiectul unor legi privind falimentul și proprietatea care garantează siguranța juridică și stabilitatea operațiilor întreprinderilor și
- operațiile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

În termen de trei luni de la inițierea procedurii, se determină dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate anterior, după o consultare specifică a comitetului consultativ și după ce industria comunitară a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul anchetei.

B. PREȚUL DE EXPORT

(8) Prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Comunitate.

(9) Atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi construit pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă.

În astfel de cazuri, se operează ajustări pentru a se ține seama de toate cheltuielile, inclusiv de taxe și de impozite, care survin între import și revânzare, precum și de o marjă de profit, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei comunitare.

Costurile care se iau în calcul la operarea unei ajustări le includ pe cele suportate în mod normal de un importator, dar plătite de orice parte care își desfășoară activitatea în interiorul sau în afara Comunității și care pare să fie asociată sau să fi încheiat un acord de compensare cu importatorul sau cu exportatorul, în special următoarele elemente: transportul obișnuit, asigurarea, manipularea, încărcarea și costurile suplimentare; taxe vamale, taxe anti-dumping și alte taxe plătibile în țara importatoare pentru import sau pentru vânzarea de mărfuri, precum și o marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative, alte costuri generale și profitul.

C. COMPARAȚIE

(10) Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export, stabilite, nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

(a) *caracteristicile fizice*

Se efectuează o ajustare în cazul în care există diferențe între caracteristicile fizice ale produsului respectiv. Valoarea ajustării corespunde unei estimări rezonabile a valorii diferenței pe piață.

(b) *impozitare la import și impozite indirecte*

Valoarea normală se ajustează cu o valoare corespunzătoare impozitării la import și impozitelor indirecte suportate de produsul similar și de materialele care intră în componența acestuia, atunci când produsul este destinat consumului în țara exportatoare și care nu sunt percepute sau care sunt rambursate atunci când produsul este exportat către Comunitate.

(c) *reduceri de prețuri, rabaturi și cantități*

Se operează o ajustare pe baza diferențelor la reducerile de prețuri și la rabaturi, inclusiv la cele acordate pe baza diferențelor cantitative, în cazul în care aceste diferențe sunt cuantificate corect și legate direct de vânzările respective. Se poate opera o ajustare și pe baza reducerilor de prețuri și a rabaturilor între care există diferențe, în cazul în care cererea se bazează pe o practică efectuată constant în perioadele anterioare, inclusiv pe un angajament de a respecta condițiile cerute pentru obținerea reducerii de prețuri sau a rabatului.

(d) *etapa comercială*

(i) O ajustare pe baza diferențelor dintre etapele comerciale, inclusiv a diferențelor care pot rezulta din FEO (Fabricanții de Echipamente de Origine), se efectuează atunci când, pentru circuitele de distribuție pe cele două piețe, se stabilește că prețul de export, inclusiv prețul de export construit, este practicat într-o etapă comercială diferită în raport cu valoarea normală și că diferența a afectat comparabilitatea prețurilor, acest lucru fiind dovedit prin existența unor diferențe constante și nete în funcțiile și prețurile practicate de comercianți corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare. Valoarea ajustării se stabilește în funcție de valoarea de piață a diferenței.

(ii) Cu toate acestea, în condiții care nu sunt prevăzute la punctul (i), poate fi făcută o ajustare specială atunci când o diferență de etapă comercială existentă nu poate fi cuantificată din cauza absenței etapelor comerciale pertinente pe piața internă a țărilor exportatoare sau atunci când se stabilește clar că anumite funcții sunt aferente unor etape comerciale altele decât cea utilizată pentru comparație.

(e) *transport, asigurare, manipulare, încărcare și costuri auxiliare*

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile care au un raport direct cu produsul în cauză și care au fost indicate pentru transportul produsului în cauză de la sediile exportatorului până la un cumpărător independent, în cazul în care aceste costuri sunt incluse în prețurile practicate. Aceste costuri cuprind transportul, asigurarea, manipularea, încărcare și costurile auxiliare.

(f) *ambalare*

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile de ambalare care au o legătură directă cu produsul în cauză.

(g) *credit*

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costul oricărui credit acordat pentru vânzările în cauză, cu condiția ca acest factor să fie luat în considerare la stabilirea prețurilor practice.

(h) *costuri post vânzare*

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile directe legate de furnizarea de asigurări, de garanții, de asistență tehnică și de servicii prevăzute de lege și/sau de contractul de vânzare.

(i) *comisioane*

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză.

Termenul „comisioane” include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

(j) *conversiunea monedelor*

În cazul în care compararea prețurilor necesită o conversiune a monedelor, aceasta trebuie efectuată utilizând cursul de schimb în vigoare la data vânzării, cu condiția ca, atunci când o vânzare de monedă străină pe piețele tranzacțiilor la termen este legată direct de vânzarea la export respectivă, se utilizează cursul de schimb practicat pentru vânzarea la termen. În mod obișnuit, data efectuării vânzării trebuie să fie cea care figurează pe factură, dar poate fi utilizată data contractului, a comenzii sau a confirmării comenzii în cazul în care este mai adecvată pentru a stabili condițiile materiale ale vânzării. Fluctuațiile cursului de schimb nu se iau în considerare și exportatorilor li se acordă șaiszeci de zile pentru a ține seama de o modificare de durată a cursului de schimb în perioada efectuării anchetei.

(k) *Alți factori*

Se poate opera o ajustare și pe baza diferențelor aferente altor factori care nu sunt prevăzuți la literele (a)-(j), în cazul în care se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor, astfel cum se cere în prezentul alineat, și în special că în mod sistematic cumpărătorii plătesc prețuri diferite pe piața internă din cauza lor.

medii ponderate poate fi comparată cu prețurile tuturor exporturilor individuale către Comunitate în cazul în care configurația de export diferă semnificativ între diferiții cumpărători, diferitele regiuni sau perioade și în cazul în care metodele specificate în prima teză a prezentului alineat nu permit reflectarea amplitudinii reale a dumpingului practicat. Prezentul alineat nu exclude recurgerea la eșantionare în conformitate cu articolul 17.

(12) Marja de dumping reprezintă suma cu care valoarea normală depășește prețul de export. În cazul în care marjele de dumping variază, se poate stabili o marjă de dumping medie ponderată.

Articolul 3

Stabilirea existenței unui prejudiciu

(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul „prejudiciu” se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Comunitate. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(4) În cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor anchete antidumping, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care:

(a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil și

(b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul comunitar similar.

D. MARJA DE DUMPING

(11) Sub rezerva dispozițiilor pertinente care reglementează compararea echitabilă, existența marjelor de dumping în cursul perioadei de anchetă se stabilește în mod normal pe baza unei comparații între o valoare normală medie ponderată cu media ponderată a prețurilor tuturor exporturilor către Comunitate sau pe baza unei comparații între valorile normale individuale și prețurile de export individuale către Comunitate, tranzacție cu tranzacție. Cu toate acestea, o valoare normală stabilită pe baza unei

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut, importanța marjei de dumping efective, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping și care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnologiilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

(8) Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping este evaluat în raport cu producția comunitară a produsului similar atunci când datele disponibile permit identificarea acestei producții separat pe baza unor criterii precum procedeele de producție, vânzările și profiturile producătorilor. În cazul în care această producție nu poate fi identificată separat, efectele importurilor care fac obiectul unui dumping se evaluează prin examinarea producției celui mai restrâns grup sau a celei mai restrânse game de produse care include produsul similar, pentru care pot fi furnizate informațiile necesare.

(9) Stabilirea existenței amenințării cu prejudiciul important se bazează pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența amenințării cu prejudiciul important, este necesar să se examineze, printre altele, factorii precum:

- (a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața comunitară, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- (b) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către Comunitate, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
- (c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri;
- (d) stocurile produsului care face obiectul anchetei.

Nici unul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de orientare decisivă, dar totalitatea factorilor luați în considerare trebuie să conducă la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.

Articolul 4

Definiția industriei comunitare

(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie comunitară” totalitatea producătorilor comunitari de produse similare sau cei dintre ei ale căror producții comune constituie un procent semnificativ în sensul articolului 5 alineatul (4) din producția comunitară totală a acestor produse; cu excepția::

- (a) în cazul în care producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii sau sunt ei înșiși importatori ai produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, expresia „industrie comunitară” poate fi interpretată ca desemnând restul producătorilor;
- (b) în condiții excepționale, teritoriul Comunității poate fi împărțit, în ceea ce privește producția în cauză, în două sau mai multe piețe concurente și se poate considera că producătorii din interiorul fiecărei piețe constituie o industrie distinctă în cazul în care:
 - (i) producătorii din interiorul unei astfel de piețe vând în totalitate sau aproape în totalitate producția produsului în cauză pe această piață și
 - (ii) cererea pe această piață nu este satisfăcută într-o măsură semnificativă de către producătorii produsului în cauză stabiliți în altă parte a Comunității. În aceste circumstanțe, se poate concluziona că există un prejudiciu chiar dacă nu este afectată o proporție importantă a întregii industrii comunitare, cu condiția ca importurile care fac obiectul unui dumping să se concentreze pe această piață izolată și ca, în afară de aceasta, importurile care fac obiectul unui dumping să aducă un prejudiciu producătorilor producției totale sau aproape totale din interiorul acestei piețe.

(2) În sensul alineatului (1), se consideră că producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii numai dacă:

- (a) în cazul în care unul dintre ei îl controlează în mod direct sau indirect pe celălalt sau
- (b) în cazul în care ambii sunt controlați în mod direct sau indirect de un terț sau
- (c) în cazul în care ei controlează împreună, în mod direct sau indirect, un terț, cu condiția să existe motive pentru a se crede sau a se bănuși că efectul legăturii este de așa natură încât producătorul în cauză se comportă diferit față de producătorii neafiliați.

În sensul prezentului alineat, se consideră că unul îl controlează pe celălalt atunci când este, de drept sau de fapt, în măsură să exercite asupra acestuia o putere de constrângere sau de direcționare.

(3) În cazul în care prin industrie comunitară se înțeleg producătorii dintr-o anumită regiune, exportatorilor li se acordă posibilitatea de a oferi angajamente în conformitate cu articolul 8 pentru regiunea în cauză. Într-un asemenea caz și în momentul evaluării interesului comunitar în ceea ce privește măsurile, trebuie acordată o atenție specială interesului regiunii. În cazul în care nu se oferă prompt un angajament convenabil sau în cazul în care se aplică situațiile prevăzute la articolul 8 alineatele (9) și (10), poate fi impusă pentru întreaga Comunitate o taxă provizorie sau definitivă. În aceste cazuri, taxele pot fi limitate la anumite produse sau anumiți exportatori, în măsura în care acest lucru este posibil.

(4) Dispozițiile articolului 3 alineatul (8) se aplică prezentului articol.

Articolul 5

Deschiderea procedurii

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului 6, se deschide o anchetă care vizează stabilirea existenței, gradului și efectului oricărui presupus dumping în urma înaintării în scris a unei plângeri de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică, care acționează în numele industriei comunitare.

Plângerea poate fi adresată Comisiei sau unui stat membru care o transmite acesteia. Comisia trimite statelor membre o copie a oricărei plângeri primite. Se consideră că plângerea a fost depusă în prima zi lucrătoare de după ziua primirii acesteia la Comisie prin scrisoare recomandată sau de după cea în care a fost emisă confirmarea de primire de către Comisie.

În cazul în care, în absența unei plângeri, un stat membru este în posesia unor elemente de probă suficiente referitoare la un dumping și la un prejudiciu pentru industria comunitară care rezultă din acesta, le comunică de îndată Comisiei.

(2) O plângere în sensul alineatului (1) trebuie să conțină elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unui dumping și presupusul prejudiciu

presupus în cauză. Plângerea trebuie să conțină informațiile pe care reclamantul le poate obține în mod rezonabil despre următoarele puncte:

(a) identitatea reclamantului și o descriere a volumului și a valorii producției comunitare a produsului similar efectuată de către reclamant. Atunci când o plângere este prezentată în scris în numele industriei comunitare, aceasta precizează industria în numele căreia este înaintată și se prezintă o listă a tuturor producătorilor comunitari cunoscuți ai produsului similar (sau a asociațiilor de producători comunitari ai produsului similar) și, în măsura posibilului, o descriere a volumului și a valorii producției comunitare a produsului similar atribuite acestor producători;

(b) o descriere completă a produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, numele țării sau țărilor de origine sau exportatoare în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și o listă a persoanelor care se știe că importă produsul în cauză;

(c) informații privind prețurile la care este vândut produsul în cauză pentru a fi destinat consumului pe piața internă a țării sau a țărilor de origine sau exportatoare (sau, după caz, informații privind prețurile la care este vândut produsul din țara sau țările de origine sau exportatoare către una sau mai multe țări terțe sau privind valoarea construită a produsului) și informații privind prețurile de export sau, după caz, privind prețurile la care produsul este revândut pentru prima dată unui cumpărător independent din Comunitate;

(d) informații privind evoluția volumului importurilor care se presupune că fac obiectul unui dumping, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Comunității și efectul acestor importuri asupra industriei comunitare, demonstrat prin factori și indici relevanți care influențează situația acestei industrii, cum ar fi cei enumerați la articolul 3 alineatele (3) și (5).

(3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și caracterul concludent ale elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete.

(4) Nu se deschide o anchetă, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor comunitari ai produsului similar față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători comunitari ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o anchetă în cazul în care producătorii comunitari care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară.

(5) Autoritățile evită să facă publică o cerere de deschidere a unei anchete, cu excepția cazului în care a fost luată o decizie de deschidere a acesteia. Cu toate acestea, după primirea unei plângeri documentate în mod corespunzător și înainte de a proceda la deschiderea anchetei, autoritățile înștiințează guvernul țării exportatoare în cauză.

(6) În cazul în care, în circumstanțe speciale, autoritățile decid deschiderea unei anchete fără a fi primit plângere în scris în acest sens din partea unei industrii comunitare sau în numele acesteia, ele nu procedează la deschiderea anchetei decât în cazul în care sunt în posesia unor elemente de probă suficiente cu privire la existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate în sensul alineatului (2) care justifică deschiderea unei anchete.

(7) Elementele de probă privind dumpingul și prejudiciul sunt examinate în același timp pentru a decide dacă se va deschide sau nu o anchetă. O plângere este respinsă atunci când elementele de probă privind dumpingul sau prejudiciul sunt insuficiente pentru a justifica declanșarea procedurilor. Nu trebuie inițiată o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă un segment al pieței mai mic de 1 %, cu excepția cazului în care, împreună, aceste țări reprezintă 3 % sau mai mult din consumul comunitar.

(8) Plângerea poate fi retrasă înainte de deschiderea anchetei, caz în care se consideră că nu a fost depusă.

(9) În cazul în care, după consultări, par să existe elemente de probă suficiente pentru a justifica declanșarea unei proceduri, Comisia trebuie să inițieze această procedură în termen de patruzeci și cinci de zile de la data depunerii plângerii și să anunțe declanșarea procedurii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În cazul în care elementele de probă sunt insuficiente, reclamantul trebuie înștiințat, după consultări, în termen de patruzeci și cinci de zile de la data depunerii plângerii la Comisie.

(10) În avizul de declanșare a procedurii se anunță deschiderea unei anchete, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei; se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații în cazul în care aceste puncte de vedere și informații trebuie luate în considerare în cursul anchetei; se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(11) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care are cunoștință că sunt interesate, precum și reprezentanții țării exportatoare și reclamantii cu privire la declanșarea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării exportatoare și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise primite în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, este necesar ca mai degrabă textul integral al plângerii scrise să fie trimis numai autorităților din țara exportatoare sau asociației profesionale în cauză.

(12) O anchetă antidumping nu reprezintă un obstacol în calea operațiunilor de vămuire.

Articolul 6

Ancheta

(1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe ancheta la nivel comunitar. Această anchetă are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul și acestea vor fi investigate în mod simultan. Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de anchetă care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii. Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării anchetei nu se iau în mod normal în considerare.

(2) Destinatarii chestionarelor utilizate într-o anchetă antidumping au la dispoziție cel puțin treizeci de zile pentru a răspunde. Termenul pentru exportatori curge de la data primirii chestionarului, care se consideră primit la o săptămână de la data la care a fost trimis exportatorului sau reprezentantului diplomatic indicat al țării exportatoare. Se poate acorda o prelungire de treizeci de zile a termenului, ținându-se seama de termenul stabilit pentru anchetă și sub rezerva ca partea în cauză să ofere un motiv întemeiat, în sensul existenței unor circumstanțe speciale, pentru a beneficia de o astfel de prelungire.

(3) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri. Statele membre comunică Comisiei informațiile cerute, precum și totalitatea verificărilor, controalelor sau anchetelor efectuate. În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau transmiterea lor a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția să nu aibă caracter confidențial, caz în care transmite un rezumat neconfidențial.

(4) Comisia poate cere statelor membre să efectueze toate verificările și controalele necesare, mai ales ale importatorilor, ale operatorilor comerciali și ale producătorilor comunitari, și să efectueze anchete în țările terțe, sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză și a lipsei opoziției din partea guvernului țării în cauză, care este înștiințat în mod oficial. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei. Oficialii ai Comisiei pot, la cererea acesteia sau a unui stat membru, să-i asiste pe oficialii statelor membre în exercițiul funcțiunii.

(5) Părțile interesate care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) sunt audiate în cazul în care au făcut o cerere scrisă în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt efectiv părți interesate care pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi audiate.

(6) La cerere, importatorilor, exportatorilor, reprezentanților guvernului țării exportatoare și reclamanților care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) li se oferă posibilitatea de a întâlni părțile care au interese contrare pentru a permite confruntarea tezelor opuse și a eventualelor întâmpinări. Atunci când se oferă astfel de posibilități, trebuie să se țină seama de păstrarea caracterului confidențial al informațiilor și de interesele părților. Nici o parte nu este obligată să asiste la o întâlnire și absența unei părți nu aduce prejudicii cauzei sale. Informațiile furnizate oral în temeiul prezentului alineat se iau în considerare în măsura în care sunt confirmate ulterior în scris.

(7) Reclamanții, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și reprezentanții țărilor exportatoare pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Comunității sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 19 și să fie utilizate în anchetă. Aceste părți pot răspunde acestor informații și comentariile lor trebuie luate în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.

(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează constatările trebuie verificate în măsura posibilului.

(9) În cazul procedurilor inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (9), o anchetă se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, anchetele se încheie, în toate cazurile, în termen de cincisprezece luni de la deschiderea lor, în conformitate cu constatările adoptate în conformitate cu articolul 8 în ceea ce privește angajamentele și cu cele adoptate în conformitate cu articolul 9 în ceea ce privește acțiunea definitivă.

Articolul 7

Măsuri provizorii

(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care a fost deschisă o anchetă în conformitate cu articolul 5, în cazul în care a fost publicat un aviz în acest sens, în cazul în care părților interesate li s-au oferit posibilități adecvate de a da informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), în cazul în care o examinare preliminară pozitivă a stabilit existența unui dumping și a unui prejudiciu care rezultă în urma acestuia pentru industria comunitară și în cazul în care interesul Comunității necesită o acțiune în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu. Taxele provizorii trebuie impuse cel devreme în termen de șaiszeci de zile și cel târziu în termen de nouă luni de la declanșarea procedurii.

(2) Valoarea taxei antidumping provizorii nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită provizoriu și trebuie să fie mai mică decât această marjă în cazul în care o taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul suferit de industria comunitară.

(3) Taxele provizorii se acoperă printr-o garanție și punerea în liberă circulație a produselor respective pe teritoriul Comunității este condiționată de constituirea acestei garanții.

(4) Comisia ia o măsură provizorie după consultări sau, în caz de extremă urgență, după ce a informat statele membre. În acest ultim caz au loc consultări în termen de cel mult zece zile de la notificarea statelor membre cu privire la măsura luată de Comisie.

(5) Atunci când un stat membru solicită acțiunea imediată a Comisiei și când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia decide, în termen de maxim cinci zile lucrătoare de la primirea cererii, dacă este necesar să se impună o taxă antidumping provizorie.

(6) Comisia informează de îndată Consiliul și statele membre cu privire la orice decizie luată în temeiul alineatelor (1)-(5). Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o decizie diferită.

(7) Se pot impune taxe provizorii pe o perioadă de șase luni și prelungite cu o perioadă de trei luni sau acestea pot fi impuse pe o perioadă de nouă luni. Cu toate acestea, ele nu pot fi prelungite sau impuse pentru o perioadă de nouă luni decât în cazul în care exportatorii care reprezintă un procentaj semnificativ al tranzacțiilor comerciale în cauză o cer sau în cazul în care, în urma unei declarații de intenție a Comisiei, nu formulează o obiecție.

Articolul 8

Angajamente

(1) Cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate accepta oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să-și revizuiască prețurile sau să nu mai facă exporturi la prețuri de dumping în cazul în care, în urma consultărilor specifice ale comitetului consultativ, aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este eliminat. În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite de Consiliu în temeiul articolului 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor cu modificările ulterioare. Creșterile de preț efectuate în temeiul acestor angajamente nu sunt mai mari decât este necesar pentru a se elimina marja de dumping și trebuie să fie mai scăzute decât marja de dumping în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei comunitare.

(2) Comisia poate sugera angajamente, dar nici un exportator nu este obligat să le accepte. Faptul că exportatorii nu oferă astfel de angajamente sau nu acceptă o invitație de a le accepta nu afectează în nici un mod examinarea cazului. Cu toate acestea, se poate stabili că amenințarea cu prejudiciu este mai probabilă în cazul în care importurile care fac obiectul unui dumping continuă. Nu se cer sau nu se acceptă angajamente din partea exportatorilor decât în cazul în care existența unui dumping sau a unui prejudiciu care rezultă din acesta a făcut obiectul unei examinări preliminare pozitive. Cu excepția cazurilor excepționale, nu poate fi oferit nici un angajament după încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 20 alineatul (5).

(3) Angajamentele oferite nu sunt în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori efectivi sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală. Exportatorul în cauză poate fi informat în legătură cu motivele pentru care se are în vedere propunerea de respingere a ofertei de angajament și i se poate oferi posibilitatea de a-și prezenta comentariile cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.

(4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a acestui angajament, astfel încât acesta să poată fi comunicat părților implicate în anchetă.

(5) În cazul în care sunt acceptate angajamente după consultări și în cazul în care nu se ridică nici o obiecție în cadrul comitetului consultativ, ancheta este închisă. În toate celelalte cazuri, Comisia prezintă de îndată Consiliului un raport cu privire la rezultatele consultărilor, însoțit de o propunere de închidere a anchetei. Ancheta este considerată închisă în cazul în care, în termen de o lună, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, nu a luat altă decizie.

(6) În cazul acceptării unui angajament, în mod normal se încheie ancheta privind dumpingul și prejudiciul. În acest caz, dacă analiza privind existența unui dumping sau a unui prejudiciu este negativă, angajamentul devine caduc în mod automat, cu excepția cazului în care concluzia unei astfel de analize se datorează în mare parte existenței unui angajament. În acest caz, se poate cere ca angajamentul să fie menținut o perioadă rezonabilă. În cazul unei concluzii pozitive privind existența unui dumping și a unui prejudiciu, angajamentul este menținut în conformitate cu termenii săi și cu dispozițiile prezentului regulament.

(7) Comisia trebuie să ceară oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind îndeplinirea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Refuzul de a respecta aceste obligații este considerat o încălcare a angajamentului.

(8) În cazul în care se acceptă angajamente din partea anumitor exportatori în decursul unei anchete, se consideră, în sensul articolului 11, că aceste angajamente intră în vigoare la data la care ancheta este închisă pentru țara exportatoare.

(9) În caz de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau în caz de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage, după consultări, printr-o decizie sau printr-un regulament al Comisiei, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 7 sau taxa definitivă instituită de Consiliu în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) se aplică automat, cu condiția ca exportatorul în cauză să fi avut posibilitatea să-și prezinte observațiile, cu excepția cazului în care și-a retras chiar el angajamentul.

Orice parte interesată sau orice stat membru poate furniza informații care să conțină elemente ce atestă la prima vedere existența unei încălcări a unui angajament. Evaluarea ulterioară efectuată

pentru a stabili dacă a avut sau nu loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în nici un caz în mai mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător. Comisia poate cere ajutorul autorităților competente din statele membre în vederea monitorizării angajamentelor.

(10) Se poate institui o taxă provizorie, după consultări, în conformitate cu articolul 7, pe baza celor mai bune informații disponibile, în cazul în care există motive să se creadă că un angajament este încălcat sau, în cazul încălcării sau retragerii angajamentului, atunci când ancheta care a avut ca rezultat acest angajament nu a fost încheiată.

Articolul 9

Încheierea procedurii fără instituirea de măsuri; impunerea de taxe definitive

(1) În cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Comunității.

(2) În cazul în care, după consultări, reiese că nu este necesară nici o măsură de protecție și în cazul în care nu a fost exprimată nici o obiecție în cadrul comitetului consultativ, ancheta sau procedura este încheiată. În celelalte cazuri, Comisia prezintă de îndată Consiliului un raport cu privire la rezultatele consultărilor, însoțit de o propunere de încheiere. Procedura este considerată încheiată în cazul în care Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, nu ia altă decizie în termen de o lună.

(3) În cazul procedurilor inițiate în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (9), prejudiciul este în mod normal considerat neglijabil atunci când importurile în cauză reprezintă mai puțin decât volumele specificate în articolul 5 alineatul (7). Aceste proceduri se încheie de îndată ce se stabilește că marja de dumping, exprimată în procente din prețurile de export, este mai mică de 2 %, numai ancheta fiind închisă atunci când marja este mai mică de 2 % pentru exportatorii individuali și aceștia rămânând supuși procedurii și putând face obiectul unei noi anchete cu ocazia oricărei reexaminări ulterioare efectuate pentru țara respectivă în temeiul articolului 11.

(4) În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu care rezultă din acesta și că interesul Comunității necesită o acțiune în conformitate cu articolul 21, Consiliul impune o taxă antidumping definitivă, hotărând cu privire la propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ. Propunerea este adoptată de Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să o respingă, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, se prezintă o propunere de măsuri definitive cu cel puțin o lună înainte de expirarea acestor taxe. Valoarea taxei antidumping nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită și trebuie să fie mai mică decât această marjă, în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare.

(5) Se impune o taxă antidumping a cărei valoare este adecvată fiecărui caz, în mod nediscriminatoriu, la importurile unui produs, indiferent din ce sursă provin, despre care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu, cu excepția importurilor care provin din surse pentru care a fost acceptat un angajament stabilit în conformitate cu prezentul regulament. Regulamentul prin care impune taxa determină valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil și, în general, în cazurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a), țara furnizoare în cauză.

În cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a), se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra, pe baza unor cereri documentate corespunzător, că:

- (a) în cazul unor întreprinderi controlate total sau parțial de străini sau în cazul asociațiilor în participațiune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile;
- (b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber;
- (c) majoritatea acțiunilor aparține unor persoane private; funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau trebuie demonstrat că întreprinderea este cu toate acestea suficient de independentă de intervenția statului;
- (d) operațiunile de schimb valutar se efectuează la cursul de schimb al pieței; și
- (e) intervenția statului nu este de natură să permită circumvenția măsurilor, în cazul în care exportatorii beneficiază de niveluri individuale de taxe.

(6) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 17, taxa antidumping aplicată importurilor care provin de la exportatori sau de la producători care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar nu au fost incluși în anchetă nu trebuie să depășească marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul. În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de marjele nule și de minimis, nici de marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 18. Se aplică taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17.

Articolul 10

Retroactivitatea

(1) Nu se aplică măsuri provizorii și taxe antidumping definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, cu articolul 9 alineatul (4), sub rezerva excepțiilor prevăzute de prezentul regulament.

(2) Atunci când a fost aplicată o taxă provizorie și când faptele stabilite definitiv indică existența unui dumping și a unui prejudiciu, Consiliul decide, indiferent dacă trebuie sau nu instituită o taxă antidumping definitivă, în ce măsură trebuie percepută definitiv taxa provizorie. În acest sens, „prejudiciul” nu include o

întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare, nici amenințarea cu prejudiciu important, cu excepția cazului în care se stabilește că acest pericol s-ar fi transformat în prejudiciu important dacă nu ar fi fost aplicate măsuri provizorii. În toate celelalte cazuri care implică un pericol sau o întârziere, unele provizorii trebuie eliberate și taxele definitive nu pot fi impuse decât începând cu data stabilirii finale a amenințării sau a întârzierii semnificative.

(3) În cazul în care taxa antidumping definitivă este mai mare decât taxa provizorie, diferența nu este percepută. În cazul în care taxa definitivă este mai mică decât taxa provizorie, taxa se recalculează. Atunci când determinarea finală este negativă, taxa provizorie nu se confirmă.

(4) Poate fi percepută o taxă antidumping definitivă pentru produsele care se declară că urmează să fie puse în consum cu cel mult nouăzeci de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, dar nu anterior deschiderii anchetei, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5), iar Comisia să le fi dat importatorilor posibilitatea de a-și prezenta comentariile și:

- (a) ca produsul în cauză să fi făcut, în trecut, obiectul practicilor de dumping pe o perioadă lungă sau ca importatorul să fi avut cunoștință de procedurile de dumping, de importanța lor și de cea a prejudiciului presupus sau stabilit;
- (b) ca, în afară de nivelul importurilor care au cauzat un prejudiciu pe parcursul perioadei în care s-a desfășurat ancheta, să existe o nouă creștere substanțială a importurilor care, ținând seama de momentul în care sunt efectuate, de volumul lor sau de alți factori, este de natură să compromită grav efectul corectiv al taxei antidumping definitive care urmează să fie aplicată.

(5) În caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor, pot fi percepute taxe definitive pentru mărfurile puse în liberă circulație cu cel mult nouăzeci de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și ca evaluarea retroactivă să nu se aplice importurilor anterioare încălcării sau retragerii angajamentului.

Articolul 11

Durata, reexaminările și restituirile

(1) O măsură antidumping nu rămâne în vigoare decât pe perioadă și în măsura necesare pentru a contrabalansa un dumping care cauzează un prejudiciu.

(2) O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii comunitari sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.

Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării dumpingului și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii.

În cadrul anchetelor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, reprezentanții țărilor exportatoare și producătorii din Comunitate au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului.

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului alineat. Ulterior, producătorii din Comunitate sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu al doilea paragraf, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul prezentului alineat.

(3) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, sub rezerva trecerii unei perioade rezonabile de cel puțin un an de la instituirea măsurii definitive, la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor din Comunitate, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.

O reexaminare intermediară se efectuează atunci când cererea conține suficiente elemente de probă care dovedesc că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul și/sau continuarea sau reparația prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsura ar fi eliminată sau modificată sau că măsura existentă nu este sau nu mai este suficientă pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului.

În cadrul anchetelor efectuate în temeiul prezentului alineat, Comisia poate, printre altele, examina dacă circumstanțele referitoare la dumping și la prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3. În acest sens, se ține seama în cadrul determinării finale de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător.

(4) Se efectuează, de asemenea, o reexaminare pentru a determina marjele de dumping individuale pentru noii exportatori din țara de export în cauză care nu au exportat produsul pe parcursul perioadei de desfășurare a anchetei pe baza căreia au fost stabilite măsurile.

Se efectuează o reexaminare atunci când un nou exportator sau un nou producător este în măsură să demonstreze că nu este afiliat cu exportatorii sau producătorii din țara exportatoare supusă măsurilor antidumping pentru produs și că a efectuat efectiv exporturi către Comunitate după perioada de anchetă sau că este în măsură să demonstreze că a subscris unei obligații contractuale și irevocabile de export a unei cantități importante de produse către Comunitate.

O reexaminare în ceea ce privește un nou exportator se inițiază și se desfășoară în mod accelerat, după consultarea comitetului consultativ, producătorii comunitari având posibilitatea să își prezinte comentariile. Regulamentul Comisiei privind deschiderea unei reexaminări abrogă taxa în vigoare pentru noul exportator în cauză, modificând regulamentul care impune taxa și făcând din importuri obiectul unei înregistrări în conformitate cu articolul 14 pentru ca, în ipoteza în care reexaminarea are ca rezultat stabilirea existenței unui dumping în cazul acestui exportator, taxele antidumping să poată fi percepute retroactiv de la data inițierii reexaminării.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care taxele au fost impuse în temeiul articolului 9 alineatul (6).

(5) Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea anchetelor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4). Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se desfășoară cu diligență și sunt finalizate, în mod normal, în termen de douăsprezece luni de la data inițierii lor. Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de cincisprezece luni de la data inițierii lor. Reexaminările efectuate în conformitate cu alineatul (4) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de nouă luni de la data inițierii lor. În cazul în care se inițiază o reexaminare în temeiul alineatului (2) în timp ce o reexaminare în temeiul alineatului (3) este în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, reexaminarea în temeiul alineatului (3) se finalizează în același termen cu cel pentru reexaminarea întreprinsă în temeiul alineatului (2).

Comisia prezintă o propunere de acțiune Consiliului cu cel puțin o lună înainte de expirarea termenelor menționate în primul paragraf.

În cazul în care ancheta nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile:

- expiră, în cadrul anchetelor efectuate în temeiul alineatului (2);
- expiră, în cazul anchetelor efectuate în paralel în temeiul alineatelor (2) și (3), în cazul în care, fie ancheta efectuată în conformitate cu alineatul (2) a fost inițiată în timp ce o revizuire efectuată în conformitate cu alineatul (3) era în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, fie astfel de reexaminări au fost inițiate în același timp fie
- rămân neschimbate, în cazul anchetelor efectuate în temeiul alineatelor (3) și (4).

Un aviz cu privire la expirarea efectivă sau menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat trebuie publicat în consecință în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(6) Reexaminările efectuate în temeiul prezentului articol se inițiază de către Comisie după consultarea comitetului consultativ. În cazul în care reexaminările justifică acest lucru, măsurile se abrogă sau se mențin în temeiul alineatului (2) sau se abrogă, se mențin ori se modifică în temeiul alineatelor (3) și (4) de instituția comunitară responsabilă de adoptarea lor. În cazul în care măsurile se abrogă pentru exportatori individuali, dar nu pentru întreaga țară, acești exportatori rămân supuși procedurii și pot face în mod automat obiectul unei noi anchete în cadrul oricărei reexaminări efectuate pentru țara în cauză în temeiul prezentului articol.

(7) În cazul în care o reexaminare a măsurilor efectuată în temeiul alineatului (3) este în curs de desfășurare la sfârșitul perioadei de aplicare a măsurilor în temeiul alineatului (2), o astfel de reexaminare are ca obiect și circumstanțele specificate în alineatul (2).

(8) Fără a aduce atingere alineatului (2), un importator poate cere rambursarea taxelor percepute atunci când se demonstrează că marja de dumping pe baza căreia au fost achitate taxele a fost eliminată sau redusă la un nivel inferior nivelului taxei în vigoare.

Pentru a obține rambursarea taxei antidumping, importatorul trebuie să înainteze o cerere Comisiei. Această cerere se prezintă prin intermediul statului membru pe teritoriul căruia au fost puse în liberă circulație produsele, în termen de șase luni de la data la care valoarea taxelor definitive care urmează a fi percepute a fost stabilită de către autoritățile competente sau de la data la care a fost decisă perceperea definitivă a sumelor plătite cu titlu de taxe provizorii. Statele membre transmit de îndată cererea Comisiei.

O cerere de rambursare nu este considerată ca fiind susținută în mod corespunzător de elemente de probă decât în cazul în care conține informații precise cu privire la suma corespunzătoare rambursării taxelor antidumping solicitată și este însoțită de toate documentele vamale referitoare la calcularea și la plata acestei sume. Ea trebuie, de asemenea, să conțină probe, pentru o perioadă reprezentativă, a valorilor normale și a prețurilor de export către Comunitate pentru exportatorul sau producătorul căruia i se aplică taxa. Atunci când importatorul nu este asociat cu exportatorul sau cu producătorul în cauză și când această informație nu este disponibilă imediat sau când exportatorul sau producătorul refuză să o comunice importatorului, cererea trebuie să conțină o declarație a exportatorului sau a producătorului cu privire la faptul că marja de dumping a fost redusă sau eliminată, în conformitate cu prezentul articol și că vor fi furnizate Comisiei elementele de probă pertinente. În cazul în care aceste elemente de probă nu sunt furnizate de către exportator sau de către producător într-o perioadă rezonabilă, cererea este respinsă.

După consultarea comitetului consultativ, Comisia decide dacă și în ce măsură este necesar să se aprobe cererea sau poate decide oricând deschiderea unei reexaminări intermediare; informațiile și constatările care decurg din această reexaminare, stabilite în conformitate cu dispozițiile aplicabile acestui tip de reexaminare, sunt utilizate pentru a stabili dacă și în ce măsură se justifică o rambursare. Decizia cu privire la rambursarea taxelor trebuie în mod normal să intervină în termen de douăsprezece luni și, în orice caz, nu mai târziu de optsprezece luni de la data la care a fost înaintată o cerere de rambursare, susținută în mod corespunzător de elemente de probă, de un importator al produsului supus taxei antidumping. O rambursare autorizată trebuie efectuată în mod normal de către statele membre în termen de nouăzeci de zile de la decizia Comisiei.

(9) În toate anchetele de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17.

(10) În orice anchetă efectuată în conformitate cu prezentul articol, Comisia examinează fiabilitatea prețurilor de export în sensul articolului 2. Cu toate acestea, în cazul în care se decide construirea prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9), ea trebuie să calculeze prețul de export fără să deducă valoarea taxelor antidumping achitate, atunci când sunt prezente elemente de probă concludente conform cărora taxa este reflectată în mod corespunzător în prețurile de revânzare și în prețurile de vânzare ulterioare în Comunitate.

Articolul 12

O nouă anchetă

(1) În cazul în care industria comunitară sau orice altă parte interesată furnizează, în mod normal în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a măsurilor, informații suficiente care indică faptul că, după perioada inițială de anchetă și înainte sau după instituirea măsurilor, prețurile la export au scăzut sau că măsurile nu au adus o modificare sau au adus numai o modificare insuficientă a prețurilor de revânzare sau a prețurilor de vânzare ulterioare a produsului importat în Comunitate, ancheta poate fi redeschisă, după consultări, pentru a examina dacă măsura a avut efecte asupra prețurilor menționate mai sus.

De asemenea, ancheta poate fi redeschisă în condițiile descrise anterior, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru.

(2) În cadrul unei noi anchete efectuate în temeiul prezentului articol, trebuie să li se dea posibilitatea exportatorilor, importatorilor și producătorilor din Comunitate să clarifice situația în ceea ce privește prețurile de revânzare și prețurile de vânzare ulterioare și, în cazul în care se stabilește că măsura ar fi trebuit să ducă la modificarea acestor prețuri pentru a elimina prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3, prețurile de export trebuie reevaluate în conformitate cu articolul 2 și marjele de dumping trebuie recalulate pentru a ține seama de prețurile de export reevaluate.

În cazul în care se consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) ca urmare a unei scăderi a prețurilor de export care a intervenit după perioada de anchetă inițială și înainte sau după impunerea măsurilor, marjele de dumping pot fi recalulate pentru a ține seama de aceste prețuri de export scăzute.

(3) În cazul în care o anchetă redeschisă în temeiul prezentului articol indică o creștere a dumpingului, măsurile în vigoare pot fi modificate, după consultări, de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, în conformitate cu noile constatări referitoare la prețurile de export. Propunerea este adoptată de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să o respingă, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. Valoarea taxei antidumping instituită în temeiul prezentului articol nu poate depăși dublul valorii taxei instituite inițial de către Consiliu.

(4) Dispozițiile pertinente ale articolelor 5 și 6 se aplică oricărei anchete redeschise în temeiul prezentului articol, ținând seama cu toate acestea de faptul că această anchetă trebuie efectuată cu diligență și trebuie finalizată, în mod normal, în termen de șase luni de la redeschiderea ei. În orice caz, această anchetă se finalizează în termen de nouă luni de la inițiere.

Comisia prezintă o propunere de acțiune Consiliului cu cel puțin o lună înainte de expirarea termenelor menționate în primul paragraf.

În cazul în care ancheta nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile rămân neschimbate. Se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un avis cu privire la menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat.

(5) Presupoșele modificări ale valorii normale nu sunt luate în considerare în temeiul prezentului articol decât în cazul în care Comisiei îi sunt furnizate informații complete cu privire la valorile normale revizuite, susținute în mod corespunzător de dovezi, în termenele indicate în avizul de deschidere a unei anchete. Atunci când o anchetă implică o reexaminare a valorilor normale, înregistrarea importurilor poate deveni obligatorie în conformitate cu articolul 14 alineatul (5), până la stabilirea rezultatului noii anchete.

Articolul 13

Circumvenția

(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor. Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Comunitate sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate în primul subparagraf includ, printre altele, mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului; expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor; reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către Comunitate prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă

produselor fabricanților și, în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în Comunitate sau într-o țară terță.

(2) Se consideră că o operațiune de asamblare în Comunitate sau într-o țară terță reprezintă o circumvenție a măsurilor în vigoare atunci când:

- (a) operațiunea a început sau s-a intensificat semnificativ de la sau chiar înainte de începerea anchetei antidumping și când piesele în cauză provin din țara care face obiectul măsurilor, și
- (b) piesele constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat; cu toate acestea, nu se consideră în nici un caz că există circumvenție atunci când valoarea adăugată a pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere este mai mare de 25 % din costul de fabricație, și
- (c) efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar asamblat și există dovada unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsele similare.

(3) Se deschide o anchetă, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Propunerea se adoptă de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu o majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea ei de către Comisie. Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea anchetelor se aplică în conformitate cu prezentul articol.

(4) Importurile nu trebuie supuse înregistrării în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau nu trebuie să facă obiectul unor măsuri, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri. Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea anchetei. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Comunității, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu sunt afiliați cu un producător care face obiectul măsurilor și pentru care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt acestea definite la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Comunității, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt afiliați cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei, după consultarea comitetului consultativ, sau printr-o decizie a Consiliului prin care se impun măsuri și se aplică pe perioada și în condițiile prevăzute în acestea.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 11 alineatul (4), se pot acorda scutiri și după încheierea anchelei care a avut ca rezultat extinderea măsurilor.

În cazul în care numărul părților care cer sau pot cere o scutire este mare, Comisia poate decide inițierea unei reexaminări a extinderii măsurilor, cu condiția să fi trecut cel puțin un an de la extinderea măsurilor. Astfel de reexaminări se desfășoară în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) aplicabile reexaminărilor efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3).

(5) Nici o dispoziție a prezentului articol nu reprezintă un obstacol în aplicarea normală a dispozițiilor în vigoare în domeniul taxelor vamale.

Articolul 14

Dispoziții generale

(1) Taxele antidumping, provizorii sau definitive, se impun prin regulamente și percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune. Aceste taxe sunt, de asemenea, percepute în mod independent de taxele vamale, de impozite și de alte taxe percepute în mod normal la import. Nici un produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o situație care rezultă în urma unui dumping sau a acordării unei subvenții la export.

(2) Regulamentele care impun taxe antidumping provizorii sau definitive, regulamentele sau deciziile care prevăd acceptarea angajamentelor sau încheierea anchetelor sau a procedurilor sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceste regulamente sau decizii menționează în special, ținând seama de necesitatea de a proteja informațiile confidențiale, numele exportatorilor, în cazul în care este posibil, sau al țărilor în cauză, o descriere a produsului și o sinteză a faptelor și a motivelor esențiale cu privire la stabilirea dumpingului și a prejudiciului. În toate cazurile, se trimite părților în cauză o copie a regulamentului sau a deciziei. Dispozițiile prezentului alineat se aplică *mutatis mutandis* reexaminărilor.

(3) În temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate dispoziții speciale referitoare în special la definiția comună a noțiunii de origine prevăzută în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾.

(¹) JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

(4) În interesul Comunității, măsurile instituite în temeiul prezentului regulament pot fi suspendate pentru o perioadă de nouă luni printr-o decizie a Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Suspendarea poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară, care nu depășește un an, în cazul în care Consiliul decide astfel, la propunerea Comisiei. Propunerea este adoptată de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. Măsurile pot fi suspendate numai în cazul în care condițiile pieței s-au schimbat temporar în așa fel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma suspendării și sub rezerva ca industria comunitară să fi avut posibilitatea să își formuleze comentariile, iar aceste comentarii să fi fost luate în considerare. Pot fi din nou aplicate măsuri, oricând, în urma consultărilor, în cazul în care suspendarea lor nu mai este justificată.

(5) Comisia poate, după consultarea comitetului consultativ, să dea instrucțiuni autorităților vamale să ia măsurile adecvate pentru a înregistra importurile astfel încât să poată fi aplicate măsuri cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor. Importurile pot fi supuse înregistrării la cererea motivată corespunzător a industriei comunitare ce conține suficiente probe ce justifică o astfel de acțiune. Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.

(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul anchetelor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), Comisia poate cere statelor membre, după caz, să furnizeze informațiile necesare verificării eficiente a aplicării măsurilor. În acest caz, se aplică dispozițiile articolului 6 alineatele (3) și (4). Informațiile comunicate de statele membre în temeiul prezentului articol fac obiectul dispozițiilor articolului 19 alineatul (6).

Articolul 15

Consultări

(1) Consultările prevăzute de prezentul regulament se desfășoară în cadrul unui comitet consultativ compus din reprezentanți ai fiecărui stat membru și prezidat de un reprezentant al Comisiei. Au loc consultări de îndată, fie la cererea unui stat membru, fie la inițiativa Comisiei și, în orice caz, într-un interval care permite respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.

(2) Comitetul se întrunește la convocarea președintelui. Acesta comunică statelor membre toate informațiile utile, cât mai curând posibil, dar cu cel puțin zece zile lucrătoare înaintea reuniunii.

(3) În cazul în care este necesar, consultările pot avea loc numai în scris; în acest caz Comisia avizează statele membre și le precizează termenul în care acestea pot să își exprime opinia sau să ceară o consultare orală pe care o organizează președintele, sub rezerva ca această consultare orală să se poată desfășura într-un interval de timp care să permită respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.

(4) Consultările se referă în principal la:

- (a) existența unui dumping și metodele care permit determinarea marjei de dumping;
- (b) existența și mărimea prejudiciului;
- (c) legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul dumpingului și prejudiciu;
- (d) măsurile care, având în vedere circumstanțele, sunt adecvate pentru a preveni prejudiciul cauzat de dumping sau pentru a-l remedia, precum și modalitățile de aplicare a acestor măsuri.

Articolul 16

Vizite de verificare

(1) Atunci când consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina documentele importatorilor, exportatorilor, operatorilor comerciali, agenților, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor profesionale și pentru a verifica informațiile furnizate cu privire la dumping și prejudiciu. În absența unui răspuns adecvat în timp util, este posibil să nu se efectueze o vizită de verificare.

(2) În cazul în care este necesar, Comisia poate recurge la anchete în țările terțe sub rezerva acordului întreprinderilor respective și în absența opoziției din partea guvernului țării în cauză, înștiințat oficial. De îndată ce obține acordul întreprinderilor respective, Comisia trebuie să comunice autorităților țării exportatoare numele și adresele întreprinderilor care urmează să fie vizitate, precum și datele convenite.

(3) Întreprinderile în cauză sunt informate cu privire la natura informațiilor care urmează să fie verificate și cu privire la toate celelalte informații care urmează să fie furnizate în cursul acestor vizite, ceea ce nu împiedică cu toate acestea solicitarea, la fața locului, a altor precizări, ținând seama de informațiile obținute.

(4) În cursul verificărilor efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia este asistată de oficialii statelor membre care solicită aceasta.

Articolul 17

Eșantionare

(1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipului de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

(2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în trei săptămâni de la deschiderea anchetei pentru a permite alegerea unui eșantion reprezentativ.

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător care nu este selectat inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.

(4) În cazul în care s-a decis efectuarea eșantionării și părțile alese sau unele dintre ele refuză să coopereze, astfel încât rezultatele anchetei pot fi semnificativ compromise, poate fi selectat un nou eșantion. Cu toate acestea, în cazul în care refuzul de a coopera persistă sau în cazul în care nu se dispune de suficient timp pentru a selecta un nou eșantion, se aplică dispozițiile pertinente ale articolului 18.

Articolul 18

Lipsa cooperării

(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile. În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile. Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

(2) Faptul că nu se dă un răspuns pe suport electronic nu este considerat refuz de a coopera, cu condiția ca partea respectivă să demonstreze că prezentarea unui răspuns în forma cerută ar putea antrena sarcini sau costuri suplimentare excesive.

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în constatările făcute publice.

(5) În cazul în care determinările, inclusiv cele cu privire la valoarea normală, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în speță pe informațiile furnizate în plângere, trebuie, când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru anchetă, să se verifice aceste informații cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul anchetei de la alte părți interesate.

Aceste informații pot conține date pertinente privind piața mondială sau, după caz, privind alte piețe reprezentative.

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.

Articolul 19

Tratamentul confidențial

(1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu, pentru că divulgarea ei ar avantaja în mod semnificativ un competitor sau ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile unei anchete este tratată ca atare de către autorități, în cazul în care se oferă motive întemeiate.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale. Aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că informațiile nu pot face obiectul unor rezumate. În aceste cazuri, trebuie indicate motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.

(3) În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă publică și nici să autorizeze divulgarea ei în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

(4) Prezentul articol nu se opune divulgării, de către autoritățile comunitare, a informațiilor generale, mai ales a motivelor pe baza cărora sunt luate deciziile în temeiul prezentului regulament, nici divulgării elementelor de probă pe care se bazează autoritățile comunitare în măsura necesară pentru justificarea acestor motive în cadrul procedurilor în instanță. O astfel de divulgare trebuie să țină seama de interesul legitim al părților interesate pentru ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

(5) Consiliul, Comisia și statele membre sau agenții lor se abțin de la a divulga orice informație primită în aplicarea prezentului regulament pentru care persoana care a furnizat-o a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate fără primirea autorizației exprese din partea acesteia. Informațiile schimbate între Comisie și statele membre, informațiile referitoare la consultările organizate în aplicarea articolului 15 sau documentele interne elaborate de autoritățile Comunității sau de statele membre nu se divulgă, cu excepția cazului în care divulgarea lor este prevăzută în mod expres de prezentul regulament.

(6) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost cerute. Această dispoziție nu exclude utilizarea informațiilor primite în cadrul unei anchete în scopul deschiderii altor anchete care fac obiectul aceleiași proceduri cu privire la produsul în cauză.

Articolul 20

Informarea părților

(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare, pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei anchete sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

(3) Cererile de informare finală menționate la alineatul (2) trebuie adresate în scris Comisiei și primite, în cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie, în cel mult o lună de la publicarea impunerii acestei taxe. În cazul în care nu a fost impusă nici o taxă provizorie, părțile trebuie să aibă posibilitatea de a cere informarea finală în termenele stabilite de Comisie.

(4) Informarea finală trebuie făcută în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, ea trebuie transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea deciziei definitive sau de transmiterea de către Comisie a unei propuneri de decizie definitivă, în conformitate cu articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerațiile, comunicarea trebuie făcută cât mai repede posibil. Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie sau de Consiliu și, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile.

Articolul 21

Interesul Comunității

(1) Pentru a se determina dacă este în interesul Comunității să fie luate măsuri, este necesar să se ia în considerare toate interesele aflate în joc în ansamblul lor, inclusiv pe cele ale industriei comunitare, ale utilizatorilor și consumatorilor ei, și o astfel de apreciere nu poate interveni decât în cazul în care toate părțile au avut posibilitatea să își facă cunoscut punctul de vedere în conformitate cu alineatul (2). În cadrul acestei examinări, se acordă o atenție deosebită necesității eliminării efectelor de denaturare ale unui dumping care aduce prejudicii și a reinstaurării unei concurențe reale. Este permis să nu se aplice măsuri stabilite pe baza dumpingului și a prejudiciului constatate atunci când autoritățile, ținând seama de toate informațiile furnizate, pot concluziona în mod clar că nu este în interesul Comunității să se aplice astfel de măsuri.

(2) Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile atunci când hotărăsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Comunității, reclamanții, importatorii, asociația lor reprezentativă și organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor pot, în termenele stabilite în avizul de deschidere a anchetei antidumping, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze adecvate ale acestora sunt comunicate celorlalte părți desemnate în prezentul articol, care sunt abilitate să dea un răspuns.

(3) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să fie audiate. Aceste cereri sunt acceptate atunci când sunt

prezentate în scris în termenele stabilite în alineatul (2) și atunci când menționează motivele speciale ale unei audieri în ceea ce privește interesul Comunității.

(4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot prezenta observații privind aplicarea taxelor provizorii impuse. Pentru a fi luate în considerare, aceste observații trebuie primite în termen de o lună de la aplicarea acestor măsuri și trebuie comunicate celorlalte părți care sunt abilitate să dea un răspuns, eventual sub formă de sinteze adecvate.

(5) Comisia examinează toate informațiile care i-au fost supuse atenției în mod corect și stabilește în ce măsură sunt reprezentative; rezultatele acestei examinări, precum și un aviz privind fundamentarea acestor informații, sunt comunicate comitetului consultativ. Echilibrul dintre opiniile exprimate în cadrul comitetului trebuie luat în considerare de către Comisie în ceea ce privește orice propunere făcută în aplicarea articolului 9.

(6) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să le fie comunicate faptele și considerațiile pe baza cărora este probabil să se bazeze deciziile finale. Această informație se furnizează în măsura posibilului și fără a se aduce atingere oricărei decizii ulterioare luate de Comisie sau Consiliu.

(7) Informația nu este luată în considerare decât atunci când este susținută de elemente de probă concludente pe care se bazează valabilitatea acesteia.

Articolul 22

Dispoziții finale

Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

- (a) unor norme speciale prevăzute în acordurile încheiate între Comunitate și țări terțe;
- (b) unor regulamente comunitare în domeniul agricol și a Regulamentului (CE) nr. 3448/93 al Consiliului din 6 decembrie 1993 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole ⁽¹⁾, Regulamentului (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului din 7 noiembrie 2006 privind glucoza și lactoza ⁽²⁾ și a Regulamentului (CEE) nr. 2783/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei ⁽³⁾. Prezentul regulament se aplică în mod complementar acestor regulamente și prin derogare de la toate dispozițiile lor care se opun aplicării taxelor antidumping;
- (c) unor măsuri speciale, atunci când obligațiile contractuale în cadrul acordului general nu se opun acestora.

⁽¹⁾ JO L 318, 20.12.1993, p. 18.

⁽²⁾ JO L 312, 11.11.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 104.

*Articolul 23***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 384/96 se abrogă.

Cu toate acestea, abrogarea Regulamentului (CE) nr. 384/96 nu aduce atingere valabilității procedurilor declanșate în temeiul acestui regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

*Articolul 24***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu
Președintele
S. O. LITTORIN

ANEXA I

REGULAMENT ABROGAT ȘI LISTA MODIFICĂRILOR ULTERIOARE

Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului
(JO L 56, 6.3.1996, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 2331/96 al Consiliului
(JO L 317, 6.12.1996, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 905/98 al Consiliului
(JO L 128, 30.4.1998, p. 18)

Regulamentul (CE) nr. 2238/2000 al Consiliului
(JO L 257, 11.10.2000, p. 2)

Regulamentul (CE) nr. 1972/2002 al Consiliului
(JO L 305, 7.11.2002, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului
(JO L 77, 13.3.2004, p. 12)

Articolul 1

Articolul 3, numai în ceea ce privește trimiterea la Regulamentul (CE) nr. 384/96

Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 al Consiliului
(JO L 340, 23.12.2005, p. 17)

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 384/96	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (3) prima propoziție	Articolul 2 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 2 alineatul (3) a doua propoziție	Articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (5) prima propoziție	Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 2 alineatul (5) a doua propoziție	Articolul 2 alineatul (5) paragraful al doilea
Articolul 2 alineatul (5) paragrafele al doilea și al treilea	Articolul 2 alineatul (5) paragrafele al treilea și al patrulea
Articolul 2 alineatele (6) – (9)	Articolul 2 alineatele (6) – (9)
Articolul 2 alineatul (10) literele (a) – (h)	Articolul 2 alineatul (10) literele (a) – (h)
Articolul 2 alineatul (10) litera (i) prima propoziție	Articolul 2 alineatul (10) litera (i) primul paragraf
Articolul 2 alineatul (10) litera (i) a doua propoziție	Articolul 2 alineatul (10) litera (i) paragraful al doilea
Articolul 2 alineatul (10) literele (j) și (k)	Articolul 2 alineatul (10) literele (j) și (k)
Articolul 2 alineatele (11) și (12)	Articolul 2 alineatele (11) și (12)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2) formula introductivă și literele (a) și (b)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (4) formula introductivă și literele (a) și (b)
Articolul 3 alineatele (5) - (9)	Articolul 3 alineatele (5) - (9)
Articolul 4 alineatul (1) formula introductivă	Articolul 4 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1) litera (a)
Articolul 4 alineatul (1) litera (b)	Articolul 4 alineatul (1) litera (b) formula introductivă și punctele (i) și (ii)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf, formula introductivă și literele (a), (b) și (c)
Articolul 4 alineatele (3) și (4)	Articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolele 5 - 22	Articolul 4 alineatul (3) și (4)
Articolul 23	Articolele 5 - 22
–	–
Articolul 24 primul alineat	Articolul 23
Articolul 24 al doilea alineat	Articolul 24
–	–
–	Anexa I
–	Anexa II

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/158/CE A CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație

(versiune codificată)

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 90/539/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație ⁽²⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽³⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.
- (2) Păsările de curte, fiind animale vii, și ouăle pentru incubație, fiind produse de origine animală, figurează pe lista produselor enumerate în anexa I la tratat.
- (3) Pentru a asigura dezvoltarea rațională a producției de păsări de curte, sporindu-se astfel productivitatea acestui sector, ar trebui stabilite la nivel comunitar anumite norme de sănătate animală care să reglementeze comerțul intracomunitar cu păsări de curte și ouă pentru incubație.
- (4) Creșterea păsărilor de curte se integrează în cadrul activităților agricole. Aceasta constituie o sursă de venituri pentru o parte a populației agricole.
- (5) Pentru a favoriza comerțul intracomunitar cu păsări de curte și cu ouă pentru incubație, ar trebui să nu existe discrepanțe în ceea ce privește condițiile de sănătate animală în statele membre.

(6) Pentru a promova dezvoltarea armonioasă a comerțului intracomunitar, ar trebui să se definească un sistem comunitar care să reglementeze importurile din țări terțe.

(7) Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să se aplice, în principiu, schimburilor comerciale specifice, cum ar fi târgurile, expozițiile și concursurile.

(8) ținând seama de natura creșterii moderne a păsărilor de curte, cea mai bună modalitate de a promova dezvoltarea armonioasă a comerțului intracomunitar cu păsări de curte și cu ouă pentru incubație o reprezintă monitorizarea unităților producătoare.

(9) Aprobarea unităților care îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta directivă și supravegherea respectării aplicării acestor condiții ar trebui lăsate în responsabilitatea autorităților competente.

(10) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽⁴⁾ prevede standardele de comercializare a produselor din sectoarele de carne de pasăre și ouă. Regulamentul (CE) nr. 617/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului privind standardele de comercializare a ouălor pentru incubație și a puilor de păsări de fermă ⁽⁵⁾ stabilește norme detaliate pentru punerea în aplicare a aceluși regulament privind standardele de comercializare a ouălor pentru incubație și a puilor de păsări de fermă, și în special privind alocarea numerelor de înregistrare distinctive fiecărei unități de producție și pentru marcarea ouălor pentru incubație. Din motive practice, ar trebui adoptate, în sensul prezentei directive, aceleași criterii de identificare a unităților producătoare și de marcarea a ouălor pentru incubație.

⁽¹⁾ Avizul din 20 octombrie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 303, 31.10.1990, p. 6.

⁽³⁾ A se vedea anexa VI, partea A.

⁽⁴⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 168, 28.6.2008, p. 5.

- (11) Statele membre ar trebui să desemneze laboratoarele naționale de referință și să furnizeze toate detaliile și actualizările necesare. Statele membre ar trebui să pună aceste informații la dispoziția celorlalte state membre și a publicului.
- (12) Pentru a face obiectul comerțului intracomunitar, păsările de curte și ouăle pentru incubație ar trebui să îndeplinească anumite cerințe de sănătate animală, astfel încât să se evite răspândirea bolilor contagioase.
- (13) Din aceeași cauză, ar trebui stabilite condițiile de transport.
- (14) Ar trebui stabilite dispoziții prin care Comisia să poată aproba anumite condiții suplimentare, pe baza progreselor realizate de un stat membru în eradicarea anumitor boli ale păsărilor de curte, cu condiția ca aceste condiții să nu difere de cele aplicate de statele membre la nivel național. În acest context, poate fi oportun să se stabilească statutul statelor membre sau al zonelor unui stat membru cu privire la anumite boli susceptibile să afecteze păsările de curte.
- (15) Cu toate că tranzacțiile comerciale intracomunitare efectuate în cantități foarte mici nu pot face obiectul condițiilor comunitare, din motive practice, anumite norme esențiale trebuie respectate.
- (16) Pentru a asigura respectarea cerințelor prevăzute, este necesar să se prevadă eliberarea unui certificat veterinar de către un medic veterinar oficial, acest certificat urmând să însoțească păsările de curte și ouăle pentru incubație până la locul de destinație.
- (17) În ceea ce privește organizarea și rezultatul controalelor care ar trebui efectuate de către statul membru de destinație și măsurile de salvagardare ce trebuie aplicate, ar trebui să se facă trimitere la normele generale prevăzute în Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾.
- (18) Este necesar să se prevadă dispoziții pentru efectuarea controalelor de către Comisie în colaborare cu autoritățile competente ale statelor membre.
- (19) Definirea unui regim comunitar aplicabil importurilor din țări terțe necesită întocmirea unei liste cu țările terțe sau zonele țărilor terțe din care pot fi importate păsări de curte și ouă pentru incubație.
- (20) Alegerea acestor țări ar trebui să aibă la bază criteriile generale, precum starea de sănătate a păsărilor de curte și a altor animale, organizarea și competențele serviciilor veterinare și reglementările în vigoare privind sănătatea animală.
- (21) Pe de altă parte, nu ar trebui autorizate importurile de păsări de curte și de ouă pentru incubație care provin din țări infectate cu boli aviare contagioase ce prezintă risc pentru efectivele animale din Comunitate sau care nu au prezentat asemenea boli pe o perioadă de timp prea scurtă.
- (22) Condițiile generale aplicabile importurilor din țări terțe ar trebui completate cu condiții speciale stabilite în funcție de starea de sănătate a fiecăreia dintre ele.
- (23) Prezentarea la importul de păsări de curte sau de ouă pentru incubație a unui certificat standard reprezintă o modalitate eficientă de verificare a aplicării normelor comunitare. Aceste reglementări pot include dispoziții speciale care pot varia în funcție de țara terță implicată. Ar trebui să se țină seama de acest lucru atunci când se stabilește forma standard a certificatului.
- (24) Experții veterinari ai Comisiei ar trebui să aibă responsabilitatea verificării modului în care se respectă normele în țări terțe.
- (25) Verificările efectuate la import ar trebui să aibă în vedere originea și starea de sănătate a păsărilor de curte și a ouălor de incubație.
- (26) Este necesar ca, atunci când păsările de curte și ouăle pentru incubație ajung pe teritoriul Comunității, precum și în timpul tranzitului către locul de destinație, statele membre să poată adopta orice măsuri, inclusiv sacrificarea și eliminarea, în vederea salvagardării sănătății publice și a animalelor.
- (27) Evoluția constantă a tehnicilor avicole presupune modificarea periodică a metodelor de control al bolilor păsărilor de curte.
- (28) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament se adoptă în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (29) Prezenta directivă nu aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa VI, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

- (1) Prezenta directivă definește condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile de păsări de curte și de ouă pentru incubație din țări terțe.

⁽¹⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(2) Prezenta directivă nu se aplică păsărilor de curte pentru târguri, expoziții și concursuri.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, „medic veterinar oficial” și „țară terță” înseamnă medicul veterinar oficial și țările terțe astfel cum sunt definite în Directiva 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a normelor de sănătate animală privind importul și tranzitul, în Comunitate, al anumitor unguulate vii ⁽¹⁾.

Se aplică și următoarele definiții:

1. „păsări de curte” înseamnă găinile, curcile, bibilicile, rațele, găștele, prepelițele, porumbelii, fazanii, potârnicșii, precum și păsările alergătoare (*Ratitae*), crescute sau ținute în captivitate pentru reproducere, pentru producția de carne sau de ouă pentru consum sau pentru completarea stocului de vânat;
2. „ouă pentru incubație” înseamnă ouăle pentru incubație depuse de păsările de curte;
3. „pui de o zi” înseamnă toate păsările de curte în vârstă de mai puțin de 72 de ore și nehrănite încă; cu toate acestea, rațele din specia *Cairina moschata* sau încrucișările lor pot fi hrănite;
4. „păsări de curte de reproducție” înseamnă păsările de curte în vârstă de 72 de ore sau mai mult destinate producției de ouă pentru incubație;
5. „păsări de curte pentru producție” înseamnă păsările de curte în vârstă de 72 de ore sau mai mult crescute pentru producția de carne și/sau de ouă pentru consum sau pentru completarea stocului de vânat;
6. „păsări de curte pentru tăiere” înseamnă păsările de curte trimise direct la abator pentru a fi sacrificate în cel mai scurt timp de la sosire, și în orice caz în maximum 72 de ore;
7. „colonie” înseamnă totalitatea păsărilor de curte cu același statut sanitar deținute în același local sau în aceeași împrejurime și constituind o singură unitate epidemiologică. În crescătorii, acest termen include toate păsările care împart același spațiu aerian;
8. „fermă” înseamnă o infrastructură, care poate cuprinde o unitate, utilizată pentru creșterea sau deținerea păsărilor de curte de reproducție sau pentru producție;
9. „unitate” înseamnă infrastructura sau partea unei infrastructuri situate în același loc și care se referă la sectoarele de activitate indicate în continuare:
 - (a) unitate de selecție: unitate a cărei activitate constă în producția de ouă pentru incubație pentru producția de păsări de curte de reproducție;

(b) unitate de înmulțire: unitate care produce ouă pentru incubație pentru producția de păsări de curte pentru producție;

(c) unitatea de creștere:

(i) unitatea care crește păsări de curte de reproducere, adică unitatea a cărei activitate constă în a crește păsări de curte de reproducere înainte de stadiul de reproducere

sau

(ii) unitatea care crește păsări de curte pentru producție, adică unitatea a cărei activitate constă în a crește păsări ouătoare înainte de stadiul de ouat;

(d) incubator: unitate a cărei activitate constă în incubația, ecloziunea ouălor pentru incubație și furnizarea puilor de o zi;

10. „medic veterinar autorizat” înseamnă medicul veterinar însărcinat de autoritatea veterinară competentă să aplice, sub responsabilitatea acesteia, într-o unitate, controalele prevăzute în prezenta directivă;

11. „laborator aprobat” înseamnă un laborator situat pe teritoriul unui stat membru, aprobat de autoritatea veterinară competentă să efectueze, sub responsabilitatea acesteia, testele de diagnostic prevăzute în prezenta directivă;

12. „vizită sanitară” înseamnă o vizită efectuată de medicul veterinar oficial sau de medicul veterinar autorizat pentru examinarea stării de sănătate a tuturor păsărilor de curte dintr-o unitate;

13. „boli cu notificare obligatorie” înseamnă bolile indicate în anexa V;

14. „focar” înseamnă un focar așa cum este definit în Directiva 82/894/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1982 privind notificarea maladiilor la animale în cadrul Comunității ⁽²⁾;

15. „loc de carantină” înseamnă infrastructura în care păsările de curte sunt menținute în izolare totală, fără contact direct sau indirect cu alte păsări de curte, astfel încât să poată fi observate pe termen lung și testate cu privire la bolile indicate în anexa V;

16. „tăiere sanitară” înseamnă distrugerea, în condiții de asigurare a tuturor măsurilor de sănătate necesare, inclusiv dezinfecția, a tuturor păsărilor de curte și a produselor infectate sau suspecte de a fi contaminate.

⁽¹⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 321.

⁽²⁾ JO L 378, 31.12.1982, p. 58.

CAPITOLUL II

NORME PENTRU COMERȚUL INTRACOMUNITAR

Articolul 3

(1) Statele membre prezintă Comisiei, până la 1 iulie 1991, un plan cu măsurile naționale pe care intenționează să le pună în aplicare pentru a asigura respectarea normelor definite în anexa II în vederea aprobării unităților pentru comerțul intracomunitar cu păsări de curte și cu ouă pentru incubație.

Comisia examinează planurile. În conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2), planurile pot fi aprobate sau pot fi introduse modificări sau completări înainte de aprobare.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2), modificările sau completările unui plan aprobat în conformitate cu al doilea paragraf al alineatului (1) al prezentului articol pot fi:

- (a) aprobate la cererea statului membru în cauză, pentru a se ține seama de schimbarea situației din acel stat membru, sau
- (b) solicitate, pentru a se ține seama de progresele metodelor de prevenire și de control al bolilor.

Articolul 4

Fiecare stat membru desemnează un laborator național de referință responsabil de coordonarea metodelor de diagnosticare prevăzute de prezenta directivă și de utilizarea acestora de către laboratoarele autorizate situate pe teritoriul său.

Fiecare stat membru pune la dispoziția celorlalte state membre și a publicului informații privind laboratorul național de referință și orice schimbări survenite ulterior.

Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a prezentului articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 5

Pentru a face obiectul schimburilor intracomunitare:

- (a) ouăle pentru incubație, puii de o zi, păsările de curte de reproducere și păsările de curte pentru producție trebuie să îndeplinească condițiile enunțate la articolele 6, 15, 18 și 20. Acestea trebuie, de asemenea, să îndeplinească toate condițiile stabilite în conformitate cu articolele 16 și 17.

În afară de aceasta:

- (i) ouăle pentru incubație trebuie să îndeplinească condițiile enunțate la articolul 8;
- (ii) puii de o zi trebuie să îndeplinească condițiile enunțate la articolul 9;

(iii) păsările de curte de reproducere și păsările de curte pentru producție trebuie să îndeplinească condițiile enunțate la articolul 10;

- (b) păsările de curte destinate sacrificării trebuie să îndeplinească condițiile enunțate la articolele 11, 15, 18 și 20 și cele stabilite în aplicarea articolelor 16 și 17;
- (c) păsările de curte, inclusiv puii de o zi, destinate să furnizeze vânatul de repopulare trebuie să îndeplinească condițiile enunțate la articolele 12, 15, 18 și 20 și cele stabilite în aplicarea articolelor 16 și 17.
- (d) în ceea ce privește salmonella, păsările de curte destinate Finlandei și Suediei trebuie să respecte condițiile prevăzute în temeiul articolului 13.

Articolul 6

Ouăle pentru incubație, puii de o zi, păsările de curte de reproducție și pentru producție trebuie să provină:

- (a) din unități care îndeplinesc următoarele cerințe:
 - (i) trebuie să fie aprobate de autoritatea competentă și să primească un număr distinctiv de la aceasta, în conformitate cu normele din anexa II capitolul I;
 - (ii) în momentul expedierii nu trebuie să facă obiectul niciunei restricții de sănătate animală care se aplică păsărilor de curte;
 - (iii) trebuie situate în afara unei zone care se supune, din motive de sănătate animală, unor măsuri de restricție în conformitate cu legislația comunitară, luate ca urmare a apariției unui focar al unei boli la care păsările de curte sunt sensibile;
- (b) din colonii care nu prezintă, în momentul expedierii, niciun semn clinic și nu este suspect de nicio boală contagioasă a păsărilor de curte.

Articolul 7

Fiecare stat membru întocmește și actualizează o listă a unităților autorizate în conformitate cu articolul 6 litera (a) subpunctul (i), precum și a numerelor distinctive ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre și a publicului.

Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a prezentului articol, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 8

(1) În momentul expedierii lor, ouăle pentru incubație trebuie:

- (a) să provină din colonii:
 - (i) care au stat de mai mult de șase săptămâni în una sau mai multe unități din Comunitate menționate la articolul 6 litera (a) subpunctul (i);

(ii) care, dacă au fost vaccinate, au fost vaccinate în conformitate cu condițiile de vaccinare enunțate la anexa III;

(iii) care:

— fie au fost supuse unui examen sanitar efectuat de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat în cursul celor 72 de ore care precedă expedierea și, în momentul acestei examinări, nu au prezentat niciun semn clinic sau nu au fost suspectate de boli contagioase;

— fie au fost supuse în fiecare lună unei vizite sanitare, efectuate de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat, inspecția cea mai recentă fiind efectuată cu cel mult 31 de zile înaintea expedierii. În cazul în care se are în vedere această opțiune, medicul veterinar oficial sau medicul veterinar autorizat trebuie, de asemenea, să fi examinat registrele stării de sănătate ale lotului și să fi apreciat starea sa actuală de sănătate, pe baza informațiilor la zi furnizate de persoana care a avut responsabilitatea lotului în timpul celor 72 de ore care au precedat expedierea. În cazul în care registrele sau oricare altă informație fac să fie suspectată o boală, loturile trebuie să fie supuse unui examen sanitar efectuat de către medicul veterinar oficial sau de către medicul veterinar autorizat care să excludă orice posibilitate a unei boli contagioase a păsărilor de curte;

(b) să fie identificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 617/2008;

(c) să fie supuse unei dezinfecții în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial.

(2) În cazul în care bolile contagioase ale păsărilor de curte care pot fi transmise prin ouă se propagă în colonia care a furnizat ouăle pentru incubație în cursul perioadei lor de incubație, incubatorul respectiv și autoritatea responsabilă sau autoritățile responsabile de incubator și de colonia de origine trebuie informate.

Articolul 9

Puii de o zi trebuie:

(a) să provină din ouă pentru incubație care îndeplinesc cerințele articolelor 6 și 8;

(b) să satisfacă condițiile de vaccinare enunțate la anexa III, dacă au fost vaccinați;

(c) să nu prezinte, în momentul expedierii, nicio suspiciune de boală, pe baza anexei II capitolul II partea B punctul 2 literele (g) și (h).

Articolul 10

În momentul expedierii, păsările de curte de reproducție și pentru producție trebuie:

(a) să fi fost ținute, de la ecloziune sau mai mult de șase săptămâni, în una sau în mai multe unități din Comunitate menționate la articolul 6 litera (a) subpunctul (i);

(b) să satisfacă condițiile de vaccinare enunțate la anexa III, dacă au fost vaccinate;

(c) să fi fost supuse unui examen sanitar efectuat de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat, în cursul celor 48 de ore care preced expedierea și, în momentul acestei examinări, să nu prezinte niciun semn clinic sau să nu fie suspecte de boli contagioase ale păsărilor de curte.

Articolul 11

În momentul expedierii, păsările de curte pentru tăiere trebuie să provină dintr-o fermă:

(a) în care au staționat de la ecloziune sau mai mult de douăzeci și una de zile;

(b) care nu face obiectul niciunei restricții de sănătate animală care se aplică păsărilor de curte;

(c) în care, la examenul sanitar efectuat, în timpul celor cinci zile care preced expedierea, de către medicul veterinar oficial sau autorizat, asupra lotului din care fac parte păsările de curte destinate sacrificării, păsările de curte inspectate nu au arătat niciun semn clinic sau nu au fost suspecte de o boală contagioasă a păsărilor de curte;

(d) situată în afara unei zone supuse, din motive de sănătate animală, unor măsuri de restricție conforme cu legislația comunitară, luate ca urmare a apariției unui focar al unei boli la care păsările de curte sunt sensibile.

Articolul 12

(1) În momentul expedierii lor, păsările de curte în vârstă de mai mult de 72 de ore, destinate furnizării de vânat sălbatic de repopulare, trebuie să provină dintr-o exploatație:

(a) în care ele au stat de la ieșirea puilor sau de mai mult de 21 de zile și în care, în cursul celor două săptămâni care preced expedierea, nu au fost puse în contact cu păsări de curte nou introduse;

(b) care nu face obiectul niciunei restricții de sănătate animală aplicabilă păsărilor;

(c) în care, la examinarea sanitară efectuată, în cursul celor 48 de ore care preced expedierea de către medicul veterinar oficial sau autorizat, asupra coloniei din care fac parte păsările, păsările inspectate nu au arătat niciun semn clinic sau nu au fost suspecte de boala contagioasă a păsărilor;

(d) situată într-o zonă supusă interdicției, din motive de sănătate animală în conformitate cu legislația comunitară, din cauza unui focar al unei boli la care păsările de curte sunt sensibile.

(2) Articolul 6 nu se aplică păsărilor prevăzute la alineatul (1).

Articolul 13

(1) În ceea ce privește salmonela și serotipurile care nu sunt menționate în anexa II, capitolul III (A), loturile de păsări expediate pentru sacrificare către Finlanda și Suedia trebuie supuse unui test microbiologic prin recoltare de probe în unitatea de origine în conformitate cu Decizia Consiliului 95/410/CE din 22 iunie 1995 de stabilire a normelor de testare microbiologică prin prelevarea de mostre în unitatea de origine a păsărilor pentru sacrificare destinate Finlandei și Suediei ⁽¹⁾.

(2) Gama de teste prevăzute în alineatul (1) și metodele care urmează să fie adoptate trebuie stabilite în conformitate cu avizul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și al programului operațional pe care Finlanda și Suedia au obligația să-l prezinte Comisiei.

(3) Testul menționat în alineatul (1) nu este efectuat pentru păsările destinate sacrificării de la o unitate cuprinsă într-un program recunoscut ca fiind echivalent cu cel menționat în alineatul (2) în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 14

(1) Cerințele articolelor 5-11 și 18 nu se aplică comerțului intracomunitar cu păsări de curte și cu ouă pentru incubație în cazul loturilor care includ mai puțin de douăzeci de unități cu condiția ca acestea să respecte prevederile alineatului (2) din prezentul articol.

(2) Păsările de curte și ouăle pentru incubație menționate la alineatul (1) trebuie, în momentul expedierii lor, să provină din efective:

- (a) care au staționat în Comunitate de la ecloziune sau cel puțin trei luni;
- (b) care nu prezintă semne clinice de boală contagioasă aviară în momentul expedierii lor;
- (c) care îndeplinesc, dacă au fost vaccinate, condițiile de vaccinare enunțate la anexa III;
- (d) care nu fac obiectul niciunei restricții de sănătate animală aplicabilă păsărilor de curte;
- (e) care sunt situate în afara unei zone supuse, din motive de sănătate animală, unor măsuri de restricție în conformitate cu legislația comunitară, ca urmare a apariției unui focar al unei boli la care păsările sunt sensibile.

Toate păsările dintr-o expediție trebuie, în luna care precede expedierea lor, să fi răspuns negativ la examenele serologice de depistare a anticorpilor de *Salmonella pullorum* și de *Salmonella gallinarum*, în conformitate cu dispozițiile anexei II capitolul III. În cazul ouălor pentru incubație sau al puilor de o zi, colonia de origine trebuie, în cele trei luni care preced expedierea, să fie supusă unui examen serologic de depistare a *Salmonella pullorum* și *Salmonella gallinarum* într-o proporție care să dea o certitudine de 95 % în privința depistării infecției pentru o prevalență de 5 %.

(¹) JO L 243, 11.10.1995, p. 25.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică loturilor care conțin ratite sau ouă de ratite pentru incubație.

Articolul 15

(1) În cazul transporturilor de păsări de curte și de ouă pentru incubație din state membre sau regiuni din statele membre care vaccinează păsările de curte împotriva bolii Newcastle către un stat membru sau o regiune dintr-un stat membru, a cărui statut a fost stabilit în conformitate cu alineatul (2), se aplică următoarele norme:

- (a) ouăle pentru incubație trebuie să provină din efective de păsări de curte care:
 - (i) nu sunt vaccinate sau
 - (ii) sunt vaccinate cu vaccin inactivat sau
 - (iii) sunt vaccinate folosind un vaccin viu, cu condiția ca vaccinarea să fi avut loc cu cel puțin 30 de zile înainte de colectarea ouălor pentru incubație;
- (b) puii de o zi (inclusiv puii destinați completării rezervelor de vânat) nu trebuie vaccinați împotriva bolii Newcastle și trebuie să provină din:
 - (i) ouă pentru incubație care îndeplinesc condițiile prevăzute la litera (a) și
 - (ii) un incubator unde metodele de lucru asigură incubația respectivelor ouă în momente și locuri complet diferite de cele ale ouălor care nu îndeplinesc condițiile de la litera (a);
- (c) păsările de curte de reproducție și pentru producție trebuie:
 - (i) să nu fie vaccinate împotriva bolii Newcastle și
 - (ii) să fi fost izolate timp de 14 zile înainte de transport, fie într-o exploatație, fie într-o unitate de carantină sub supravegherea unui medic veterinar oficial. În acest sens, nicio pasăre din exploatația sau unitatea de carantină de origine, după caz, nu trebuie să fi fost vaccinată împotriva bolii Newcastle în intervalul de 21 de zile înainte de transport și nicio pasăre care nu este destinată transportului nu trebuie să fi intrat în exploatația sau în unitatea de carantină în acel interval; în plus, nicio vaccinare nu se poate efectua în unitățile de carantină și
 - (iii) să fi fost supuse, în intervalul de 14 zile înainte de transport, la testare serologică reprezentativă, cu rezultate negative, pentru a detecta anticorpii bolii Newcastle în conformitate cu normele de aplicare adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2);

(d) păsările de curte pentru tăiere trebuie să provină din efective de păsări de curte care:

(i) dacă nu sunt vaccinate împotriva bolii Newcastle, îndeplinesc condițiile de la litera (c) subpunctul (iii);

(ii) dacă sunt vaccinate, au fost supuse, în intervalul de 14 zile înainte de transport și pe baza unui eșantion reprezentativ, unui test de izolare a virusului bolii Newcastle care respectă normele de aplicare adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

(2) În cazul în care un stat membru sau o regiune ori regiuni ale unui stat membru doresc să fie recunoscute ca nevaccinând contra bolii Newcastle, acestea pot prezenta un program menționat la articolul 16 alineatul (1).

Comisia examinează programele comunicate de către statele membre. Programele pot fi aprobate, cu respectarea criteriilor menționate la articolul 16 alineatul (1), în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2). În conformitate cu aceeași procedură, pot fi precizate garanțiile suplimentare, generale sau specifice care pot fi cerute în schimbulurile intracomunitare.

În cazul în care un stat membru sau o regiune a unui stat membru consideră că a dobândit statutul de „nevaccinând contra bolii Newcastle”, se poate prezenta Comisiei o cerere de recunoaștere a statutului de „nevaccinând contra bolii Newcastle”, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

Elementele care trebuie luate în considerare pentru a recunoaște că un stat membru sau o regiune posedă statutul de „nevaccinând contra bolii Newcastle” sunt informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1), și, în special, următoarele criterii:

(a) nicio vaccinare contra bolii Newcastle la păsări de curte, cu excepția vaccinării obligatorii a porumbeilor călători menționată la articolul 17 alineatul (3) din Directiva 92/66/CEE a Consiliului din 14 iulie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladiei de Newcastle⁽¹⁾, nu a fost autorizată în cursul celor douăsprezece luni precedente;

(b) coloniile de reproducere fac, cel puțin o dată pe an, obiectul unui control serologic care urmărește să detecteze prezența bolii Newcastle, în conformitate cu normele detaliate adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2);

(c) unitățile nu au nicio pasăre care să fi fost vaccinată contra bolii Newcastle în cele douăsprezece luni precedente, cu excepția porumbeilor călători vaccinați în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Directiva 92/66/CEE.

(3) Comisia poate suspenda statutul de „nevaccinând contra bolii Newcastle” în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2) în cazul:

(a) fie al unei epizootii grave, necontrolate, a bolii Newcastle;

(b) fie al ridicării restricțiilor legislative care interzic recurgerea sistematică la vaccinarea de rutină contra bolii Newcastle.

Articolul 16

(1) În cazul în care un stat membru întocmește sau a întocmit un program obligatoriu sau din proprie inițiativă de combatere a unei boli întâlnite la păsările de curte, statul membru respectiv îl poate prezenta Comisiei, indicând în special:

(a) răspândirea bolii pe teritoriul său;

(b) obiectivele programului, având în vedere importanța bolii și beneficiile estimate ale programului, raportate la costuri;

(c) zona geografică în care se va aplica programul;

(d) categoriile de statut aplicabile unităților, standardele care trebuie respectate de fiecare categorie, precum și procedurile de testare;

(e) procedurile de monitorizare a programului;

(f) acțiunile care trebuie întreprinse în cazul în care, dintr-un motiv sau altul, o unitate își pierde statutul;

(g) măsurile care trebuie adoptate în cazul în care rezultatele testelor derulate în conformitate cu prevederile programului sunt pozitive.

(2) Comisia analizează programele prezentate de către statele membre. Programele pot fi aprobate, cu respectarea criteriilor menționate la alineatul (1), în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2). Orice garanții suplimentare, generale ori specifice, care pot fi necesare în comerțul intracomunitar, pot fi stabilite în conformitate cu aceeași procedură. Garanțiile nu sunt mai mari decât cele solicitate de statul membru pe teritoriul său.

(3) Programele prezentate de statele membre pot fi modificate sau completate în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2). Modificările sau completările aduse programelor care au fost deja aprobate sau garanțiilor care au fost stabilite în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol pot fi aprobate în conformitate cu aceeași procedură.

Articolul 17

(1) În cazul în care un stat membru consideră că teritoriul său ori parte din teritoriul său nu prezintă una dintre maladiile pe care le pot avea păsările de curte, statul membru respectiv transmite Comisiei documentația aferentă, menționând în special:

(a) natura bolii și istoricul apariției acesteia pe teritoriul său;

⁽¹⁾ JO L 260, 5.9.1992, p. 1.

- (b) rezultatele testelor de supraveghere bazate pe investigații serologice, microbiologice sau patologice și pe faptul că boala respectivă trebuie notificată, în temeiul legii, autorităților competente;
- (c) perioada în care s-a efectuat supravegherea;
- (d) dacă este cazul, perioada în care a fost interzisă vaccinarea împotriva bolii și zona geografică în care a fost instituită această interdicție;
- (e) normele pe baza cărora se verifică dacă zona de interes nu este afectată de boală.

(2) Comisia examinează documentația prezentată de statele membre. Garanțiile suplimentare, generale sau specifice, care pot fi solicitate în cadrul comerțului intracomunitar, pot fi definite în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2). Garanțiile nu sunt mai mari decât cele solicitate de statele membre pe teritoriul lor.

(3) Statul membru în cauză notifică Comisia cu privire la orice modificare a cerințelor menționate la alineatul (1). Garanțiile definite conform dispozițiilor de la alineatul (2) pot fi modificate sau retrase, pe baza acestei notificări, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 18

- (1) Puii de o zi și ouăle pentru incubație sunt transportate:
 - (a) fie în containere noi de unică folosință concepute în acest sens și utilizate o singură dată, apoi distruse;
 - (b) fie în containere de re folosire, cu condiția ca acestea să fie curățate și dezinfectate înainte de orice altă reutilizare.
- (2) În orice caz, containerele menționate la alineatul (1) trebuie:
 - (a) să conțină numai pui de o zi sau ouă pentru incubație din aceeași specie, din aceeași categorie și același tip de pasăre de curte și care provin de la aceeași unitate;
 - (b) să poarte o etichetă care să indice:
 - (i) denumirea statului membru și a regiunii de origine;
 - (ii) numărul de omologare a unității de origine, conform anexei II capitolul I punctul 2;
 - (iii) numărul de pui sau de ouă din fiecare ambalaj;
 - (iv) specia de pasăre de curte căreia îi aparțin ouăle sau puii.

(3) Ambalajele care conțin pui de o zi sau ouă pentru incubație pot fi comasate în vederea transportului în containere corespunzătoare. Pe containerele respective apare numărul de ambalaje comasate și indicațiile menționate la alineatul (2) litera (b).

(4) Păsările de curte de reproducție și pentru producție trebuie transportate în cutii sau cuști:

- (a) care conțin doar păsări de curte din aceeași specie, din aceeași categorie și de același tip și care provin din aceeași unitate;
- (b) care prezintă numărul de aprobare al unității de origine, conform anexei II capitolul I punctul 2

(5) Păsările de curte pentru reproducție și puii de o zi sunt transportați cât mai rapid spre unitatea de destinație, fără să intre în contact cu alte păsări vii, cu excepția păsărilor de curte de reproducție și pentru producție ori a puilor de o zi care îndeplinesc condițiile enunțate în prezenta directivă.

Păsările de curte pentru tăiere sunt transportate fără întârziere spre abatorul de destinație, fără să intre în contact cu alte păsări de curte, cu excepția păsărilor de curte pentru tăiere care îndeplinesc condițiile enunțate în prezenta directivă.

Păsările de curte destinate să furnizeze vânat de repopulare sunt transportate fără întârziere către punctul de destinație, fără a intra în contact cu alte păsări de curte, cu excepția păsărilor de curte destinate să furnizeze vânat de repopulare, care îndeplinesc condițiile enunțate de prezenta directivă.

(6) Cutiile, cuștile și mijloacele de transport se concep astfel încât:

- (a) să se prevină pierderea de excremente și a penelor în timpul transportului;
- (b) să permită observarea păsărilor de curte;
- (c) să permită curățarea și dezinfectarea.

(7) Mijloacele de transport și, în cazul în care acestea nu sunt de unică folosință, containerele, cutiile și cuștile, înainte de încărcare și după descărcare, sunt curățate și dezinfectate în conformitate cu instrucțiunile autorității competente a statului membru în cauză.

Articolul 19

Este interzis transportul păsărilor de curte menționate la articolul 18 alineatul (5) prin zonele infectate de gripă aviară sau cu boala Newcastle, cu excepția cazului în care acest transport se efectuează pe căi rutiere pentru camioane sau pe calea ferată.

Articolul 20

Păsările de curte și ouăle pentru incubație care fac obiectul comerțului intracomunitar sunt însoțite, în timpul transportului lor spre locul de destinație, de un certificat veterinar care să fie:

- (a) în conformitate cu modelul corespunzător prevăzut în anexa IV, completat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 599/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de adoptare a unui model armonizat de certificat și de proces-verbal al inspecției, referitoare la schimburile intracomunitare cu animale și cu produse de origine animală ⁽¹⁾;
- (b) semnat de un medic veterinar oficial;
- (c) întocmit, în ziua încărcării, în limba oficială sau în limbile oficiale ale statului membru expeditor și în limba oficială sau în limbile oficiale ale statului membru destinat;
- (d) valabil pe o durată de cinci zile;
- (e) întocmit pe o singură filă;
- (f) adresat, în principiu, unui singur destinat;
- (g) ștampilat și semnat, iar ștampila și semnătura să aibă o culoare diferită de cea a certificatului.

Articolul 21

În conformitate cu dispozițiile generale din tratat, statele membre de destinație pot acorda unuia sau mai multor state membre expeditoare autorizații generale sau autorizații limitate la cazuri specifice prin care să se permită intrarea pe teritoriul lor a păsărilor de curte și a ouălor pentru incubație fără a fi necesar certificatul prevăzut la articolul 20.

CAPITOLUL III

NORME PRIVIND IMPORTURILE DIN ȚĂRI TERȚE

Articolul 22

Păsările de curte și ouăle pentru incubație importate în Comunitate trebuie să fie în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 23-26.

Articolul 23

(1) Păsările de curte și ouăle pentru incubație trebuie să fi provenit din țări terțe sau din zone ale țărilor terțe menționate pe o listă întocmită de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2). Lista poate fi modificată sau completată în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (3).

(2) Pentru a decide dacă o țară terță sau o zonă a acestei țări terțe poate figura pe lista menționată la alineatul (1), se iau în considerare în special:

- (a) starea de sănătate a păsărilor de curte, a altor animale domestice și a faunei din țara terță, acordându-se o atenție deosebită în special bolilor exotice ale animalelor, precum și starea de sănătate în zonele de vecinătate, în cazul în care oricare din cele două pot compromite sănătatea populației și a animalelor din statele membre;
- (b) regularitatea și rapiditatea furnizării de informații de către țara terță cu privire la existența pe teritoriul său a bolilor animale contagioase, în special a celor menționate în listele Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animală (OIE);
- (c) normele acestei țări privind prevenirea și combaterea bolilor la animale;
- (d) structura serviciilor veterinare din țara respectivă și atribuțiile acestor servicii;
- (e) organizarea și aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor animale contagioase;
- (f) garanțiile pe care le poate oferi țara terță pentru conformare cu prezenta directivă;
- (g) respectarea normelor comunitare privind hormonii și reziduurile.

(3) Lista menționată la alineatul (1) și toate modificările aduse acesteia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 24

(1) Păsările de curte și ouăle destinate incubației trebuie să provină din țări terțe:

- (a) în care gripa aviară și boala Newcastle, astfel cum sunt definite de Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare ⁽²⁾ și de Directiva 92/66/CEE a Consiliului, sunt boli a căror declarare este obligatorie;

- (b) indemne de gripa aviară și boala Newcastle

sau

care, fără a fi indemne de aceste boli, le combat cu ajutorul unor măsuri cel puțin echivalente celor prevăzute de Directiva 2005/94/CE și de Directiva 92/66/CEE.

(2) Comisia poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2), în ce condiții dispozițiile de la alineatul (1) din prezentul articol se aplică numai unei părți a teritoriului țărilor terțe.

⁽¹⁾ JO L 94, 31.3.2004, p. 44.

⁽²⁾ JO L 10, 14.1.2006, p. 16.

Articolul 25

(1) Păsările de curte și ouăle pentru incubație pot fi importate de pe teritoriul unei țări terțe sau dintr-o zonă a unei țări terțe care figurează pe lista întocmită în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) numai dacă provin din efective care:

- (a) înainte de expediere au fost ținute fără întrerupere pe teritoriul respectiv sau în zona respectivă pe parcursul unei perioade care se stabilește în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2);
- (b) îndeplinesc condițiile de sănătate animală adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2) pentru importurile de păsări de curte și de ouă pentru incubație din acea țară. Aceste condiții pot să fie diferite în funcție de speciile și de categoriile de păsări de curte.

(2) Condițiile de sănătate animală se stabilesc pe baza normelor prevăzute în capitolul II și în anexele aferente. În conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2) se pot stabili derogări, de la caz la caz, în situația în care țara terță respectivă oferă garanții similare privind sănătatea animală care să fie cel puțin echivalente.

Articolul 26

(1) Păsările de curte și ouăle pentru incubație sunt însoțite de un certificat întocmit și semnat de un medic veterinar oficial al țării terțe exportatoare.

Certificatul trebuie:

- (a) să fie emis în ziua încărcării în vederea expedierii spre statul membru de destinație;
- (b) să fie redactat în limba oficială a statului membru destinatar sau în limbile oficiale ale statului membru de destinație;
- (c) să însoțească transportul în exemplar original;
- (d) să ateste că păsările sau ouăle pentru incubație sunt conforme cu condițiile prezentei directive și cu cele stabilite în temeiul prezentei directive privind importurile din țări terțe;
- (e) să aibă o valabilitate de cinci zile;
- (f) să fie întocmit pe o singură filă;
- (g) să fie adresat unui singur destinatar;
- (h) să poarte o ștampilă și o semnătură de o culoare diferită de cea a certificatului.

(2) Certificatul menționat la alineatul (1) trebuie să fie în conformitate cu modelul stabilit în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 27

Experții veterinari ai statelor membre și ai Comisiei efectuează controale la fața locului pentru a verifica dacă toate dispozițiile prezentei directive se aplică efectiv.

Experții statelor membre responsabili cu acele controale sunt desemnați de Comisie, la propunerea statelor membre.

Controalele se efectuează în numele Comunității, care suportă cheltuielile aferente.

Periodicitatea inspecțiilor și procedura de inspecție se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 28

(1) Comisia poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (3), să limiteze importul dintr-o țară terță sau dintr-o zonă a unei țări terțe la anumite specii, ouă pentru incubație, păsări de curte de reproducție sau pentru producție, păsări de curte pentru tăiere sau pentru utilizări speciale.

(2) Comisia poate stabili, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2), ca păsările de curte, ouăle pentru incubație importate sau păsările de curte eclozate din ouă importate să fie ținute în carantină sau izolate o perioadă care nu poate depăși două luni.

Articolul 29

Fără a aduce atingere articolelor 22, 24, 25 și 26, Comisia poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2), să autorizeze, de la caz la caz, importul de păsări de curte și de ouă pentru incubație din țări terțe în cazul în care asemenea importuri nu respectă dispozițiile articolelor 22, 24, 25 și 26. Normele de aplicare pentru asemenea importuri se elaborează în același timp și în conformitate cu aceeași procedură. Respectiv normele prevăd garanții de sănătate animală cel puțin echivalente cu garanțiile de sănătate animală prevăzute la capitolul II, incluzând măsuri de carantină și testare obligatorii pentru gripa aviară, boala Newcastle și orice altă boală relevantă.

Articolul 30

La sosirea în statul membru de destinație, păsările de curte pentru tăiere sunt duse direct într-un abator pentru a fi sacrificate în cel mai scurt timp.

Fără a aduce atingere condițiilor speciale care pot fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (3), autoritatea competentă a statului membru de destinație poate desemna, din motive de sănătate animală, abatorul spre care trebuie expediate păsările.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 31

În sensul comerțului intracomunitar, măsurile de salvgardare prevăzute în Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾ se aplică păsărilor de curte și ouălor pentru incubație.

Articolul 32

Normele de control veterinar prevăzute în Directiva 90/425/CEE se aplică în cazul comerțului intracomunitar cu păsări de curte și cu ouă pentru incubație.

Articolul 33

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽²⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la 15 zile.

Articolul 34

Modificările anexelor I-V, care au în vedere în special adaptarea lor la evoluția metodelor de diagnostic și la diferențele privind importanța economică a unor anumite boli, se decid în conformitate cu procedura menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 35

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 36

Directiva 90/539/CEE astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa VI, partea A, se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa VI, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

Articolul 37

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Articolul 38

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
S. O. LITTORIN

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.

⁽²⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

ANEXA I

Laboratoarele naționale de referință pentru bolile aviare desemnate în conformitate cu articolul 4 sunt responsabile, în fiecare stat membru, de coordonarea metodelor de diagnosticare prevăzute în prezenta directivă. În acest scop, laboratoarele:

- (a) pot furniza laboratoarelor autorizate reactivii necesari pentru testele de diagnosticare;
 - (b) monitorizează calitatea reactivilor utilizați de laboratoarele autorizate în scopul efectuării testelor de diagnosticare prevăzute de prezenta directivă;
 - (c) organizează periodic teste comparative.
-

ANEXA II

APROBAREA UNITĂȚILOR

CAPITOLUL I

NORME GENERALE

1. Pentru a fi aprobate de către autoritatea competentă pentru comerțul intracomunitar, unitățile trebuie:
 - (a) să respecte condițiile referitoare la infrastructură și la funcționare prevăzute în capitolul II;
 - (b) să pună în aplicare și să respecte un program privind supravegherea maladiilor, aprobat de autoritatea centrală veterinară competentă, cu respectarea cerințelor din capitolul III;
 - (c) să dețină infrastructura necesară pentru desfășurarea operațiunilor prevăzute la litera (d);
 - (d) să fie supravegheate de autoritatea veterinară competentă în contextul unei forme organizate de monitorizare a sănătății animalelor. Monitorizarea include în special:
 - cel puțin o inspecție sanitară anuală, efectuată de către medicul veterinar oficial, la care se adaugă controalele pentru verificarea modului în care se aplică măsurile de igienă și a funcționării unității, în conformitate cu condițiile din capitolul II;
 - înregistrarea, de către fermier, a tuturor informațiilor necesare pentru monitorizarea continuă a stării de sănătate din unitate de către autoritatea veterinară competentă;
 - (e) să conțină numai păsări de curte.
2. Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități care îndeplinește condițiile enunțate la punctul 1 un număr distinct, care poate fi identic cu cel atribuit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

CAPITOLUL II

INFRASTRUCTURĂ ȘI FUNCȚIONARE

- A. Unități de selectare, de înmulțire și de creștere
 1. Infrastructura
 - (a) Amplasarea și dispunerea infrastructurii trebuie să corespundă cu specificul producției realizate și să asigure că se poate preveni apariția oricărei boli sau, în cazul apariției unei boli, să se asigure că aceasta poate fi controlată. În cazul în care unitățile dețin mai multe specii de păsări de curte, se va face o separare clară între aceste specii.
 - (b) Infrastructura trebuie să asigure condiții de igienă bune și să permită monitorizarea stării de sănătate.
 - (c) Echipamentul trebuie să corespundă cu specificul producției realizate și să permită curățarea și dezinfectarea, în locul cel mai adecvat, a instalațiilor și a vehiculelor cu care sunt transportate păsările de curte și ouăle pentru incubație.
 2. Creșterea păsărilor
 - (a) Tehnica de creștere trebuie să aibă la bază, pe cât posibil, principiul „creșterii protejate” sau principiul „supravegherii continue”. Curățarea, dezinfectarea și evacuarea efectivelor trebuie puse în practică la toate loturile.
 - (b) Unitățile de selectare sau de înmulțire și de creștere nu trebuie să adăpostească decât păsări de curte care provin:
 - chiar din unitate; și/sau

- din alte unități de creștere, de selectare sau de înmulțire din Comunitate, aprobate în conformitate cu articolul 6 litera (a) subpunctul (i); și/sau
 - din importuri din țări terțe realizate în conformitate cu prezenta directivă.
- (c) Conducerea unității trebuie să stabilească norme de igienă; personalul trebuie să poarte îmbrăcăminte de lucru, iar vizitatorii să poarte îmbrăcăminte de protecție.
- (d) Clădirile, împrejuririle și echipamentul trebuie să fie bine întreținute.
- (e) Ouăle trebuie colectate de mai multe ori pe zi, curățate și dezinfectate cât mai repede.
- (f) Fermierul trebuie să notifice medicul veterinar autorizat cu privire la orice modificare a randamentului producției sau cu privire la orice alt semn care poate constitui o suspiciune de boală contagioasă a păsărilor de curte. Din momentul în care apare suspiciunea, medicul veterinar autorizat trebuie să trimită unui laborator aprobat probele necesare pentru stabilirea sau confirmarea diagnosticului;
- (g) Se va ține un dosar, registru sau bază de date referitoare la efectivele de păsări, care se păstrează cel puțin doi ani după eliminarea efectivelor. Acestea vor indica:
- intrările și ieșirile de păsări de curte;
 - randamentul producției;
 - morbiditatea și mortalitatea, inclusiv cauzele acestora;
 - examenele de laborator executate și rezultatele obținute;
 - locul de origine al păsărilor de curte;
 - destinația ouălor.
- (h) În cazul unor boli contagioase ale păsărilor de curte, rezultatele examenelor de laborator trebuie comunicate imediat medicului veterinar autorizat.

B. Incubatoare

1. Instalații

- (a) Trebuie să existe o separare fizică și funcțională a incubatorului de instalațiile pentru creșterea păsărilor. Dispunerea va permite separarea diverselor sectoare funcționale:
- depozitarea și sortarea ouălor;
 - dezinfectare;
 - pre-incubație;
 - ecloziune;
 - pregătire și condiționare a expedierilor.
- (b) Clădirile trebuie protejate de păsările venite din exterior și de rozătoare. Podelele și pereții trebuie să fie din material rezistent, impermeabil și lavabil; condițiile de iluminare naturală sau artificială și sistemele de reglare a aerului și a temperaturii trebuie adaptate; trebuie prevăzută eliminarea igienică a deșeurilor (ouă și pui).
- (c) Echipamentul trebuie să aibă pereții interiori netezi și etanși.

2. Funcționarea

- (a) Funcționarea trebuie să aibă la bază principiul circulației în sens unic a ouălor, a echipamentului aflat în funcțiune și a personalului.
- (b) Ouăle pentru incubație trebuie să provină:
 - din unități de selectare sau de înmulțire din Comunitate aprobate în conformitate cu articolul 6 litera (a) subpunctul (i);
 - din importuri din țări terțe derulate în conformitate cu prezenta directivă.
- (c) Normele de igienă se adoptă de către conducerea unității; personalul trebuie să poarte îmbrăcăminte de lucru, iar vizitatorii, îmbrăcăminte de protecție.
- (d) Clădirile și echipamentul se vor menține în bună stare de întreținere.
- (e) Operațiunile de dezinfectare vizează:
 - ouăle, între sosirea acestora și introducerea în incubator;
 - incubatoarele, cu regularitate;
 - eclozoarele și echipamentul, după fiecare ecloziune.
- (f) Un program de control al calității microbiologice trebuie utilizat pentru a evalua starea sanitară a incubatorului.
- (g) Fermierul comunică medicului veterinar autorizat orice modificare a randamentului producției sau orice alt semn care ar putea constitui o suspiciune de boală contagioasă a păsărilor de curte. Din momentul în care apare suspiciunea de boală contagioasă, medicul veterinar autorizat trebuie să trimită unui laborator aprobat probele necesare pentru stabilirea sau confirmarea diagnosticului și informează autoritatea veterinară competentă, care decide măsurile corespunzătoare ce trebuie adoptate.
- (h) Un registru de incubator, fișier sau program informatic, păstrat timp de cel puțin doi ani, va arăta, dacă este posibil, pentru fiecare efectiv:
 - proveniența ouălor și data sosirii acestora;
 - rezultatele ecloziunii;
 - anomaliile constatate;
 - examenele de laborator executate și rezultatele obținute;
 - eventualele programe de vaccinare;
 - numărul și destinația ouălor introduse în incubatoare din care nu au ieșit pui;
 - destinația puilor de o zi.
- (i) În cazul unor boli contagioase ale păsărilor de curte, rezultatele examenelor de laborator trebuie comunicate imediat medicului veterinar autorizat.

CAPITOLUL III

PROGRAMUL DE CONTROL SANITAR AL BOLILOR

Programele de control sanitar al bolilor trebuie să prevadă, fără a aduce atingere măsurilor de sănătate și articolelor 16 și 17, cel puțin condițiile de control pentru infecțiile și speciile menționate la continuare.

A. Infecții cu *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* și *Salmonella*

1. Specii vizate

- (a) în cazul *Salmonella Pullorum* și *Gallinarum*: găini, curci, bibilici, prepelițe, fazani, potârnicși și rațe;
- (b) în cazul *Salmonella Arizonae*: curci.

2. Programul de control sanitar

- (a) Determinarea prezenței infecției se realizează prin examene serologice și/sau bacteriologice.
- (b) Probele care trebuie examinate se prelevează, în funcție de caz, din sânge de la pui de calitate a doua, din puf sau din praful eclozoarului, din depunerile de pe peretele interior al incubatorului, din așternut sau din apa din adăpătoare.
- (c) La prelevarea de probe de sânge de la un efectiv pentru a investiga *Salmonella Pullorum* sau *Salmonella Arizonae* prin examen serologic se va ține cont, pentru numărul de probe care trebuie prelevate, de prevalența infecției în țară și de istoricul acesteia în cadrul unității.

Efectivele de păsări trebuie inspectate în timpul fiecărei perioade de depunere a ouălor, în momentul oportun pentru detectarea bolii.

B. Infecții cu *Mycoplasma Gallisepticum* și *Mycoplasma Meleagridis*

1. Specii vizate

- (a) În cazul *Mycoplasma Gallisepticum*: găini și curci.
- (b) În cazul *Mycoplasma Meleagridis*: curci.

2. Programul de control sanitar

- (a) Determinarea prezenței infecției se realizează prin examene serologice și/sau bacteriologice și/sau prin constatarea leziunilor de aerosaculitate la puii de găină și la puii de curcă de o zi.
- (b) Probele pentru laborator se prelevează, în funcție de caz, din sânge de la pui de găină și pui de curcă de o zi, din material seminal, din probe traheale, cloacale sau din sacul aerian.
- (c) Examele pentru investigarea *Mycoplasma Gallisepticum* sau *Mycoplasma Meleagridis* se realizează pornind de la un eșantion reprezentativ, astfel încât să se poată efectua supravegherea continuă a infecției pe parcursul perioadelor de creștere și de depunere a ouălor, adică imediat înainte de depunerea ouălor și apoi din trei în trei luni.

C. Rezultate și măsuri ce urmează a fi întreprinse

În cazul în care nu există reacții, examenul este considerat negativ. În caz contrar, efectivul este suspectat de boală și trebuie să se aplice măsurile prevăzute în capitolul IV.

D. În cazul fermelor care cuprind mai multe unități de producție distincte, autoritatea veterinară competentă poate deroga de la aceste măsuri în ceea ce privește unitățile de producție sănătoase ale unei ferme infectate, în măsura în care medicul veterinar autorizat a confirmat că structura și importanța acestor unități de producție, precum și operațiunile care se efectuează în cadrul lor sunt de asemenea natură încât aceste unități de producție sunt, în ceea ce privește locația, întreținerea și alimentația, complet distincte, astfel încât boala respectivă nu se poate propaga de la o unitate de producție la alta.

CAPITOLUL IV

CRITERII DE SUSPENDARE SAU DE RETRAGERE A APROBĂRII UNEI UNITĂȚI

1. Aprobarea unei unități se suspendă:

- (a) în cazul în care condițiile prevăzute în capitolul II nu mai sunt îndeplinite;

- (b) până la realizarea unei investigații corespunzătoare asupra bolii, în cazul în care:
- este suspectată prezența gripei aviare sau a bolii Newcastle în cadrul unității;
 - unitatea a primit păsări de curte sau ouă pentru incubație care provin dintr-o unitate suspectă sau afectată de gripa aviară sau de boala Newcastle;
 - între unitate și un focar de gripă aviară sau de boală Newcastle a avut loc un contact susceptibil de a transmite infecția;
- (c) până la efectuarea unor noi examene, în cazul în care rezultatele controalelor întreprinse în conformitate cu condițiile din capitolele II și III privind infecțiile cu *Salmonella Pullorum*, *Salmonella Gallinarum*, *Salmonella Arizonae*, *Mycoplasma Gallisepticum* sau *Mycoplasma Meleagridis* sugerează prezența unei infecții;
- (d) până la aplicarea măsurilor corespunzătoare solicitate de către medicul veterinar oficial după constatarea neconformării unității cu cerințele din capitolul I punctul 1 literele (a), (b) și (c).
2. Aprobarea unei unități trebuie retrasă:
- (a) în cazul izbucnirii gripei aviare sau a bolii Newcastle în unitate;
- (b) în cazul în care un nou examen desfășurat corespunzător confirmă prezența unei infecții cu *Salmonella Pullorum*, *Salmonella Gallinarum*, *Salmonella Arizonae*, *Mycoplasma Gallisepticum* sau *Mycoplasma Meleagridis*;
- (c) în cazul în care, după o nouă somare din partea medicului veterinar oficial, nu s-au adoptat măsurile de conformare cu cerințele din capitolul I punctul 1 literele (a), (b) și (c).
3. Restabilirea aprobării se supune următoarelor condiții:
- (a) în cazul în care aprobarea a fost retrasă din cauza izbucnirii gripei aviare sau a bolii Newcastle, aceasta poate fi restabilită după douăzeci și una de zile de la executarea curățării și a dezinfecției, în cazul în care s-a efectuat sacrificarea sanitară;
- (b) în cazul în care aprobarea a fost retrasă din cauza unor infecții provocate:
- de *Salmonella Pullorum* et *Gallinarum* sau de *Salmonella Arizonae*, aprobarea va putea fi restabilită în cazul în care au fost înregistrate rezultate negative la două teste efectuate la un interval de cel puțin 21 de zile în unitatea respectivă și după dezinfectarea locului, în urma sacrificării efectivului de păsări infectate;
 - de *Mycoplasma Gallisepticum* sau de *Mycoplasma Meleagridis*, aprobarea va putea fi restabilită în cazul în care au fost înregistrate rezultate negative la două teste efectuate pe tot efectivul de păsări la un interval de cel puțin 60 de zile.
-

ANEXA III

CONDIȚII PRIVIND VACCINĂRILE PĂSĂRILOR DE CURTE

1. În cazul vaccinării păsărilor de curte destinate schimburilor sau a celor de la care provin ouăle pentru incubație, vaccinurile folosite trebuie să aibă o autorizație de comercializare eliberată de autoritatea responsabilă din statul membru pe teritoriul căruia sunt utilizate.
 2. Criteriile de folosire a vaccinurilor în cadrul programelor de vaccinare de rutină împotriva bolii Newcastle pot fi stabilite de Comisie.
-

ANEXA IV

CERTIFICATE VETERINARE PENTRU COMERȚUL INTRACOMUNITAR

(Modelele 1-6)

MODEL 1

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii al prezentului transport	I.1. Expeditorul Nume		I.2. Numarul de referinta al certificatului		I.2.a. Numar local de referina					
	Adresa Codul postal		I.3. Autoritatea Competenta Centrala							
			I.4. Autoritatea Competenta Locala							
	I.5. Destinatarii Nume		I.6.							
	Adresa Codul postal						I.7.			
	I.8. Tارا de origine	Codul ISO	I.9. Regiunea de origine	Cod	I.10. Tارا de destinatia	Codul ISO				
	I.12. Locul de origine				I.13. Locul de destinatie					
	Exploatare ☐		Unitatea ☐		Exploatare ☐		Unitatea ☐		Organismul ☐ aprobat	
	Nume		Numarul de aprobare		Nume		Numarul de aprobare			
	Adresa				Adresa					
	Codul postal				Codul postal					
	I.14. Locul de incarcare				I.15. Data si locul de plecare					
	Codul postal									
	I.16. Mijloacele de transport				I.17. Transportator					
	Avion ☐		Vas ☐		Vagon de tren ☐		Nume		Numarul de aprobare	
Vehicul rutier ☐		Altele ☐		Identificare:		Adresa				
				Cod postal		Stat membru				
I.18. Specii de animale/Produse				I.19. Codul produsului (cod CN) 04.07						
				I.20. Numar/Cantitate						
I.21.				I.22. Numar de pachete						
I.23. Identificarea containerului/Numarul sigiliului				I.24.						
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru:										
Reproductie ☐		Organismul aprobat ☐		Altele ☐						
I.26. Tranzit prin tari terte		☐		I.27. Tranzit prin statele membre		☐				
Tara terta		Codul ISO		Stat membru		Codul ISO				
Punct de iesire		Cod		Stat membru		Codul ISO				
Punct de intrare		Nr. PIF		Stat membru		Codul ISO				
I.28. Export		☐		I.29.						
Tara terta		Codul ISO								
Punct de iesire		Cod								
I.30.										
I.31. Identificarea animalelor										
Specii (nume stiintific)		Categoria		Identificarea		Varsta		Numar de ambalaje		
								Cantitate		

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Ouă pentru incubație

Partea II: Certificarea		II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local
	<p>II.1 Certificat de sănătate animală</p> <p>Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific faptul că ouăle pentru incubație descrise mai sus:</p> <p>(a) respectă</p> <p>(¹) fie [prevederile articolelor 6, 8 și 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului]</p> <p>(¹) (²) fie [prevederile articolului 6 litera (a) subpunctele (i) și (ii) și litera (b), și articolelor 8 și 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului]</p> <p>(³) (b) respectă prevederile articolului 15 alineatul (1), litera (a) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(⁴) (c) respectă prevederile Deciziei (Deciziilor)/...../CE a(le) Comisiei privind garanții suplimentare referitoare la (a se indica boala (bolile)) și în conformitate cu articolul 16 sau articolul 17 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(d) provin de la păsări de curte care:</p> <p>(¹) fie [nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]</p> <p>(¹) fie [au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu:</p> <p>.....</p> <p>(numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin(vaccinuri)]</p> <p>La (data) și la vârsta de săptămâni].</p> <p>II.2. Certificat de sănătate publică</p> <p>Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că ouăle pentru incubație descrise mai sus:</p> <p>(⁵) (a) provin dintr-un efectiv care a fost supus unui test de depistare a serotipurilor de <i>Salmonella</i> care prezintă interes din punct de vedere al sănătății publice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.</p> <p>Data ultimei eșantionări a efectivului de la care se cunoaște rezultatul testului:</p> <p>Rezultatul tuturor testelor efectuate asupra efectivului:</p> <p>(¹) (⁶) fie [pozitiv]</p> <p>(¹) (⁶) fie [negativ]</p> <p>(⁵) (b) și că nu au fost detectate nici <i>Salmonella</i> Enteritidis, nici <i>Salmonella</i> Typhimurium în cadrul programului de control menționat la punctul 11.2(a).</p> <p>II.3. Informații suplimentare de sănătate</p> <p>(¹) (⁷) II.3.1. Acest lot este constituit din păsări de curte vii/pui de o zi/ouă pentru incubație provenite din exploatații în care nu s-a efectuat vaccinarea împotriva gripei aviare.</p> <p>(¹) II.3.2. Prezentul lot îndeplinește condițiile de sănătate animală stabilite în Decizia 2006/415/CE a Comisiei.</p> <p>(¹) II.3.3. Prezentul lot îndeplinește condițiile de sănătate animală stabilite în Decizia 2006/563/CE a Comisiei.</p>		

Note**Partea I:**

- **Referință pentru casața I.16:** Numărul de înregistrare (vagoane de tren sau container și camioane), numărul zborului (aeronava) sau denumirea (vapor).
 - **Referință pentru casața I.31:** Categoria: a se selecta una dintre cele de mai jos: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/peuți îngrășat/alte.
- Identificarea: a se indica efectivul de origine și marca.
Vârsta: a se indica data colectării.

Partea II:

- (¹) A se păstra mențiunea corespunzătoare.
 - (²) Se aplică numai dacă se respectă cerințele de la punctele II.3.2. sau II.3.3.
 - (³) A se certifica în cazul expedierii într-un stat membru care are statutul de nevaccinare aprobată de Comunitatea Europeană în ceea ce privește boala Newcastle, în prezent: Finlanda și Suedia, altfel trebuie ștersă referința.
 - (⁴) A se completa, dacă e cazul.
 - (⁵) Certificarea în temeiul punctului II.2 se aplică numai dacă păsările de curte aparțin speciei *Gallus gallus*.
 - (⁶) Dacă vreunul din rezultatele testelor de depistare a *Salmonella* Infantis, *Salmonella* Virchow sau *Salmonella* Hadar a fost pozitiv pe durata de viață e efectivului, a se indica drept pozitiv.
 - (⁷) Se aplică numai pentru statele membre care efectuează vaccinarea împotriva gripei aviare în conformitate cu planul de vaccinare aprobat la nivel comunitar.
- Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.

Medic veterinar oficial

Nume (cu majuscule):

Calificarea și titlul

Unitatea veterinară locală:

Nr. unității corespunzătoare:

Data:

Semnătura:

Ștampila

MODEL 2

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii al prezentului transport	I.1. Expeditorul Nume		I.2. Numarul de referinta al certificatului		I.2.a. Numar local de referina					
	Adresa Codul postal		I.3. Autoritatea Competenta Centrala							
			I.4. Autoritatea Competenta Locala							
	I.5. Destinatarii Nume		I.6. Nr. Certificatelor originale asociate		Nr Documentelor insotitoare					
	Adresa Codul postal		I.7.							
	I.8. Tara de origine	Codul ISO	I.9. Regiunea de origine	Cod	I.10. Tara de destinatie	Codul ISO	I.11. Regiunea de destinatie	Cod		
	I.12. Locul de origine			I.13. Locul de destinatie						
	Exploatare ☐		Unitatea ☐		Exploatare ☐		Unitatea ☐		Organismul ☐ aprobat	
	Nume		Numarul de aprobare		Nume		Numarul de aprobare			
	Adresa				Adresa					
	Codul postal				Codul postal					
	I.14. Locul de incarcare				I.15. Data si locul de plecare					
	Codul postal									
	I.16. Mijloacele de transport				I.17. Transportator					
Avion ☐		Vas ☐		Vagon de tren ☐		Nume		Numarul de aprobare		
Vehicul rutier ☐		Altele ☐		Identificare:		Adresa				
				Cod postal		Stat membru				
I.18. Specii de animale/Produse				I.19. Codul produsului (cod CN)						
				I.20. Numar/Cantitate						
I.21.				I.22. Numar de pachete						
I.23. Identificarea containerului/Numarul sigiliului				I.24.						
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru:										
Reproductie ☐		Organismul aprobat ☐		Altele ☐						
I.26. Tranzit prin tari terte ☐				I.27. Tranzit prin statele membre ☐						
Tara terta		Codul ISO		Stat membru		Codul ISO				
Punct de iesire		Cod		Stat membru		Codul ISO				
Punct de intrare		Nr. PIF		Stat membru		Codul ISO				
I.28. Export ☐				I.29.						
Tara terta		Codul ISO								
Punct de iesire		Cod								
I.30.										
I.31. Identificarea animalelor										
Specii (nume stiintific)		Categorie		Varsta		Numar de ambalaje		Cantitate		

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Pui de o zi

	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local
Partea II: Certificarea	II.1. Certificat de sănătate animală	
	<p>Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că puii de o zi descriși mai sus:</p> <p>(a) respectă:</p> <p>(¹) fie (i) [prevederile articolelor 6, 9 și 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului]</p> <p>(¹) (²) (³) fie [prevederile articolului 6 litera (a) subpunctele (i), (ii) și litera (b), articolele 9 și 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului]</p> <p>(¹) fie (i) [dacă provin din ouă pentru incubare importate în conformitate cu cerințele modelului HEP din Regulamentul (CE) nr. 798/2008, prevederile articolului 6 litera (a) și articolul 9 literele (b) și (c) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului]</p> <p>(¹) (²) (³) fie [dacă provin din ouă pentru incubare importate în conformitate cu cerințele modelului HEP din Decizia 2006/696/CE a Comisiei, prevederile articolului 6 litera (a) subpunctele (i), (ii) și articolul 9 literele (b) și (c) din Directiva [2009/158/CE] a Consiliului]</p> <p>(⁴) (b) respectă prevederile articolului 15 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(⁵) (c) respectă prevederile Deciziei (Deciziilor)/...../CE a (le) Comisiei privind garanții a (le) Comisiei privind garanții (a se indica boala (bolile)) și în conformitate cu articolul 16 sau articolul 17 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(¹) (d) fie [nu au fost vaccinați împotriva bolii Newcastle;] (¹) fie [au fost vaccinați împotriva bolii Newcastle cu: (numele și tipul tulpinii (active sau inactiv) a virusului bolii folosită în vaccin (vaccinuri)) la (data)].</p> <p>(e) provin de la păsări de curte care: (¹) fie [nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;] (¹) fie [au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu: (numele și tipul tulpinii (active sau inactiv) a virusului bolii folosită în vaccin (vaccinuri)) la (data)].</p> <p>(¹) (f) că puii de o zi destinați introducerii în efective de păsări de curte pentru reproducere sau efective de păsări de curte pentru producție provin din efective care au fost testate cu rezultate negative, în conformitate cu normele stabilite în Decizia 2003/644/CE a Comisiei.</p>	
	II.2. Certificat de sănătate publică	
	<p>Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că puii de o zi descriși mai sus:</p> <p>(⁶) (a) provin dintr-un efectiv care a fost supus unui test de depistare a serotipurilor de <i>Salmonella</i> care prezintă interes din punct de vedere al sănătății publice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.</p> <p>Data ultimei eșantionări a efectivului de la care se cunoaște rezultatul testului:</p> <p>Rezultatul tuturor testelor efectuate asupra efectivului: (¹) (⁷) fie [pozitiv] (¹) (⁷) fie [negativ]</p> <p>(⁶) (b) și, dacă sunt destinați reproducerii, că nu au fost detectate nici <i>Salmonella</i> Enteritidis, nici <i>Salmonella</i> Typhimurium în cadrul programului de control menționat la punctul II.2(a).</p>	

II.3. Informații suplimentare de sănătate

- (¹) (⁶) II.3.1. Acest lot este constituit din păsări de curte vii/pui de o zi/ouă pentru incubajie provenite din exploatații în care nu s-a efectuat vaccinarea împotriva gripei aviare.
- (¹) II.3.2. Prezentul lot îndeplinește condițiile de sănătate animală stabilite în Decizia 2006/415/CE a Comisiei.

Note**Partea I:**

- **Referință pentru casața I.6:** Numărul (numerele) certificatelor de sănătate animală insolitoare.
- **Referință pentru casața I.16:** Numărul de înregistrare (vagoane de tren sau container și camioane), numărul zborului (aeronava) sau denumirea (vapor).
- **Referință pentru casața I.19:** A se utiliza codurile SH corespunzătoare: 01.05, 01.06.39.
- **Referință pentru casața I.31:** Categoria: a se selecta una din cele de mai jos:
linie pura/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/ pentru îngrășat/altele.
Vârsta: a se indica data la care a ecloziunii.
Numărul de ambalaje: a se indica numărul de lăzi sau cuști.

Partea II:

- (¹) A se păstra mențiunea corespunzătoare.
- (²) Se aplică numai dacă se respectă cerințele de la punctul II.3.2.
- (³) În cazurile în care puii de o zi provin din ouă importate dintr-o țară terță, perioada de izolare în exploatarea de destinație trebuie respectată așa cum se prevede în partea a II-a din anexa VIII la Regulamentul 798/2008. Autoritatea competentă de la locul de destinație finală a puilor de o zi trebuie informată despre această cerință prin intermediul sistemului TRACES.
- (⁴) A se certifica în cazul expedierii într-un stat membru care are statutul de nevaccinare aprobată de Comunitatea Europeană în ceea ce privește boala Newcastle, în prezent: Finlanda și Suedia, altfel trebuie ștearsă referința.
- (⁵) A se completa, dacă e cazul.
- (⁶) Garanțiile prevăzute la punctul II.2 se aplică numai dacă puii de o zi aparțin speciei *Gallus gallus* și:
- Se aplică de la 1 februarie 2008, în cazul în care puii de o zi sunt destinați numai producției de ouă, altele decât ouăle pentru incubajie.
 - Ele se aplică de la 1 ianuarie 2009, în cazul în care puii de o zi sunt destinați numai producției de carne.
- (⁷) Dacă vreunul din rezultatele testelor de depistare a serotipurilor a fost pozitiv pe durata de viață e efectivului, a se indica drept pozitiv.
- Efective de păsări de curte pentru reproducere: *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow și *Salmonella* Infantis.
- Efective de păsări de curte pentru producție: *Salmonella* Enteritidis și *Salmonella* Typhimurium.
- (⁸) Se aplică numai pentru statele membre care efectuează vaccinarea împotriva gripei aviare în conformitate cu planul de vaccinare aprobat la nivel comunitar.
- Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.

Medic veterinar oficial

Nume (cu majuscule):	Calificarea și titlul
Unitatea veterinară locală:	Nr. unității corespunzătoare:
Data:	Semnătura:
Ștampila	

MODEL 3

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii al prezentului transport	I.1. Expeditorul Nume				I.2. Numarul de referinta al certificatului		I.2.a. Numar local de referina		
	Adresa Codul postal				I.3. Autoritatea Competenta Centrala				
					I.4. Autoritatea Competenta Locala				
	I.5. Destinatarii Nume				I.6.				
	Adresa Codul postal								I.7.
	I.8. Tara de origine		Codul ISO	I.9. Regiunea de origine		Cod	I.10. Tara de destinatia		
							I.11. Regiunea de destinatia		Cod
	I.12. Locul de origine				I.13. Locul de destinatie				
	Exploatare ☐		Unitatea ☐		Exploatare ☐		Unitatea ☐		Organismul ☐ aprobat
	Nume		Numarul de aprobare		Nume		Numarul de aprobare		
	Adresa				Adresa				
	Codul postal				Codul postal				
	I.14. Locul de incarcare				I.15. Data si locul de plecare				
	Codul postal								
I.16. Mijloacele de transport				I.17. Transportator					
Avion ☐		vas ☐	Vagon de tren ☐		Nume		Numarul de aprobare		
Vehicul rutier ☐		Altele ☐		Adresa					
Identificare:				Cod postal		Stat membru			
I.18. Specii de animale/Produse						I.19. Codul produsului (cod CN)			
						I.20. Numar/Cantitate			
I.21.						I.22. Numar de pachete			
I.23. Identificarea containerului/Numarul sigiliului						I.24.			
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru:									
Reproductie ☐			Organismul aprobat ☐			Altele ☐			
I.26. Tranzit prin tari terte ☐				I.27. Tranzit prin statele membre ☐					
Tara terta		Codul ISO		Stat membru		Codul ISO			
Punct de iesire		Cod		Stat membru		Codul ISO			
Punct de intrare		Nr. PIF		Stat membru		Codul ISO			
I.28. Export ☐				I.29.					
Tara terta		Codul ISO							
Punct de iesire		Cod							
I.30.									
I.31. Identificarea animalelor									
Specii (nume stiintific)			Categoria		Identificarea		Numar de ambalaje	Cantitate	

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Păsările de curte pentru reproducere și pentru producție

	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local
Partea II: Certificarea	<p>II.1. Certificat de sănătate animală</p> <p>Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că păsările de curte descrise mai sus:</p> <p>(a) respectă prevederile articolelor 6, 10 și 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(¹) (b) respectă prevederile articolului 15 alineatul (1), litera (c) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(²) (c) respectă prevederile Deciziei (Deciziilor)/...../CE a(le) Comisiei privind garanții suplimentare referitoare la (a se indica boala (bolile)) și în conformitate cu articolul 16 sau articolul 17 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(³) (d) fie [nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]</p> <p>(³) fie [au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu: (numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin (vaccinuri)) la (data) și la vârsta de săptămâni].</p> <p>(³) (e) că păsările de curte pentru reproducere au fost testate cu rezultate negative, în conformitate cu normele stabilite în Decizia 2003/644/CE a Comisiei.</p> <p>(³) (f) că găinile ouătoare (păsări de curte pentru producție crescute în vederea producerii de ouă pentru consum) au fost testate cu rezultate negative, în conformitate cu normele stabilite în Decizia 2004/235/CE a Comisiei.</p> <p>II.2. Certificat de sănătate publică</p> <p>Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că păsările de curte descrise mai sus:</p> <p>(⁶) (a) provin dintr-un efectiv care a fost supus unui test de depistare a serotipurilor de <i>Salmonella</i> care prezintă interes din punct de vedere al sănătății publice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.</p> <p>Data ultimei eșantionări a efectivului de la care se cunoaște rezultatul testului:</p> <p>Rezultatul tuturor testelor efectuate asupra efectivului:</p> <p>(³) (⁶) fie [pozitiv]</p> <p>(³) (⁶) fie [negativ];</p> <p>(⁴) (b) și, dacă este vorba de păsări de curte pentru reproducere, că nu au fost detectate nici <i>Salmonella</i> Enteritidis, nici <i>Salmonella</i> Typhimurium în cadrul programului de control menționat la punctul II.2(a).</p> <p>II.3. Informații suplimentare de sănătate</p> <p>(³) (⁶) II.3.1. Acest lot este constituit din păsări de curte vii/pui de o zi/ouă pentru incubație provenite din exploatații în care nu s-a efectuat vaccinarea împotriva gripei aviare.</p>	

Note	
Partea I:	
— Referință pentru casuța I.16: Numărul de înregistrare (vagoane de tren sau container și camioane), numărul zborului (aeronava) sau denumirea (vapor).	
— Referință pentru casuța I.19: A se utiliza codurile SH corespunzătoare: 01.05, 01.06.39.	
— Referință pentru casuța I.31: Categoria: a se selecta una dintre cele de mai jos: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/ pentru îngrășat/altele. Identificarea: a se indica efectivul de origine și marca.	
Partea II:	
(1) A se certifica în cazul expedierii într-un stat membru care are statutul de nevaccinare aprobată de Comunitatea Europeană în ceea ce privește boala Newcastle, în prezent: Finlanda și Suedia, altfel trebuie ștersă referința.	
(2) A se completa, dacă e cazul.	
(3) A se păstra mențiunea corespunzătoare.	
(4) Garanțiile prevăzute la punctul II.2 se aplică numai dacă păsările aparțin speciei <i>Gallus gallus</i> și:	
— se aplică de la 1 februarie 2008, în cazul în care păsările de curte sunt destinate numai producției de ouă, altele decât ouăle pentru incubaj.	
— ele se aplică de la 1 ianuarie 2009, în cazul în care păsările de curte sunt destinate numai producției de carne.	
(5) Dacă vreunul din rezultatele testelor de depistare a serotipurilor a fost pozitiv pe durata de viață a efectivului, a se indica drept pozitiv. Efective de păsări de curte pentru reproducere: <i>Salmonella</i> Hadar, <i>Salmonella</i> Virchow și <i>Salmonella</i> Infantis. Efective de păsări de curte pentru producție: <i>Salmonella</i> Enteritidis și <i>Salmonella</i> Typhimurium.	
(6) Se aplică numai pentru statele membre care efectuează vaccinarea împotriva gripei aviare în conformitate cu planul de vaccinare aprobat la nivel comunitar. — Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.	
Medic veterinar oficial	
Nume (cu majuscule):	Calificarea și titlul
Unitatea veterinară locală:	Nr. unității corespunzătoare:
Data:	Semnătura:
Ștampila	

MODEL 4

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii al prezentului transport	I.1. Expeditorul Nume		I.2. Numarul de referinta al certificatului		I.2.a. Numar local de referina					
	Adresa Codul postal		I.3. Autoritatea Competenta Centrala							
			I.4. Autoritatea Competenta Locala							
	I.5. Destinatarii Nume		/							
	Adresa Codul postal									
	I.8. Tara de origine	Codul ISO	I.9. Regiunea de origine	Cod	I.10. Tara de destinatia	Codul ISO	I.11. Regiunea de destinatia	Cod		
	I.12. Locul de origine			I.13. Locul de destinatie						
	Exploatare ☐		Unitatea ☐		Exploatare ☐		Unitatea ☐		Organismul ☐ aprobat	
	Nume		Numarul de aprobare		Nume		Numarul de aprobare			
	Adresa				Adresa					
	Codul postal				Codul postal					
	I.14. Locul de incarcare				I.15. Data si locul de plecare					
	Codul postal									
	I.16. Mijloacele de transport				I.17. Transportator					
Avion ☐		Vas ☐		Vagon de tren ☐		Nume		Numarul de aprobare		
Vehicul rutier ☐		Altele ☐		Adresa		Cod postal		Stat membru		
Identificare:										
I.18. Specii de animale/Produse					I.19. Codul produsului (cod CN)					
								I.20. Numar/Cantitate		
I.21.					I.22. Numar de pachete					
I.23. Identificarea containerului/Numarul sigiliului					I.24.					
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru:										
Reproductie ☐		Redepozitare a ☐		Abatorizare ☐		Animale de ☐		Organismul aprobat ☐		
		vanatului				companie		Altele ☐		
I.26. Tranzit prin tari terte			I.27. Tranzit prin statele membre							
Tara terta		Codul ISO		Stat membru		Codul ISO				
Punct de iesire		Cod		Stat membru		Codul ISO				
Punct de intrare		Nr. PIF		Stat membru		Codul ISO				
I.28. Export			I.29.							
Tara terta		Codul ISO								
Punct de iesire		Cod								
I.30.										
I.31. Identificarea animalelor										
Specii (nume stiintific)		Categoria		Identificarea		Varsta		Numar de ambalaje		Cantitate

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Păsări de curte, pui de o zi și ouă pentru incubație în loturi mai mici de 20 de unități –
(cu excepția ratitelor și ouălor pentru incubație ale acestora)

		II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local
Partea II: Certificarea	II.1. Certificat de sănătate animală		
	Subsemnatul, medic veterinar oficial, atest faptul că:		
	(a)	(¹) fie	[păsările de curte, puii de o zi sau ouăle pentru incubație descrise mai sus respectă prevederile articolului 14 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.]
		(¹) (²) fie	[păsările de curte, puii de o zi sau ouăle pentru incubație descrise mai sus respectă prevederile articolului 14 alineatele (1) și (2) literele (a)-(d) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.]
	(³) (b)	păsările de curte, puii de o zi sau ouăle pentru incubație descrise mai sus respectă prevederile articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.	
		(¹) (c) (¹) fie	(i) [păsările de curte;]
		(¹) fie	(ii) [puii de o zi;]
		(¹) fie	(iii) [ouăle pentru incubație;]
	(⁴)	respectă prevederile Deciziei (Deciziilor)/...../CE a(le) Comisiei privind garanții suplimentare referitoare la (a se indica boala (bolile)) în conformitate cu articolul 16 sau articolul 17 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.	
	(d)	păsările de curte:	
	(¹) fie	[nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]	
	(¹) fie	[au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu:	
		
	(numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin (vaccinuri))		
	la (data) și la vârsta de săptămâni].		
(e)	pui de o zi:		
	(¹) fie	[nu au fost vaccinați împotriva bolii Newcastle;]	
	(¹) fie	au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu:	
		
	(numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin (vaccinuri))		
	la (data)].		
(f)	păsările de curte de la care provin puii de o zi:		
	(¹) fie	[nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]	
	(¹) fie	[au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu:	
		
	(numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin(vaccinuri))		
	la (data) și la vârsta de săptămâni].		
(g)	păsările de curte de la care provin ouăle pentru incubație:		
	(¹) fie	[nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]	
	(¹) fie	au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu:	
		
	(numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin (vaccinuri))		
	la (data) și la vârsta de săptămâni].		

II.2. Certificat de sănătate publică

Subsemnatul, medic veterinar oficial, atest faptul că:

(⁵) (a) păsările de curte, puii de o zi sau ouăle pentru incubație provin dintr-un efectiv care a fost supus unui test de depistare a serotipurilor de Salmonella care prezintă interes din punct de vedere al sănătății publice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.

Data ultimei eșantionări a efectivului de la care se cunoaște rezultatul testului:

Rezultatul tuturor testelor efectuate asupra efectivului:

(¹) (⁶) fie [pozitiv];

(¹) (⁶) fie [negativ];

(⁵) (b) și, dacă este vorba de păsări de curte pentru reproducere, ouă pentru incubație sau pui de o zi destinați reproducerii, că nu au fost detectate nici Salmonella Enteritidis, nici Salmonella Typhimurium în cadrul programului de control menționat la punctul II.2(a).

II.3. Informații suplimentare de sănătate

(¹) (⁷) II.3.1 Acest lot este constituit din păsări de curte vii/pui de o zi/ouă pentru incubație provenite din exploatații în care nu s-a efectuat vaccinarea împotriva gripei aviare.

(¹) II.3.2. Prezentul lot îndeplinește condițiile de sănătate animală stabilite în Decizia 2006/415/CE a Comisiei.

(¹) II.3.3. Prezentul lot îndeplinește condițiile de sănătate animală stabilite în Decizia 2006/563/CE a Comisiei.

Note**Partea I:**

— **Referință pentru casața I.16:** Numărul de înregistrare (vagoane de tren sau container și camioane), numărul zborului (aeronava) sau denumirea (vapor).

— **Referință pentru casața I.19:** A se utiliza codurile SH corespunzătoare: 01.05, 01.06.39, 04.07.

— **Referință pentru casața I.31:** Categoria: a se selecta una dintre cele de mai jos: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/pentru îngrășat/altele.

Identificarea: a se indica efectivele de origine.

Vârsta: a se indica data colectării (în cazul ouălor) sau vârsta aproximativă (în cazul păsărilor de curte).

Partea II:

(¹) A se păstra mențiunea corespunzătoare.

(²) Se aplică numai dacă se respectă cerințele de la punctele II.3.2. sau II.3.3.

(³) A se certifica în cazul expedierii într-un stat membru care are statutul de nevaccinare aprobată de Comunitatea Europeană în ceea ce privește boala Newcastle, în prezent: Finlanda și Suedia, altfel trebuie ștersă referința.

(⁴) A se completa, dacă e cazul.

(⁵) Garanțiile prevăzute la punctul II.2 se aplică numai dacă păsările de curte, puii de o zi sau ouăle pentru incubație aparțin speciei Gallus gallus și:

— se aplică de la 1 februarie 2008, în cazul în care păsările de curte sau puii de o zi sunt destinați numai producției de ouă, altele decât ouăle pentru incubație.

— ele se aplică de la 1 ianuarie 2009, în cazul în care păsările de curte puii de o zi sunt crescuți numai pentru producția de carne.

(⁶) Dacă vreunul din rezultatele testelor de depistare a serotipurilor a fost pozitiv pe durata de viață a efectivului, a se indica drept pozitiv.

Efective de păsări de curte pentru reproducere: Salmonella Hadar, Salmonella Virchow și Salmonella Infantis.

Efective de păsări de curte pentru producție: Salmonella Enteritidis și Salmonella Typhimurium.

(⁷) Se aplică numai pentru statele membre care efectuează vaccinarea împotriva gripei aviare în conformitate cu planul de vaccinare aprobat la nivel comunitar.

— Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.

Medic veterinar oficial

Nume (cu majuscule):

Calificarea și titlul

Unitatea veterinară locală:

Nr. unității corespunzătoare:

Data:

Semnătura:

Ștampila

MODEL 5

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii al prezentului transport	I.1. Expeditorul Nume				I.2. Numarul de referinta al certificatului		I.2.a. Numar local de referina					
	Adresa Codul postal				I.3. Autoritatea Competenta Centrala							
					I.4. Autoritatea Competenta Locala							
	I.5. Destinatarii Nume				I.6.							
	Adresa Codul postal								I.7.			
	I.8. Tara de origine		Codul ISO	I.9. Regiunea de origine		Cod	I.10. Tara de destinatia					
	I.12. Locul de origine						I.13. Locul de destinatie					
	Exploatare ☐						Unitatea ☐					
	Nume						Organismul ☐					
	Adresa						aprobata					
	Codul postal						Numarul de aprobare					
	I.14. Locul de incarcare						I.15. Data si locul de plecare					
	Codul postal											
I.16. Mijloacele de transport						I.17. Transportator						
Avion ☐						Nume						
Vas ☐						Adresa						
Vagon de tren ☐						Numarul de aprobare						
Vehicul rutier ☐						Codul postal						
Altele ☐						Stat membru						
Identificare:												
I.18. Specii de animale/Produce						I.19. Codul produsului (cod CN)						
						I.20. Numar/Cantitate						
I.21.						I.22. Numar de pachete						
I.23. Identificarea containerului/Numarul sigiliului						I.24.						
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Abatorizare ☐												
I.26. Tranzit prin tari terte ☐						I.27. Tranzit prin statele membre ☐						
Tara terta						Stat membru						
Codul ISO						Codul ISO						
Exit point						Stat membru						
Cod						Codul ISO						
Punct de intrare						Stat membru						
Nr. PIF						Codul ISO						
I.28. Export ☐						I.29.						
Tara terta												
Codul ISO												
Punct de iesire												
Cod												
I.30.												
I.31. Identificarea animalelor												
Specii (nume stiintific)			Categoria		Identificarea		Varsta		Numar de ambalaje		Cantitate	

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Păsări de curte pentru tăiere

		II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local
Partea II: Certificarea	II.1. Certificat de sănătate animală		
	Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că păsările de curte descrise mai sus:		
	(a) ⁽¹⁾ fie	[respectă prevederile articolelor 11 și 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.]	
	(¹) ⁽²⁾ fie	[respectă prevederile articolelor 11, literele (a), (b), (c) și ale articolului 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.]	
	(³) (b)	respectă prevederile articolului 15 alineatul (1), litera (d) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.	
	(⁴) (c)	respectă prevederile Deciziei(Deciziilor)/...../CE a(le) Comisiei privind garanții suplimentare referitoare la (a se indica boala(bolile)) și în conformitate cu articolul 16 sau articolul 17 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.	
	(d) ⁽¹⁾ fie	[nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;]	
	(¹) fie	[au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu: (numele și tipul tulpinii (active sau inactive) a virusului bolii folosită în vaccin(vaccinuri)) la (data) și la vârsta de săptămâni]].	
	II.2. Certificat de sănătate publică		
	Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că păsările de curte descrise mai sus:		
(⁵)	au fost supuse unui test de depistare a serotipurilor de <i>Salmonella</i> care prezintă interes din punct de vedere al sănătății publice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.		
	Data ultimei eșantionări a efectivului de la care se cunoaște rezultatul testului		
	Rezultatul tuturor testelor efectuate asupra efectivului:		
(¹) (⁶) fie	[pozitiv]		
(¹) (⁶) fie	[negativ]		
II.3. Informații suplimentare de sănătate			
(¹) (⁷) II.3.1.	Acest lot este constituit din păsări de curte vii/pui de o zi/ouă pentru incubajie provenite din exploatații în care nu s-a efectuat vaccinarea împotriva gripei aviare.		
(¹) II.3.2.	Prezentul lot îndeplinește condițiile de sănătate animală stabilite în Decizia 2006/415/CEE a Comisiei.		
Notes			
Partea I:			
— Referință pentru căsuța 1.16: Numărul de înregistrare (vagoane de tren sau container și camioane), numărul zborului (aeronava) sau denumirea (vapor).			
— Referință pentru căsuța 1.19: A se utiliza codurile SH corespunzătoare: 01.05, 01.06.39.			
— Referință pentru căsuța 1.31: Categoria: a se selecta una dintre cele de mai jos: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare pentru îngrășat/altele. Identificarea: a se indica efectivul de origine și marca. Vârsta: a se indica vârsta aproximativă a păsărilor de curte.			

Partea II:

- (¹) A se păstra mențiunea corespunzătoare.
- (²) Se aplică numai dacă se respectă cerințele de la punctele 11.3.2. sau 11.3.3.
- (³) A se certifica în cazul expedierii într-un stat membru care are statutul de nevaccinare aprobată de Comunitatea Europeană în ceea ce privește boala Newcastle, în prezent: Finlanda și Suedia, altfel trebuie ștersă referința.
- (⁴) A se completa, dacă e cazul.
- (⁵) Garanțiile prevăzute la punctul 11.2 se aplică numai dacă păsările de curte pentru tăiere aparțin speciei *Gallus gallus* și
- Se aplică de la 1 februarie 2008, în cazul în care păsările de curte au fost păstrate numai pentru producția de ouă, altele decât ouăle pentru incubație.
 - Ele se aplică de la 1 ianuarie 2009, în cazul în care păsările de curte sunt destinate numai producției de carne.
- (⁶) Dacă vreunul din rezultatele testelor de depistare a serotipurilor a fost pozitiv pe durata de viață a efectivului, a se indica drept pozitiv.
- Efective de păsări de curte pentru reproducere: *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Typhimurium, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow și *Salmonella* Infantis.
 - Efective de păsări de curte pentru producție: *Salmonella* Enteritidis și *Salmonella* Typhimurium
- (⁷) Se aplică numai pentru statele membre care efectuează vaccinarea împotriva gripei aviare în conformitate cu planul de vaccinare aprobat la nivel comunitar.
- Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.

Medic veterinar oficial

Nume (cu majuscule):

Calificarea și titlul

Unitatea veterinară locală:

Nr. unității corespunzătoare:

Data:

Semnătura:

Ștampila

MODEL 6

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii al prezentului transport	I.1. Expeditorul Nume		I.2. Numarul de referinta al certificatului		I.2.a. Numar local de referina			
	Adresa Codul postal		I.3. Autoritatea Competenta Centrala					
			I.4. Autoritatea Competenta Locala					
	I.5. Destinatarii Nume		/					
	Adresa Codul postal							
	I.8. Tara de origine	Codul ISO	I.9. Regiunea de origine	Cod	I.10. Tara de destinatia	Codul ISO	I.11. Regiunea de destinatia	Cod
	I.12. Locul de origine				I.13. Locul de destinatie			
	Exploatare ☐		Unitatea ☐		Exploatare ☐		Unitatea ☐	
	Nume		Numarul de aprobare		Nume		Organismul ☐ aprobat	
	Adresa				Adresa		Numarul de aprobare	
	Codul postal				Codul postal			
	I.14. Locul de incarcare				I.15. Data si locul de plecare			
	Codul postal							
	I.16. Mijloacele de transport				I.17. Transportator			
Avion ☐		Vas ☐		Vagon de tren ☐		Numarul de aprobare		
Vehicul rutier ☐		Altele ☐		Nume		Adresa		
Identificare:				Cod postal		Stat membru		
I.18. Specii de animale/Produse				I.19. Codul produsului (cod CN)				
				I.20. Numar/Cantitate				
I.21.				I.22. Numar de pachete				
I.23. Identificarea containerului/Numarul sigiliului				I.24.				
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Redepozitare a avanatului ☐								
I.26. Tranzit prin tari terte ☐				I.27. Tranzit prin statele membre ☐				
Tara terta		Codul ISO		Stat membru		Codul ISO		
Punct de iesire		Cod		Stat membru		Codul ISO		
Punct de intrare		Nr. PIF		Stat membru		Codul ISO		
I.28. Export ☐				I.29.				
Tara terta		Codul ISO		/				
Punct de iesire		Cod						
I.30.								
I.31. Identificarea animalelor								
Specii (nume stiintific)		Categorie	Identificarea	Varsta	Numar de ambalaje		Cantitate	

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Păsări de curte destinate furnizării de vânat sălbatic pentru repopulare

		II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local
Partea II: Certificarea	II.1. Certificat de sănătate animală		
	<p>Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că păsările de curte descrise mai sus:</p> <p>(a) respectă prevederile articolelor 12 și 18 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(¹) (b) respectă prevederile articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(²) (c) respectă prevederile Deciziei (Deciziilor)/...../CE a(le) Comisiei privind garanții suplimentare referitoare la (a se indica boala (bolile)) și în conformitate cu articolul 16 sau articolul 17 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului.</p> <p>(³) (d) fie [nu au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle;] (³) fie [au fost vaccinate împotriva bolii Newcastle cu: (numele și tipul tulpinii (active sau inactice) a virusului bolii folosită în vaccin(vaccinuri)] la (data) și la vârsta de săptămâni]].</p>		
II.2. Informații suplimentare de sănătate			
<p>(²) II.2.1. Acest lot este constituit din păsări de curte vii/pui de o zi/ouă pentru incubajie provenite din exploatații în care nu s-a efectuat vaccinarea împotriva gripei aviare.</p> <p>(²) II.2.1. Prezentul lot îndeplinește condițiile de sănătate animală stabilite în Decizia 2006/605/CE a Comisiei.</p>			
Note			
Partea I			
<p>— Referință pentru casuța I.16: Numărul de înregistrare (vagoane de tren sau container și camioane), numărul zborului (aeronava) sau denumirea (vapor).</p> <p>— Referință pentru casuța I.19: A se utiliza codurile SH corespunzătoare: 01.05, 01.06.39.</p> <p>— Referință pentru casuța I.31: Categoria: a se selecta una dintre cele de mai jos: linie pură/bunici/părinți/puicuțe ouătoare/peuți îngrășat/alte.</p> <p>Identificarea: a se indica efectivele de origine.</p> <p>Vârsta: a se indica vârsta aproximativă a păsărilor de curte.</p>			
Partea II:			
<p>(¹) A se certifica în cazul expedierii într-un stat membru care are statutul de nevaccinare aprobată de Comunitatea Europeană în ceea ce privește boala Newcastle, în prezent: Finlanda și Suedia, altfel trebuie ștersă referința.</p> <p>(²) A se completa, dacă e cazul.</p> <p>(³) A se păstra mențiunea corespunzătoare.</p> <p>— Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de cea a altor mențiuni din certificat.</p>			
Medic veterinar oficial			
Nume (cu majuscule):		Calificarea și titlul	
Unitatea veterinară locală:		Nr. unității corespunzătoare:	
Data:		Semnătura:	
Ștampila			

ANEXA V

BOLI CU NOTIFICARE OBLIGATORIE

- Gripa aviară
 - Boala Newcastle.
-

ANEXA VI

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare (menționate la articolul 36)

Directiva 90/539/CEE a Consiliului (JO L 303, 31.10.1990, p. 6).	
Directiva 91/494/CEE a Consiliului (JO L 268, 24.9.1991, p. 35).	numai articolul 19 alineatul (2)
Directiva 91/496/CEE a Consiliului (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).	numai în ceea ce privește trimiterea la Directiva 90/539/CEE din articolul 26 alineatul (2)
Directiva 92/65/CEE a Consiliului (JO L 268, 14.9.1992, p. 54).	numai articolul 7 punctul B al doilea paragraf
Directiva 92/369/CEE a Comisiei (JO L 195, 14.7.1992, p. 25).	
Directiva 93/120/CE a Consiliului (JO L 340, 31.12.1993, p. 35).	
Actul de aderare din 1994 anexa I punctele V.E.I.2.A.4 (JO C 241, 29.8.1994, p. 132).	
Directiva 1999/90/CE a Consiliului (JO L 300, 23.11.1999, p. 19).	
Decizia 2000/505/CE a Comisiei (JO L 201, 9.8.2000, p. 8).	numai articolul 1 și anexa
Decizia 2001/867/CE a Comisiei (JO L 323, 7.12.2001, p. 29).	
Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Consiliului (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).	numai anexa III punctul 13
Actul de aderare din 2003 anexa II punctul 6B.I.17 (JO L 236, 23.9.2003, p. 381).	
Directiva 2006/104/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 352).	numai anexa, punctul I.3
Decizia 2006/911/CE a Comisiei (JO L 346, 9.12.2006, p. 41).	numai anexa punctul 4.
Decizia 2007/594/CE a Comisiei (JO L 227, 31.8.2007, p. 33).	
Decizia 2007/729/CE a Comisiei (JO L 294, 13.11.2007, p. 26).	numai anexa punctul 2.
Directiva 2008/73/CE a Consiliului (JO L 219, 14.8.2008, p. 40).	numai articolul 11

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern (menționate la articolul 36)

Directiva	Data limită de transpunere
90/539/CEE	1 mai 1992
91/494/CEE	1 mai 1992
91/496/CEE	1 iulie 1992
92/65/CEE	31 decembrie 1993
93/120/CE	1 ianuarie 1995
1999/90/CE	30 iunie 2000
2006/104/CE	1 ianuarie 2007
2008/73/CE	1 ianuarie 2010

ANEXA VII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 90/539/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 primul paragraf	Articolul 2 primul paragraf
Articolul 2 al doilea paragraf punctele 1-14	Articolul 2 al doilea paragraf punctele 1-14
Articolul 2 al doilea paragraf punctul 16	Articolul 2 al doilea paragraf punctul 15
Articolul 2 al doilea paragraf punctul 17	Articolul 2 al doilea paragraf punctul 16
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 3 alineatul (3) prima și a doua liniuță	Articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5 litera (a) primul paragraf	Articolul 5 litera (a) primul paragraf
Articolul 5 litera (a) al doilea paragraf prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 5 litera (a) al doilea paragraf punctele (i), (ii) și (iii)
Articolul 5 literele (b), (c) și (d)	Articolul 5 literele (b), (c) și (d)
Articolul 6 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)	Articolul 6 litera (a) punctele (i), (ii) și (iii)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 litera (b)
Articolul 6a	Articolul 7
Articolul 7 primul paragraf punctul 1 prima liniuță	Articolul 8 alineatul (1) litera (a) subpunctul (i)
Articolul 7 primul paragraf punctul 1 a doua liniuță	Articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)
Articolul 7 primul paragraf punctul 1 a doua liniuță, prima sub-liniuță	Articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) prima liniuță
Articolul 7 primul paragraf punctul 1 a doua liniuță, a doua sub-liniuță	Articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) a doua liniuță
Articolul 7 primul paragraf punctul 2	Articolul 8 alineatul (1) litera (b)
Articolul 7 primul paragraf punctul 3.	Articolul 8 alineatul (1) litera (c)
Articolul 7 al doilea paragraf	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 8	Articolul 9
Articolul 9	Articolul 10
Articolul 9a	—
Articolul 9b	—
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 10a	Articolul 12
Articolul 10b	Articolul 13
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2) prima până la a cincea liniuță	Articolul 14 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(e)
Articolul 11 alineatul (2) a șasea liniuță	Articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 15 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iii)
Articolul 12 alineatul (1) litera (b) prima și a doua liniuță	Articolul 15 alineatul (1) litera (b) punctele (i) și (ii)
Articolul 12 alineatul (1) litera (c) prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 15 alineatul (1) litera (c) punctele (i), (ii) și (iii)

Directiva 90/539/CEE	Prezenta directivă
Articolul 12 alineatul (1) litera (d) prima și a doua liniuță	Articolul 15 alineatul (1) litera (d) punctele (i) și (ii)
Articolul 12 alineatul (2) primul, al doilea și al treilea paragraf	Articolul 15 alineatul (2) primul, al doilea și al treilea paragraf
Articolul 12 alineatul (2) al patrulea paragraf prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 15 alineatul (2) al patrulea paragraf literele (a), (b) și (c)
Articolul 12 alineatul (2) al cincilea paragraf	—
Articolul 12 alineatul (3) punctele (i) și (ii)	Articolul 15 alineatul (3) literele (a) și (b)
Articolul 13 alineatul (1) prima până la a șaptea liniuță	Articolul 16 alineatul (1) literele (a)-(g)
Articolul 13 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (4)	—
Articolul 14 alineatul (1) prima până la a cincea liniuță	Articolul 17 alineatul (1) literele (a)-(e)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (4)	—
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf prima și a doua liniuță	Articolul 18 alineatul (1), literele (a) și (b)
Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 18 alineatul (2) litera (a)
Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) prima până la a patra liniuță	Articolul 18 alineatul (2) litera (b) punctele (i)-(iv)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3) prima și a doua liniuță	Articolul 18 alineatul (4) literele (a) și (b)
Articolul 15 alineatul (4) litera (a)	Articolul 18 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 15 alineatul (4) litera (b)	Articolul 18 alineatul (5) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (4) litera (c)	Articolul 18 alineatul (5) al treilea paragraf
Articolul 15 alineatul (5) prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 18 alineatul (6) literele (a), (b) și (c)
Articolul 15 alineatul (6)	Articolul 18 alineatul (7)
Articolul 16	Articolul 19
Articolul 17 prima până la a șaptea liniuță	Articolul 20 literele (a)-(g)
Articolul 18	Articolul 21
Articolul 20	Articolul 22
Articolul 21	Articolul 23
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 22 alineatul (2)	—
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (2)
Articolul 23	Articolul 25
Articolul 24	Articolul 26
Articolul 25	Articolul 27
Articolul 26	Articolul 28
Articolul 27a	Articolul 29
Articolul 28	Articolul 30
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 31
Articolul 30 alineatul (1)	Articolul 32
Articolul 30 alineatul (2)	— (*)
Articolul 31	—

Directiva 90/539/CEE	Prezenta directivă
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 32 alineatul (3)	—
Articolul 33 alineatul (1)	—
Articolul 33 alineatul (2)	Articolul 33 alineatul (3)
Articolul 34	Articolul 34
Articolul 36	—
—	Articolul 35
—	Articolul 36
—	Articolul 37
Articolul 37	Articolul 38
Anexa I punctul 2.	Anexa I
Anexa II capitolele I, II și III	Anexa II capitolele I, II și III
Anexa II capitolul IV punctele 1 și 2	Anexa II capitolul IV punctele 1 și 2
Anexa II capitolul IV punctul 3 litera (a)	Anexa II capitolul IV punctul 3 litera (a)
Anexa II capitolul IV punctul 3 litera (b) subpunctele (i) și (ii)	Anexa II capitolul IV punctul 3 litera (b) prima și a doua liniuță
Anexele III, IV și V	Anexele III, IV și V
—	Anexa VI
—	Anexa VII

(*) De modificare a Directivei 90/425/CEE.

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul: – până la 32 de pagini: 6 EUR
 – de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
 – peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, *Jurnalele Oficiale* publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

